# TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial**

Sessió núm. 54.2 / Ple / 7.10.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\PLE\054_2PLE\

Fitxer 054_2PLE1

XV legislatura · sisè període · sèrie P · número ****

**Ple del Parlament**

Sessió 54, segona reunió, dimecres 7 d'octubre de 2026

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Sessió 54.2

La sessió s'obre a ****

La sessió, suspesa ahir, es reprèn ****. Presideix el president del Parlament, acompanyat

de la vicepresidenta primera, el vicepresident segon, la secretària primera, el secretari segon, la secretària tercera i la secretària quarta.. Assisteixen la Mesa la secretària general, la lletrada major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern/

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat d el conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, el conseller de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller

d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

**El president**

Bon dia, senyores i senyors diputats, es reprèn la sessió. Silenci, si us plau.

Abans de continuar amb l'ordre del dia, els he de comunicar dues noves delegacions de vot. El diputat Jaume Veray Cama, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, ha delegat el seu vot en la diputada Lorena Roldán Suárez per a la tarda del dijous 8 d'octubre. I la diputada Judith Toronjo Nofuentes, del Grup Parlamentari de Junts, ha delegat el seu vot en la diputada Mònica Sales de la Cruz per a la sessió plenària d'avui i demà. Atès que aquesta segona delegació ha estat comunicada aquest matí mateix, no hem pogut adequar el sistema de votació i, per tant, en les votacions d'aquest matí plantejaré, li demanaré al portaveu del Grup Parlamentari de Junts, a la presidenta del Grup Parlamentari de Junts, quin és el sentit del vot d'aquesta delegació. D'acord?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Pregunta al president de la Generalitat sobre l'assumpció de responsabilitats pel que fa al darrer col·lapse de Rodalies**

317-00312/15

El primer punt de l'ordre del dia són les preguntes amb resposta oral, en primera instància, al president de la Generalitat. La primera pregunta fa referència als darrers esdeveniments polítics i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

**Mònica Sales de la Cruz**

Gràcies, president. Nou anys de maniobres judicials de tot tipus, nou anys lluny de casa, nou anys sense rendir-se, nou anys preservant la presidència i el Govern de la Generalitat a l'exili, posant sempre el país primer. El president Puigdemont i els consellers Puig i Comín van marxar lliures, tornaran lliures i ho faran amb el cap ben alt i altres recuperaran drets polítics arrabassats per fer possible l'1 d'octubre. Persistim i guanyarem. Gran victòria de l'independentisme. *(Aplaudiments.)*

Però, president, avui ha tornat a col·lapsar rodalies. Tot el servei suspès. Catalunya, sense trens. I vostè és el president de la Generalitat, tot i que sovint no n'exercix. Què pensa fer? Quines responsabilitats pensa assumir? I fins quan mantindrà la consellera Paneque? Perquè estem farts d'haver de pagar la seva incompetència i la seva submissió a Madrid.

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyora Sales, la normalització política a Catalunya és una victòria de tots. És la victòria de la convivència, de tots. Una mica d'humilitat tots, tots una mica d'humilitat i de recordar d'on venim. Normalització política a Catalunya, que sempre he defensat, i victòria de la convivència. I de cara al futur, o coalició progressista o coalició involucionista i la pregunta és: On són vostès? O coalició progressista o coalició involucionista, la pregunta és: on són vostès? Amb PP-VOX, coalició involucionista o amb coalició progressista?

Sobre rodalies, la seguretat de les vies no és una qüestió subjectiva i no està en mans de cap sindicat. Està en mans de les agències que tenen responsabilitat de dir-ho. I aquest matí –jo respecto tots els drets laborals, per descomptat– hi ha hagut un sindicat que no ha fet funcionar els trens i esbrinarem què ha passat. S'està restablint progressivament. La seguretat de les vies no és una qüestió subjectiva, és una qüestió objectiva.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

**Mònica Sales de la Cruz**

President, no faci el ridícul. Recordar d'on venim, «Ni amnistia ni nada de eso» és una frase seua. *(Aplaudiments.)* I vostès van canviar el sentit de l'opinió quan van necessitar els set vots de Junts. Però miri, Pedro Sánchez ha acabat amb una legislatura que agonitzava i, per tant, hem de passar comptes.

Vostè ha presumit sempre de la seua sintonia amb Madrid, però miri, vostè sap què és això, president, aquest full en blanc? És el resultat del seu Govern i del PSC a Madrid. Nou finançament? No. Condonació del deute? No. Gestió de l'IRPF? No. Consorci d'inversions? No. Traspàs de rodalies? No. Més poder de decisió a l'aeroport del Prat i a la Zona Franca? No. Mossos a ports i aeroports? No. I habitatge, tampoc. Perquè, president, vostès no volien ara un acord per l'habitatge.

Vostès volien una excusa per convocar eleccions, perquè no els importa la gent. Els importa el poder. Tot sempre propaganda i gesticulació. Aquesta és la factura de Pedro Sánchez que hem de pagar els catalans, perquè vostè sempre tria Espanya. Pedro Sánchez l'ha deixat amb les mans buides, mai no tria Catalunya. I la pregunta és molt fàcil president, com vostè acabarà la legislatura si no pot complir els principals acords d'investidura? I els seus socis, Esquerra i Comuns, seguiran donant-li suport?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Com que vostè no va solucionar, la seva formació política quan governaven Catalunya, ho pensa solucionar amb el PP i VOX? El finançament, el català a Europa, el port i l'aeroport, ho pensa solucionar amb la coalició involucionista? Miri, un exemple molt concret. Ahir el Consell de Ministres va aprovar uns decrets per evitar desnonaments que seran convalidats per la Diputació Permanent. Sap per què? Perquè vostès no són rellevants allà.

Gràcies.

**El president**

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre el motiu pel qual en el debat de política general el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar va votar en contra de la proposta de resolució**

**sobre una estratègia catalana antifeixista i antiracista basada en la democràcia**

317-00313/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

**Josep M. Jové Lladó**

Moltes gràcies, president. President Illa, ¿ens pot explicar per què vostè i el grup socialista es van alinear amb el PP, VOX i Aliança per votar en contra d'una proposta de resolució d'Esquerra Republicana al debat de política general que defensava una estratègia catalana, antifeixista i antiracista basada en la defensa de la democràcia?

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

No conec el text al qual vostè es refereix, però sí que conec que el PSC i el meu govern no estan ni amb el PP ni amb VOX, i vostè també ho sap.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

**Josep M. Jové Lladó**

Miri, president, li explicaré el que deia. Vostès hi varen votar en contra, perquè en aquesta defensa de la democràcia, dels drets individuals i col·lectius s'incloïa el dret a l'autodeterminació. Amb el seu vot, president, ¿ens estan dient, doncs, que l'antifeixisme del PSC i el seu acaba on comença el dret a l'autodeterminació dels pobles? Vostè, la setmana passada, brandava un «democràcia o autoritarisme com la pugna transcendental que decidirà el nostre esdevenir». Avui acaba de parlar de coalició progressista o coalició involucionista. Dilluns passat el president del Govern espanyol convocava eleccions intentant instaurar el marc que ell o l'extrema dreta.

President, ¿quina és la seva credibilitat i la del senyor Sánchez si, a banda de no complir amb allò que els van fer presidents, s'erigeixen com a garants d'un antifeixisme que arriba fins on la unitat d'Espanya es veu amenaçada? President, el

dret a l'autodeterminació dels pobles és un dret fonamental en qualsevol democràcia. L'1 d'octubre de 2017, més de dos milions de persones d'aquest país varen sortir per exercir aquest dret malgrat les agressions de les policies espanyoles. La resposta de l'Estat espanyol a aquell exercici democràtic va ser policial i judicial: repressió, presons i exili. La mateixa resposta de sempre a les demandes de resolució del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat, la repressió.

Ahir el Tribunal Constitucional va emetre una sentència que ordena al Suprem aplicar l'amnistia. Veurem quant triga a fer-ho i quan triga la resta de tribunals que segueixen negant-se a aplicar-la. Una amnistia, tornem-ho a dir, president, que no és un perdó, perquè no van cometre cap delicte, que no és un punt i final, perquè el conflicte polític continua ben viu, però que sí que és un reconeixement que aquest conflicte entre Catalunya i l'Estat és de caràcter polític i que només des de la política es podrà resoldre.

Vostès ho han acabat acceptant i han signat que treballarien per fer-ho donant la veu al poble de Catalunya. La setmana passada vostè mateix va reconèixer que ara tocava la fase de la resolució i aquest mateix Ple, en aquell mateix Ple, un vuitanta per cent dels diputats van votar a favor d'una entesa de país en defensa de la democràcia i per la resolució del conflicte polític. Aquest, president, és un consens enorme. Quan i com hi posarà fil a l'agulla?

Moltes gràcies.

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyor Jové, nosaltres no estem a favor d'un referèndum d'autodeterminació, però estem a favor que vostès ho puguin defensar. Per això, tornar a la política el que és de la política. Per això, és tan important que l'amnistia sigui vigent i aplicar-la i jo me n'alegro i l'he defensada des del primer dia, perquè vostè pugui defensar les seves idees i jo pugui defensar les meves, que són contràries a un referèndum d'autodeterminació.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ara, les qüestions polítiques es resolen en l'àmbit polític, expressant cadascú el seu punt de vista. I Catalunya votarà el 29 de novembre i espero que voti a favor de seguir progressant i que la coalició progressista torni a governar Espanya, perquè això farà avançar el que és el meu projecte polític, que és el federalisme a nivell espanyol i a nivell europeu.

**El president**

La següent pregunta és sobre la situació política.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre la seva proposta de compra conjunta d'habitatge com a mesura per a afrontar l'emergència residencial**

317-00310/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Alejandro Fernández Álvarez**

Gracias, presidente. Su propuesta de comprar piso a medias con la Generalitat y que pasados cuarenta años la propia Generalitat se lo quede es el resumen perfecto de sus verdaderas intenciones en materia de vivienda, por mucho que las envuelvan en bellas palabras.

Primero, se cargan el mercado de compraventa, imponiendo unas condiciones que hacen inviable construir viviendas nuevas. Luego se cargan el mercado del alquiler porque nadie, en su sano juicio, pondrá su piso en el mercado si no le garantizan que va a cobrar. Y así, cuando la gente ya está desesperada, solo les queda mendigarles a ustedes comprarse un piso a medias con ustedes, una propuesta que hubiera hecho las delicias del matrimonio Ceaucescu. Ni ellos se atrevieron a tanto, convertir a la Generalitat en la gran inmobiliaria de Cataluña. Y todo ello por ese odio feroz que le tienen a la propiedad, la de los demás, claro, las de ustedes las cuidan con mimo.

No quieren que la gente tenga piso, sino soluciones habitacionales. No quieren que la gente tenga coche, sino movilidad transversal. No quieren que la gente tenga

cosas, propiedades, sino experiencias. Porque eso sí, todas y cada una de ellas controladas, reguladas e impuestas por ustedes. Dejen a la gente en paz, déjennos vivir libres. Son ustedes el verdadero fondo buitre.

Muchas gracias.

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Els que han de deixar en pau a la gent són vostès. Certament vostè és bastant agosarat. Després de l'escàndol de l'àtic, després d'aquest sentiment d'impunitat, *(remor de veus)* sí, sí, després de l'escàndol de l'àtic i d'aquest sentiment d'impunitat, comprat amb fons públics, després de tot això, després del que vostès han generat en matèria de «vivenda», ve a donar lliçons. En don poques, de lliçons aquí, en don poques. Quinze manifestacions del Partit Popular, com a mínim, contra Catalunya. Boicotejar el català a Europa, boicotejar el finançament autonòmic, impedir amb el seu vot que es parin desnonaments de persones que tenen dret a l'accés a l'habitatge i em ve a donar lliçons de mercat. *¡Vamos, hombre!* Feijóo no mereix el recolzament de Catalunya. No el mereix, ni ell ni vostè.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 054_2PLE2

**El president**

Per respondre, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

**Alejandro Fernández Álvarez**

Sabía yo, señor Salvador Illa, que se iría usted por los cerros de Úbeda porque en un último ramalazo de vergüenza es evidente que sería incapaz de defender su psicotrópica propuesta de comprar piso a medias con la Generalitat de Cataluña. Porque hay que tener mucha jeta para ponerle a los catalanes una expropiación a plazos. Pero peor que la expropiación, porque al menos en la expropiación algo te pagan. No; aquí pagas y a los cuarenta años te lo quitan. Y eso es lo que ustedes

querían plantear a la gente en Cataluña. Y usted hablando de áticos y de más historias. No.

¿Son ustedes los que quieren plantear el tema de vivienda? Pues hablemos, no tenemos ningún complejo. Tenemos mejores propuestas que ustedes. Vamos a solucionar el tema de la vivienda, porque son ustedes, tras ocho años de gobierno, los que han roto la esperanza de una generación de jóvenes en Cataluña y en toda España. Y lo vamos a arreglar, nosotros se pongan como se pongan. Repito: son ustedes el verdadero fondo buitre.

Gracias.

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

La qüestió de la «vivenda» s'arregla votant decrets que protegeixin la ciutadania i que impedeixin desnonaments com el que hem viscut a Madrid, que han hagut de rectificar. Han hagut de rectificar. Aquí tenim una actitud empàtica i creem un fons d'emergència. *(Remor de veus.)* Hi ha una cosa que es diu…

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Silenci, si us plau.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Hi ha una cosa que es diu «dret civil català» que permet la compra compartida, i l'exercirem i la posarem… En matèria de «vivenda», van vostès amb els peus molls. Van vostès amb els peus molls. Van ser vostès, amb les respostes [#02.02], els que van enfonsar el mercat de la «vivenda» a Espanya. Van rescatar els bancs i es neguen a rescatar els ciutadans. S'ha de tenir molta barra. Feijóo no mereix el recolzament de Catalunya i no el tindrà.

I acabaré així: nitrogen és una cosa i hidrogen n'és una altra, que ja portem alguns anys amb l'assumpte.

**El president**

La següent pregunta és sobre la situació política.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre l'impacte directe de les polítiques migratòries en el mercat de l'habitatge**

317-00309/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

**Ignacio Garriga Vaz de Concicao**

Señor Illa, usted, una vez más, miente y oculta que el precio de la vivienda responde a una ley mucho más antigua que cualquiera de los secretos que, de manera fraudulenta, ustedes pretenden aprobar en el Consejo de Ministros: responde a la ley de la oferta y la demanda.

Si usted analiza la demanda en los últimos años en Cataluña, entre 2020 y 2024 han entrado más de novecientas mil personas a Catalunya. Eso es lo equivalente a una ciudad como Terrassa o Badalona entera cada año. El Idescat, de hecho, reconoce que más de la mitad de los inquilinos en Cataluña viven en un hogar propiedad de alguien extranjero. Y si, por otro lado, hablamos de la oferta, podemos concluir que Cataluña apenas ha construido quince mil viviendas al año.

Por eso, yo le pregunto: ¿Usted sigue negando el impacto directo de su política inmigracionista en el mercado de la vivienda?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

La Maricarmen era magrebí? O era una ciutadana espanyola? Quina és la seva prioritat nacional? Garantir l'accés a l'habitatge als ciutadans i ciutadanes o desnonar la gent?

Tres sigles –PP, VOX, Junts–, un sol vot: bloquejar l'accés a l'habitatge.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

**Ignacio Garriga Vaz de Concicao**

Señor Illa, no tengo duda de que, si Maricarmen hubiera sido «Morocarmen», hubiera tenido una vivienda de protección oficial. *(Aplaudiments.)* Pero ustedes fueron los que desnonaron a Maricarmen.

**El president**

Senyor diputat, senyor diputat, expressi's d'una forma respectuosa i adequada per aquest Parlament.

Pot continuar.

**Ignacio Garriga Vaz de Concicao**

Pero la realidad es que no es culpa del inmigrante, es culpa suya, del Partido Socialista. Sí, porque ustedes han abierto nuestro hogar a medio mundo sin tener en cuenta el impacto que tiene en servicios públicos, en infraestructuras o en el propio mercado de la vivienda.

Y sí, si queremos viviendas dignas a precios asequibles, hay que cerrar las fronteras. Hay que construir miles y miles de viviendas sociales con prioridad nacional. Sí, y hay que deportar a todos aquellos que cometan delitos, que vengan a vivir de las ayudas de los españoles y, sobre todo, a aquellos que vengan a imponer su forma de vida, señor Illa.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ustedes han convertido nuestro hogar, por desgracia, en un auténtico laboratorio del «volem acollir». Pues bien, estamos en un punto de no retorno. Han sobrepasado el límite de todos los catalanes y la muestra es que hoy Cataluña es el centro de contestación política. Y es evidente que Catalunya no está ni estará con Pedro Sánchez. Cataluña no está ni estará con Salvador Illa y Cataluña y le auguro que será su tumba política, la tumba política del Partido Socialista, porque los catalanes estamos hartos de que nos hayan robado la libertad, la prosperidad y la seguridad.

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Gràcies.

Vostè és un frau, un autèntic frau. Les seves polítiques són afavorir les elits, també en matèria de «vivenda»; desmantellar el sistema públic de pensions amb un sistema mixt de capitalització per enriquir els més rics. I té la barra de passejar-se pels fraus. Parli menys de tombes i preocupi's més de vostè mateix.

Catalunya no estarà mai amb els que van contra el català a Europa. Catalunya no estarà mai amb els que van contra el finançament autonòmic. Catalunya no estarà mai amb els que bloquegen l'accés a la «vivenda». Catalunya no estarà mai amb els que estan a favor de les elits com vostè. És un autèntic frau.

**El president**

La següent pregunta és sobre la situació política.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre el motiu pel qual la unitat contra els desnonaments no és operativa i no s'apliquen plenament les lleis d'habitatge**

317-00308/15

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

**David Cid Colomer**

«Bon dia, Catalunya. Rodalies no funciona.» Aquest és el *hit* matinal a la Catalunya tropical.

Miri, lluitar contra el canvi climàtic vol dir més renovables, vol dir més trens i menys ampliar l'aeroport. Però avui nosaltres també volem destacar una molt bona notícia, que és l'aval del Tribunal Constitucional, evidentment, a la llei d'amnistia. I aquesta és una victòria de Catalunya i de tots els catalans i catalanes que sempre hem defensat que el Tribunal Suprem no podia ser el braç de fusta de PP i VOX. I, per tant, volem reivindicar el que és una victòria de Catalunya. *(Aplaudiments.)*

Però miri, president, avui nosaltres volem parlar de l'habitatge. Els carrers es mouen per defensar el dret a l'habitatge. Estem a les portes de la primera vaga general de la història per defensar el dret a l'habitatge i contra l'especulació. I, mirin, avui també tenim dos decrets que permeten aturar els desnonaments i permeten, per exemple,

acabar amb el frau de lloguer de temporada i habitacions. I tenim aquests decrets a pesar del tripartit de la patronal, del PP, VOX junts i, en aquest cas, també tots aquells que defensen els interessos de la patronal immobiliària. I els vull enviar un missatge molt clar: les cases són per viure, no són per continuar fent negoci a qui els hi paga i a qui vostès defensen. I els vull enviar un missatge molt clar: el 29 de novembre ens trobem a les urnes i ens trobarem als carrers a la vaga general.

Però miri, president, la nostra pregunta també és clara: vostè sempre diu que el seu govern és qui més fa per defensar el dret a l'habitatge. La meva pregunta és: el seu govern fa *tot* el que pot per garantir el dret a l'habitatge a Catalunya? Sí o no?

**El president**

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Catalunya, bon dia. Comuns… Sí, el meu govern fa tot el que pot per l'habitatge i ho seguirà fent. I totes les idees que ens han fet arribar els grups parlamentaris i moviments socials, entre ells el seu, les hem estudiat i quan hem cregut que són viables, doncs, ho hem posat en pràctica i ho seguirem fent.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per què? Perquè l'habitatge és un dret, no una font de negoci. I ho he dit amb paraules clares, clares en aquesta cambra, des d'aquest faristol i des de totes les tribunes en què he tingut ocasió de dir-ho.

I perquè, igual que va sortir l'Estat amb tots els seus recursos a rescatar empreses durant la pandèmia, ha de sortir ara rescatar ciutadans quan tenen un problema d'habitatge. I per això Catalunya estarà al costat correcte de la història, en contra de la coalició involucionista i a favor de la coalició progressista, que té la defensa del dret a l'habitatge com una bandera de les més prioritàries que hi han.

**El president**

Per respondre, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

**David Cid Colomer**

El problema, president, és que els anuncis no paguen el lloguer ni la hipoteca. La meva pregunta és: per què la unitat contra els desnonaments, que havia d'estar en

marxa el setembre del 2025, avui no està en marxa? Va fer el seu govern tot el que va poder per evitar el cas de l'Olga o el Javier? Avui mateix hi ha un desnonament de setanta persones al carrer Llenguadoc, set alumnes catalans. Vostès hi han parlat? Nosaltres sabem que no.

Per què el seu govern és incapaç de fer complir la llei del dret a l'habitatge? Dotze sancions en un any. Vostè sempre ho diu: a Catalunya qui la fa la paga. Doncs miri, la nostra sensació és que vostès no fan tot el que poden per garantir una llei que és clara. No es pot fer frau. No es pot, en aquest cas, evidentment, utilitzar el lloguer de temporada d'habitacions per… *(El president retira l'ús del micròfon al diputat i aquest continua parlant uns moments.)*

**El president**

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Doncs el meu govern està desplegant tot el que vostè diu. Ara, ho està desplegant d'acord amb el marc legal. I si tenim un recurs d'una entitat, per cert, per demorar la posada en marxa de la unitat antidesnonaments, doncs, hem d'atendre aquest recurs. I a mi això em molesta? I tant que sí. I voldria que ja estigués funcionant? I tant que sí. Però vostè què em recomana, que em salti la llei? Eh que no?

I respecte als desnonaments, el meu govern té una posició clara i nítida, i al debat d'orientació política general vaig anunciar…, i ahir vam aprovar, ja, un fons d'emergència per a això. Ara l'última paraula en un desnonament la té un jutge o una jutgessa. Però el meu govern, en allò que li competeix, s'ha mostrat clarament en contra desnonaments. I estem a favor del decret que va aprovar ahir el Consell de Ministres. I farem tot el que puguem per evitar-los intentarem que tothom tingui un habitatge digne a Catalunya. I ens hem posicionat clarissimament contra això.

Ara, jo no puc despenjar el telèfon i dir a un jutge el que ha de fer. Sí que puc posicionar-me en públic. Sí que puc dir que hi han decrets aprovats des d'ahir que protegeixen les persones vulnerables i sí que puc convidar tothom a compartir això

i a tenir, sobretot, una visió humana i humanista davant d'aquesta qüestió, no una visió d'impunitat com fan alguns; una visió humana i humanista. Que estem parlant no de canviar-se el cotxe ni anar de vacances, estem parlant de tenir un sostre per viure.

Aquí està el meu govern. Crec que el seu també, i crec que estem treballant en la bona direcció.

**El president**

La següent pregunta és sobre la situació política.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre la convocatòria d'una reunió immediata per a fer efectiu el manament del Parlament de reclamar l'assumpció plena de les competències en habitatge per a disposar d'eines per a garantir el dret a l'habitatge**

317-00311/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

**Laura Fernández Vega**

President, ara mateix hi ha tres-centes persones aturant un desnonament a Barcelona. Dilluns, més de cent mil persones van tornar a sortir al carrer perquè ja no poden esperar més, perquè l'habitatge s'ha convertit en el lloc on ens roben el sou, el temps i qualsevol possible futur. Cal posar peu en paret contra els fons voltor. Li sona? Cal recuperar les casa segrestades pels especuladors. Doncs fem-ho.

Fa sis dies, aquest Parlament va aprovar reclamar a l'Estat totes les competències en habitatge, lloguers, sòl i fiscalitat. Per això, avui li fem una proposta molt concreta. Convoqui el Govern i els grups que es vulguin arromangar; una reunió i un sol punt a l'ordre del dia: fer efectiu el mandat del Parlament i tenir les eines per fer l'habitatge un dret. Per nosaltres, avui mateix. Si no, demà, passat, divendres. Però no podem esperar.

President, accepta?

**El president**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Sobre els desnonaments, he dit que el que he dit, que és que el meu govern està en contra dels desnonaments i demana valors humans i humanistes en aquesta qüestió.

Sobre la proposta que vostè em fa, amb unes eleccions convocades, em temo que podem… Ara, estudiar-ho, tot el que vostè vulgui. No tinc cap inconvenient a tenir competències.

Però li dic una cosa: val més que el 29 de novembre la coalició progressista que està a favor de protegir l'accés a l'habitatge s'imposi al conjunt d'Espanya, i Catalunya és decisiva per fer-ho. Espero que tots sapiguem estar al costat correcte de la història.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

**Laura Fernández Vega**

President, el lloc correcte de la història ja hi estàvem, que abans que presentessin aquests decrets hi ha hagut bastanta legislatura. Jo no m'he saltat una sola manifestació, he estat sempre al costat del moviment per l'habitatge. Per tant, amb això que no tinguem dubtes.

Estudiem-ho, perfecte, perquè, igual que s'han aprovat uns decrets, es poden aprovar modificacions legals. Estem dient: «Posem dia i hora, amb un sol punt a l'ordre del dia.» Això és el que cal, moure fitxa. Perquè no es tracta d'una proposta de la CUP, es tracta d'un mandat del Parlament i un clam al carrer.

Pedro Sánchez diu i vostè ho ha repetit ara que intervenir al mercat de l'habitatge és una qüestió d'humanitat. Doncs per humanitat, no ho digui, faci. Perquè aquí ens juguem la democràcia. Si desobeirà Parlament i poble, si depèn del permís de Madrid o si representa una democràcia impotent i indefensable. No li pregunto què pensa el PSOE, li pregunto què farà el president de Catalunya. Sap on som. Mogui fitxa, perquè, si està en contra els desnonaments, no sé per què hi ha vint «furgones» de la BRIMO ara mateix anant contra tres-centes persones que estan intentant aturar aquest desnonament.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUIT

Al novembre hi haurà una vaga general. Cal escollir sempre a quin costat d'un piquet s'està. Jo ho tinc molt clar. Espero que vostè també. I, per tant, fem tot el que sigui possible. Posem, ara mateix, dia

Fitxer 3

I ara, si vostè no convoca, convocarem nosaltres, perquè el lloc correcte de la història no està en els discursos que fem en el Parlament, el lloc correcte de la història és fer justícia i estar amb els que posen el cos el dilluns o ara mateix contra un desnonament.

**El president**

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Jo li reconec a vostè, específicament a vostè, una actitud constructiva en habitatge. Per tant, tindrem aquesta reunió que vostè em proposa i escoltarem les seves peticions. Ara, jo no em mouré del marc de la legalitat. Sí que estic disposat a estudiar propostes per millorar aquesta legalitat, sempre amb l'objectiu de defensar el dret a l'habitatge i l'accés a l'habitatge a ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

La següent pregunta és sobre la situació política.

**Pregunta al president de la Generalitat sobre la subvenció de 8 milions d'euros per a l'Agència de les Nacions Unides per als Refugiats de Palestina al Pròxim Orient**

317-00307/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

**Sílvia Orriols Serra**

Avui fa exactament tres anys els terroristes de Hamàs assassinaven 1.195 jueus i en segrestaven 251 en el que, sens dubte, és un dels atemptats islamistes més sagnants de la història. Lluny de rebre'ls a pedrades, al poble palestí els rebia com herois i participava de les violacions i tortures als civils israelians capturats, exhibits igual que trofeus de guerra pels carrers erms de Gaza.

En comptes de condemnar-ho, el PSC i els seus socis de govern continuen parlant indecentment de genocidi palestí en aquesta cambra. Com si Israel no tingués dret de salvaguardar la vida dels seus ciutadans o de recuperar-ne els cadàvers.

Fer flotilles per socórrer o aplaudir civils que voten Hamàs i que, per tant, toleren i nodreixen el terrorisme islàmic o boicotejar les relacions internacionals de Catalunya amb Israel no els va semblar prou a vostès, calia anar un xic més enllà i finançar la gihad amb els nostres diners públics.

Des del 2004 i sota governs de Junts, d'Esquerra i del PSC, s'han regalat més de 8 milions d'euros a UNRWA, un organisme que ha col·laborat amb el terrorisme islàmic palestí i que ha adoctrinat les noves generacions en l'odi contra els jueus. Estats Units, Alemanya, Suècia, França i fins a disset països han retirat les subvencions a UNRWA després que s'hagi demostrat el seu vincle amb Hamàs. El darrer, Finlàndia.

Però a Catalunya tenim un Govern entestat a pagar túnels subterranis a Gaza en comptes d'invertir en els hospitals catalans. Fins quan, senyor Illa?

**El president**

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Vostè és una demagoga –vostè és una demagoga. Tots els grups d'aquesta cambra, tots, han condemnat, van condemnar l'atemptat de fa tres anys. I la majoria, afortunadament, hem condemnat el genocidi que s'està produint a Gaza.

Qui li ha encarregat aquesta pregunta? Rep alguna cosa a canvi? Vostè l'altre dia va dir, va preguntar si rebien els grups d'aquesta cambra diners d'Aràbia Saudí. Vostè en rep d'Israel o d'alguna entitat proisraelí? Qui li ha encarregat aquesta pregunta? Com es pot ser tan demagoga com ho és vostè?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

UNRWA és una entitat de Nacions Unides on hi ha tots els països del món. UNRWA és una entitat de Nacions Unides. Vostè a favor de qui està? De la força, de matar persones, de respondre un atac amb un genocidi? És una autèntica demagoga.

**El president**

Per repreguntar té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

**Sílvia Orriols Serra**

Cranis esclafats, mutilacions genitals, decapitacions, violacions grupals, nadons cuits dins els microones, famílies senceres cremades vives. El 7 d'octubre de 2023 Israel recollia tres mil bosses amb restes humanes, algunes d'elles tan petites que amb prou feines es podien identificar. Què hagués fet vostè? Què creu que hauria d'haver fet amb Netanyahu? Introduir l'àrab i la cultura palestina a les aules d'Israel, com van fer vostès amb l'àrab i la cultura marroquina dins les aules catalanes després dels atemptats de Barcelona? No tothom s'abaixa els pantalons davant l'islam, senyor Illa. Visca Israel i visca Catalunya!

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

No m'abaixo els pantalons davant de ningú, tampoc no se'ls abaixi vostè davant d'Israel. Què li han donat? *(Alguns aplaudiments.)* Què li donen? Miri aquesta pel·lícula, que està, a més a més, d'accés gratuït, em sembla que és a Youtube, *NAZA*, d'israelians que denuncien... soldats israelians que denuncien el que està passant a Gaza.

Jo he condemnat rotundament, com tota aquesta cambra he sentit que ha condemnat rotundament el que va passar fa tres anys. I tant que sí. I s'ha de detenir aquesta gent, condemnar-la i posar-la a disposició la justícia. Però no es respon a això amb un genocidi, i menys amb la història que el poble d'Israel té.

I per cert, li he dit que vostè és una demagoga i ho és, eh? I quan arriba l'hora de la veritat fa com a la comèdia de Falset, que havia de començar a les vuit i va acabar amb set. Quan és l'hora de defensar Catalunya al conjunt d'Espanya, vostè no hi és.

A l'hora de la veritat, ens apaguem i ens amaguem. Enhorabona, *(alguns aplaudiments)*, vaja manera de defensar el català.

**El president**

La següent pregunta és sobre la situació política actual.

### Pregunta al president de la Generalitat sobre la posició del Govern davant la convocatòria d'eleccions generals

317-00305/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

**Ferran Pedret i Santos**

Gràcies, president. Bon dia a tothom. Una persona és una persona, una vida és una vida, sigui una persona israeliana a Sederot, sigui una persona palestina a Gaza. Una persona desnonada és una persona desnonada, sigui Maricarmen, sigui Olga, sigui Fatima. Si no som capaços de construir els nostres projectes polítics al voltant d'aquesta convicció fonamental, jo crec que estem fallant al conjunt de la ciutadania.

Havia de dir això perquè hem sentit algunes coses, no?, al llarg d'aquesta sessió de control. I, tanmateix, una de les coses que s'evidencien en aquesta sessió de control és que, efectivament, ha començat la campanya electoral. I per això la pregunta... *(Remor de veus.)* Sí, sí, sí, sí. *(Alguns aplaudiments.)* Molt bé. Gràcies per la interacció –gràcies per la interacció–, perquè sentir-los a vostès, que acaben de votar amb el PP i VOX el que han votat, donar lliçons sobre habitatge *(alguns aplaudiments)* és notable –és notable.

De la mateixa manera que, entre altres coses delirants que hem pogut sentir, per exemple, en la pregunta anterior, hem sentit el Partit Popular dir que ens solucionarà el problema de l'habitatge. Espero que no sigui com a Alacant, que ja sabem com s'ho van repartir això de l'habitatge.

Però, en fi, li volia preguntar pel capteniment del Govern de la Generalitat de Catalunya davant de la convocatòria d'unes eleccions generals, president.

**El president**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Gràcies.

**El president**

Silenci, si us plau.

**El president de la Generalitat** (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor Pedret. El Govern seguirà governant i seguirà treballant per generar prosperitat a Catalunya i perquè la prosperitat sigui compartida i és el full de ruta del govern. Ara, evidentment, el Govern pensa que el millor que li pot passar a Catalunya és que hi hagi una concepció d'una Espanya plural, federalista i, per tant, el Govern també deixarà clara la seva opinió.

Miri, deixi'm fer dues consideracions. Alguns he sentit que deien fa temps: «i per a què serveixen?» –així, amb una mica d'ironia i broma–, «per què serveixen els dinou diputats del PSC a Madrid?» Doncs, miri, si n'haguéssim tingut vint-i-sis, els dinou nostres i els set de Junts, no haguéssim hagut de fer un nou Consell de Ministres per aprovar un decret antidesnonaments com s'ha aprovat.

I la segona cosa que li vull dir és que Catalunya té la força –Catalunya té la força– per salvar el projecte de l'Espanya plural, que tan beneficiós serà per a Catalunya. Gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Obrim a continuació el capítol de preguntes al Govern.

### Pregunta al Govern sobre les polítiques davant els efectes de l'emergència climàtica

310-00509/15

La primera pregunta és sobre les polítiques davant dels efectes de l'emergència climàtica i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

**Dani Cornellà Detrell**

Consellera, com valora el funcionament de la xarxa ferroviària i especialment en el dia d'avui? Aprofiti per explicar-se, consellera de Mobilitat, i no s'amagui més. Agafi el timó i doni la cara davant del caos ferroviari que està patint el país.

**El president**

Per respondre té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, moltes gràcies. Veig que ha canviat l'objecte de la pregunta. En qualsevol cas, com sap vostè i he dit moltes vegades, des del Govern vam rebre una infraestructura de rodalies amb clares deficiències, amb una desinversió acumulada i, per tant, com s'està actuant? Millorant aquesta infraestructura amb un nivell d'inversió que mai fins ara s'havia aplicat en aquesta xarxa, sobre el material rodant i sobre la governança.

Sobre la situació d'avui. Miri, qui certifica, i això ho diu, no ho dic jo, ho diu l'Agència de Seguretat Ferroviària, l'estat de les vies i si és possible o no operar són els dos gestors, l'operadora, Renfe, i el gestor, Adif. Tots els certificats estaven a punt. Més li dic, ahir els trens estaven funcionant. Per tant, si ahir la xarxa era segura, avui la xarxa era segura. Cap persona individual o cap sindicat pot certificar sí o no la situació i la seguretat de les vies.

Per tant, la situació que s'ha produït avui, que està en aquests moments ja en via de resolució, havent dialogat i havent parlat amb el sindicat, en aquest cas majoritari, Semaf, és una situació que no es pot donar, que no és acceptable. I ho repeteixo i hi insisteixo, qui certifica l'estat de les vies és el propi gestor, Adif, de la infraestructura i Renfe en aquest cas. Per tant, així és com ha anat fins ara i així és com ha de continuar anant.

I, efectivament, la situació que s'ha vist avui al matí no és la desitjable, efectivament. Però correspon, com dic, a un conflicte que té res a veure ni amb la seguretat de les vies ni amb el procés que s'està treballant per a la millora de Rodalies.

**El president**

Per repreguntar té la paraula el diputat senyor Dani Cornellà i Detrell.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Dani Cornellà Detrell**

Aquests dies i avui al matí les usuàries del tren desconeixien quines línies funcionaven, si hi havia plans alternatius. I la resposta del Govern, quina és? Busquis la vida, el campi qui pugui a què ja ens tenen acostumats.

Ens poden dir que són excepcionals els fenòmens meteorològics, les inclemències que estem patint, però saben perfectament que aquest desastre es viu dia darrere dia. Un dia s'enfonsa un talús o una estació, cau un arbre, retards diaris, trens que no passen, aires condicionats espatllats, pantalles i megafonies que no funcionen. No hi ha dia que alguna línia o vàries no fallin. I avui els maquinistes han dit que prou, una altra vegada, perquè tenen por, por per la seva seguretat i per la dels usuaris.

Evidentment que tenim unes infraestructures obsoletes on no s'ha invertit ni s'ha fet el manteniment durant anys, com vostè ha dit. Però és que vostès també governaven a Madrid quan això passava. També els seus mai han complert i, quan han complert, per a nosaltres han prioritzat malament on han anat a parar els diners.

I ara vivim, a sobre, els efectes de l'emergència climàtica a una xarxa ferroviària ja per si obsoleta, com dèiem. A Catalunya plogui poc o plogui molt tot s'atura, tot es col·lapsa i els serveis no funcionen, ni els ordinaris ni els alternatius. Això sí, diners públics per ampliar l'aeroport o infraestructures d'alta velocitat per millorar la mobilitat, de qui? Dels turistes.

Doncs, consellera, prou. Tots els diners han d'anar a parar a millorar la xarxa ferroviària per als ciutadans i ciutadanes de Catalunya, perquè puguin anar a treballar, perquè puguin anar a la universitat, perquè puguin anar als hospitals. Això és una política per als ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

Miri, Catalunya necessita una consellera que doni la cara. Necessita un traspàs cent per cent –cent per cent– sense Renfe. La ciutadania necessita un transport públic puntual i que funcioni cada dia, i per això...

**El president**

Se li ha acabat el temps, senyor diputat.

**Dani Cornellà Detrell**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

...cal posar-nos-hi i recuperar els diners.

**El president**

Per respondre té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, gràcies. Senyor Cornellà, prou vostè. Vostè sí que ha de saber on ha d'estar. I vostè sí que ha de decidir i dir a tothom on està vostè. Vostè diu més inversió? Més inversió, 8.000 milions d'euros. 1.600 milions d'euros addicionals a anteriors governs a què vostè havia donat recolzament. Per tant, sigui coherent vostè també? Si diu més inversió, llavors estarà d'acord amb el pla de Rodalies, o no? Vostè diu traspàs? Sí, efectivament, estem treballant. Espero que vostès ens donin suport en aquest traspàs de Rodalies, al traspàs de l'R1, a aquesta nova governança.

Per tant, són vostès que s'han de situar bé, on estan i on estan? On està el Govern? Millorant la infraestructura, posant més inversió que mai, fent entrar material rodant i millorant la governança. Aquí és on està el Govern. I estem treballant, efectivament, per una millora progressiva. Estem on voldríem? No. Però estem treballant en aquest camí. El que ha de respondre vostè és si està en aquest camí o està en aquesta bancada d'aquí.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

La següent pregunta és sobre les polítiques d'habitatge.

**Pregunta al Govern sobre les polítiques d'habitatge**

310-00513/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra,

Fitxer 4

de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Ester Capella i Farré.

**Ester Capella i Farré**

Bon dia. Consellera, avui també els trens no funcionen. El mal sempre ve d'Almansa, es digui Renfe, Adif, o sigui, Estat. Però, en tot cas, la setmana passada queien dos reials decrets llei en matèria d'habitatge. Un d'aquests contenia mesures per protegir les persones vulnerables davant dels desnonaments. Avui, aquesta setmana, el Govern de l'Estat tornava a aprovar dos decrets, que no sortirà un d'ells. Però, en tot cas, el Govern de Catalunya té responsabilitats. Aquestes responsabilitats passen per l'emergència, per doncs destinar més recursos al reallotjament i evitar que la gent es quedi al carrer –evitar que la gent es quedi al carrer. A Catalunya, ni un desnonament sense alternativa habitacional. Per tant, li pregunto: quines mesures immediates prendrà el Govern de la Generalitat per evitar que això passi?

**El president**

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Moltes gràcies. Primer dir que, efectivament, compartim l'objectiu i compartim que a Catalunya no hi ha d'haver cap mena de desnonament, sempre que sigui, efectivament, per criteris de vulnerabilitat. En això hi estem totalment d'acord. I vostè ha dit: «Quines mesures?» Miri, d'ahir: el president Illa anunciava, en el debat d'orientació de política general, aquest fons que ens ha de permetre, en situacions límit, on tots els mecanismes, polítiques, mediacions que hi ha abans d'un desnonament no han funcionat, que es pugui activar aquest fons de 25 milions d'euros ampliable a 50 que ahir el Govern va aprovar, fixi's, en una setmana, anunciat i aprovat, 25 milions d'euros, ampliable a cinquanta i ampliable a la resta d'administracions per tal que en aquestes situacions límits et pugui adquirir, no per tanteig i retracte, que es triga molt, sinó adquirir de manera directa l'habitatge. Per tant, aquesta és una mesura que nosaltres pensem que és efectiva i que acompanya efectivament aquesta voluntat que crec que compartim, que és que a Catalunya no es produeixin desnonaments, a diferència del que està passant en altres comunitats autònomes.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula l'honorable senyora Ester Capella i Farré.

**Ester Capella i Farré**

Consellera, anem una mica més enllà. Compartim els objectius i les finalitats, però Catalunya no pot quedar pendent sempre del que passi a Madrid. Tenim eines pròpies i les hem d'exercir absolutament totes. Per limitar el preu del lloguer, no vam esperar; per regular els lloguers d'habitació i temporals, no vam esperar; per instaurar un règim sancionador, no vam esperar. Per què ara hauríem d'esperar? No podem esperar que Madrid reguli o modifiqui la llei d'arrendaments urbans. Tenim mitjans propis, tenim l'eina bàsica per poder-ho fer, que és el Codi civil de Catalunya. El Govern es va comprometre a impulsar una llei d'arrendaments urbans; no ho ha fet. Acord d'investidura del 24, debats de política general, i continuem esperant.

Doncs Esquerra Republicana no espera. Esquerra Republicana registrarà una regulació catalana dels arrendaments urbans que estableixi que els grans tenidors tenen l'obligació de prorrogar els contractes i que, si no ho fan en els supòsits previstos, doncs hauran d'indemnitzar l'arrendatari. Per tant, si el Govern no exerceix les funcions, nosaltres ho farem, i llavors sabrem si vostès volen anar al límit o no volen anar al límit en matèria d'habitatge.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per això, avui ja li demano que no faci un anunci; li demano una cosa molt clara: que honorin els acords subscrits, que compleixin la paraula donada, que exerceixin les competències de Catalunya i que votin a favor de la iniciativa que Esquerra Republicana registrarà, una llei d'arrendaments urbans per al segle XXI que garanteixi drets a tothom, però, bàsicament, també que garanteixi que no hi hagi cap més desnonament de famílies vulnerables a Catalunya.

Gràcies.

**El president**

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; moltes gràcies. Tres coses, senyora Capella. La primera, compartim objectiu; per tant, això és el més important. Sap que hi estem disposats quan diu «vagin al límit». De fet, alguns ens acusen d'haver creuat el límit deu vegades ja. Per tant, estem activant totes les palanques, tots els recursos que tenim a l'abast. De fet, la compra compartida, precisament, és aplicar el Codi civil català. Per tant, estem aplicant totes les eines. Treballem-ho. Les continuarem aplicant, ho hem dit, i aprofito per dir-ho a tothom, tot i que aquesta bancada d'aquí sembla que el tema de l'habitatge no va amb ells. Activarem tot el que sigui possible, tot –tot–, i arribarem fins al límit del marc normatiu. Jo també els hi demano.

Explorem tot el que té a veure amb l'especulació sobre l'habitatge. Jo sé que a vostès això els hi preocupa. Saben que hi ha un dictamen del Consell de Garanties Estatutàries que ens obliga a refer el text. Els hi demano també que ens acompanyin. Però, hi insisteixo, és a dir, les forces progressistes d'aquest Parlament compartim que l'habitatge a Catalunya ha de ser de residència permanent, residencial, habitual, i no un bé especulatiu i no un bé financer. Com que compartim aquest objectiu, anem pel camí de manera conjunta. I jo l'hi dic: ho treballarem conjuntament. Tot allò –tot allò– que vagi a perseguir l'objectiu d'evitar que hi hagi especulació amb l'habitatge a Catalunya aquest Govern està compromès a fer-ho i ho farà.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

La següent pregunta és sobre la gestió de les emergències.

### Pregunta al Govern sobre la gestió de les emergències

310-00514/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernàndez.

**Albert Salvadó Fernàndez**

Bon dia, consellera. En primer lloc, vull traslladar el nostre condol per les víctimes mortals dels aiguats d'estos dies. El nostre suport a la gent de Xerta i altres municipis afectats i l'agraïment als cossos operatius per l'excel·lent feina que fan.

Estem patint aiguats amb molta severitat arreu del país. A les Terres de l'Ebre, de fet, els estem patint amb una recurrència demolidora des del 2018, pràcticament cada any. I sembla que això no només ha vingut per quedar-se, sinó també per arribar a tot Catalunya. Avui se fa evident –se fa més evident que mai, de fet– la necessitat d'un pla d'adaptació al canvi climàtic, i es fa evident que el Govern no és capaç d'incorporar esta nova realitat en la gestió de les emergències i en la gestió del país. Exemple, les promeses del Govern d'ara fa un any: ajuts més diligents, incorporant millores per guanyar resiliència, actuacions més ràpides. Tot això no es complix. A la Ràpita, lo pont de la via principal d'accés al municipi encara està en terra.

A més, consellera, no es coneixen el país. A les Terres de l'Ebre perden precisió i no assumixen responsabilitats. És de jutjat de guàrdia. No pot ser que dijous passat el Departament d'Educació envie un escrit als centres per remarcar que les competències per decidir el seu tancament són de les alcaldies, sense ni una trucada als ajuntaments, molts d'ells de pobles petits i sense recursos, que se sentien impotents i vulnerables, però que van prendre decisions, això sí. I sap què esperaven per part del Govern? Lideratge. I el Govern eludix decidir i ho encoloma als ajuntaments. Amb quin objectiu, consellera? Anaven coordinats Educació i Interior?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per respondre, té la paraula la senyora Núria Parlon i Gil, consellera d'Interior i Seguretat Pública.

**La consellera d'Interior i Seguretat Pública** (Núria Parlon i Gil)

Gràcies, president. Consellers, conselleres, president de la Generalitat, diputats i diputades i públic assistent... Diputat, com bé sap, no estem només davant d'un temps variable, sinó d'un canvi de clima com a resultat de l'escalfament global. Des de la gestió de les emergències, el que estem fent és dotar-nos del major coneixement de tot el sistema per, quan les prediccions no són exactes, no perquè no siguin bones, sinó per aquesta variabilitat que està incidint de manera clara a l'hora de determinar la intensitat dels fenòmens, prioritzar la vigilància continuada del Servei Meteorològic de Catalunya i també la coordinació amb el Centre de Protecció Civil i totes les agències que treballen al territori.

Vostè ha començat reconeixent la feina de tots els professionals que hi estan treballant durant aquests dies, un episodi, com bé saben, continuat, amb una acumulació de pluja mai vista per un fenomen que mai havia afectat Catalunya. Tots els serveis que hi treballen: Bombers, Protecció Civil, associacions que estan donant suport també en les tasques de recuperació, com són les ADFs, com són les associacions de voluntaris i voluntàries de Protecció Civil, i tot el sistema de la Generalitat, no només els serveis operatius del Departament d'Interior, Mossos, Servei Català de Trànsit, amb el nou sistema Fluxos, per anticipar-nos a la situació que podem patir a les carreteres i aproximar el màxim possible la resolució i les mesures concretes que hem de prendre sobre la marxa també, no per treure'ns el marró de sobre, sinó per fer-ho amb la màxima precisió per afectació amb el món local, que també és autoritat de Protecció Civil.

Jo crec que s'està fent una bona feina. Tot és millorable, ho sabem, tot és millorable. Però, amb relació als episodis que vam tenir l'any passat i els que estem tenint ara, hem introduït alguns criteris de millora que crec que ens estan donant bons resultats.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Albert Salvadó Fernàndez.

**Albert Salvadó Fernàndez**

Sí, consellera, les prediccions cada vegada són més complicades, cert, i la ciutadania hauríem d'entendre que a vegades no es compliran. Però, davant d'un risc, cal decisió; davant d'un risc, cal assumir responsabilitats. I es seguix fent un ús erràtic dels ES-Alerts, almenys a les Terres de l'Ebre: per a riscos diferents, mesures iguals, i per a riscos iguals, mesures diferents. Consellera, tal com hem demanat un cop més a l'últim debat de política general, estan revisant els criteris i llindars d'activació de l'ES-Alert perquè siga una eina realment efectiva d'avís preventiu per a la ciutadania? Des d'Esquerra Republicana estarem al seu costat per ajudar a que així siga.

**El president**

Per respondre, té la paraula la consellera d'Interior i Seguretat Pública.

**La consellera d'Interior i Seguretat Pública** (Núria Parlon i Gil)

Moltíssimes gràcies, diputat, per estar al nostre costat, i també moltíssimes gràcies a tots els alcaldes i alcaldesses també de Terres de l'Ebre, amb els quals tenim ara un grup d'autoritats i anem passant les incidències al minut i les anem traslladant a través dels nostres equips i dispositius al Cecat perquè puguem recuperar el més ràpid possible el sistema de telefonia, el més ràpid possible les incidències que tenim amb els abonaments d'e-distribució. I, òbviament, hem innovat en algunes de les mesures que hem de dur a terme. Per exemple, des de l'àmbit de Presidència, el camionet que enviem –en diem el camionet del CTTI–, que permet, quan cau la cobertura de telefonia mòbil, donar un suport immediat *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* perquè la gent no quedi...

**El president**

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

### Pregunta al Govern sobre la situació de les infraestructures ferroviàries

310-00507/15

La següent pregunta és sobre la situació de les infraestructures ferroviàries. I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

**Eva García Rodríguez**

Senyora consellera, bon dia. Nou dia de caos a rodalies. En aquest cas, protesta dels maquinistes, que es queixen, que protesten per la inseguretat a les vies. Quina opinió li mereixen aquests treballadors?

**El president**

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; moltes gràcies. Doncs, com en tots els casos, respecte als drets laborals, com qualsevol treballador o treballadora. Ara bé –ara bé–, qui certifica la seguretat de les

vies, com he dit abans, són els dos gestors, el de la pròpia infraestructura, Adif, i Renfe, que és l'operadora. Jo també l'hi preguntaria: quina opinió li mereixen aquesta situació i els certificats que emeten? Per tant, aquesta és la posició del Govern, que és la que ha de ser i és la que, a més a més, s'acredita per l'Agència de Seguretat Ferroviària. No és una qüestió del Govern. El mecanisme és aquest. I, per tant, cap sindicat, hi insisteixo, cap sindicat ni cap treballador individual es pot elevar a valorar la seguretat de la xarxa viària. Són els gestors i és l'Agència de Seguretat Ferroviària. I li dic, a més a més, en aquest cas, que, a més a més, està reforçat amb marxes conjuntes Adif, Renfe, marxes blanques que vam posar en marxa ja en el temporal del Harry. O sigui que, a més a més, és una seguretat reforçada. Per tant, aquesta és la posició del Govern. I, efectivament, hi ha situacions doncs que no es poden produir, no es poden permetre, malgrat respectar el dret dels treballadors i treballadores com en qualsevol altre cas.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Eva García Rodríguez.

**Eva García Rodríguez**

Consellera, a Catalunya hi ha una nova normalitat que aquest Govern sembla haver decidit assumir, i és la inseguretat. Vostès normalitzen els furts, els robatoris, les ocupacions, la reincidència, els segrestos, les agressions sexuals, i ara doncs també volen intentar normalitzar el robatori de coure a les vies, que s'aturin els trens i que els ciutadans arribin tard a la feina. Doncs no, consellera. Catalunya té un problema de seguretat que aquest Govern no està afrontant amb la contundència que mereix.

I les dades són molt clares: el quaranta per cent de totes les denúncies per robatori de coure que es produeixen a Espanya –el quaranta per cent– es produeix a Catalunya. I permeti'm que l'hi recordi: a la resta d'Espanya també hi ha coure, també hi han vies, també hi han línies de tren, també hi han infraestructures ferroviàries. Per tant, quan quatre de cada deu denúncies es produeixen a Catalunya, doncs això no és una anècdota; això és un problema de Catalunya.

I, davant d'aquest problema, què fa aquest Govern? Doncs estudiar, analitzar, anunciar, explicar, tornar a explicar, tornar a anunciar. Suposo que ara crearan la taula pel coure, el coure per la taula. I, mentre vostès fan plans, doncs els lladres fan

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

negoci, perquè el coure doncs no desapareix, senyora consellera: algú el compra, algú el transporta, algú el guarda, algú el ven i algú hi guanya diners. I aquí és on ens falta la contundència d'aquest Govern, que tampoc en aquesta matèria hi és...

Fitxer 5

perquè vostès haurien de perseguir el que talla el cable, però també el que compra el cable. Cal perseguir el que el compra, el qui transporta, el qui es lucra amb aquest negoci, perquè així el negoci continua, senyora consellera, i si el negoci continua, els robatoris continuen. És molt senzill.

I això també val, doncs, no només pel coure, sinó pels robatoris, pel furts, per ocupacions, per la multireincidència. Però aquest Govern sembla tenir una curiosa manera d'entendre la política de seguretat, i és que en lloc d'evitar que el delicte creixi, doncs, sembla que esperin a que el ciutadà s'hi acostumi, i no, senyora consellera.

Per tant, amb vostès els beneficis són per als que delinqueixen i la factura per qui compleix. El lladre roba, el lladre cobra, el comprador il·legal guanya, el tren s'atura i el ciutadà va pagant.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta no és la prosperitat compartida que volem, senyora consellera. Això és una altra cosa. I vostès tenen l'obligació d'impedir-ho, perquè el ciutadà que surt de casa no ha de pensar si arribarà a temps a la feina perquè algú ha decidit robar cable. Això no és normal,...

**El president**

Se li ha acabat el temps, senyora diputada.

**Eva García Rodríguez**

...no ho és i no ens hem d'acostumar.

**El president**

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, miri, la seva pregunta, diputada, em serveix. És de manual. És a dir, amb la seva pregunta i la seva argumentació és un clar exemple de que vostès no ens convenen gens, gens, gens a Catalunya. I apuntin els altres, apuntin aquest tipus d'intervencions i aquesta visió que tenen sobre Catalunya.

Escolti, vostès són experts en assenyalar el problema, fer la clama catastrofista sobre seguretat, sobre convivència, sobre totes aquestes qüestions. Solucions, ni una. I, sobretot, el que no diuen mai és aquelles coses que s'estan solucionant.

Vostè sap perfectament, perquè els hi hem traslladat la informació, que, des de fa dos mesos, hi ha un pla, el pla vi, articulat per Mossos d'Esquadra, que ha fet que els delictes vinculats al robatori de coure comencin a baixar, igual que estan baixant, altres delictes tipificats a tot Catalunya.

Per tant, escolti'm, vostès lo que han de fer és, a part d'assenyalar el problema, fer una proposta. Això vostès no ho fan mai. Però és que, a més a més, el que fan és no dir la veritat de les mesures que s'estan endegant.

I, en aquest cas, i amb el robatori de coure, igual que van fer amb els grafitis, això vostès tampoc ho han dit, els grafitis, després de les actuacions conjuntes Renfe, Adif, Mossos d'Esquadra, Direcció General, departament i Rodalies, hem aconseguit baixar, i molt, aquest tipus d'actuacions que també afectaven el servei.

Per tant, facin el favor de dir-ho tot, no quedar-se només en la clama. Perquè sap què passa al final? Que vostès no estan ajudant en res, ni a Rodalies, ni a la mobilitat, ni aquest interès que tenen ara vostès sobre el transport públic quan mai l'havien tingut.

Deixin de fer política amb coses tan bàsiques com l'habitatge i la mobilitat.

**El president**

Se li ha acabat el temps, consellera.

### Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'anunci de la compra compartida d'habitatges

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

310-00508/15

La següent pregunta és sobre l'anunci de la compra compartida d'habitatges. I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

**Pere Lluís Huguet Tous**

Gràcies, president. Senyora consellera, al debat de política general, aquest Parlament va rebutjar la seva compra, lo que vostès denominen compra compartida d'habitatge. Només hi va donar suport Esquerra Republicana i el seu grup. I li pregunto: imposarà aquest programa contra la voluntat d'aquesta cambra? I quines garanties tindran a qui s'hipotequi i qui posi els seus estalvis per entrar-hi?

**El president**

Per respondre, té la paraula la consellera, també diputada, senyora Silvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, moltes gràcies. Sí, l'aplicarem. Tenim la legitimitat, tenim els mecanismes, i, per tant, ho farem. Pensem que és un bon programa. I aprofito per dir que em sembla molt contradictori la seva oposició, vostès que sempre diuen defensar el petit tenidor.

Llavors, quin problema tenen amb aquest programa? Perquè aquest programa, precisament, el que fa és fomentar el petit tenidor, el ciutadà i ciutadana que té el seu habitatge, de manera compartida, sí. La compra compartida, efectivament, amb el Govern de Catalunya. I passats els anys, el ciutadà pot decidir si recompra o no, hi va a una altra família en funció de les condicions que tingui.

Per tant, el que jo no entenc exactament és per què vostès es mostren contraris, precisament, contra una política que fomenta la propietat del petit tenidor.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Pere Lluís Huguet i Tous.

**Pere Lluís Huguet Tous**

Moltíssimes gràcies. Gràcies, consellera, per la resposta, però, vull dir... Miri, vostès tenen un problema amb les institucions i amb la democràcia. A Madrid, el decret l'han tornat a portar jugant amb que la majoria de 350 diputats el va rebutjar, però els hi és igual.

Els hi és igual que aquí el Parlament rebutgés la seva solució d'habitatge compartit. Els hi és igual, perquè no tenen respecte ni la institució del Parlament ni la institució del Congrés, ni la democràcia. Aquest és el seu problema.

Miri, ens ve vostè aquí a explicar lo de la compra compartida. Miri, no enganyin més. Tenen molta barra, molta barra. No enganyin més. Miri, la compra compartida es regula al [#05:46]557-56 de la llei del Codi civil català, i no és lo que vostès han anunciat.

Ara, és clar, queda molt bé això, compra compartida. Miri, han dit: «Compra compartida, compra conjunta i copropietat.» Això és lo que han explicat. Escolti, això no és lo que vostès han ofert, no és lo que vostès han ofert. No, no, no és lo que vostès han ofert.

La compra compartida és una altra institució, lo que passa és que queda molt bé això. Miri, aniré a comprar el pis [06:11]«a parches» amb la Generalitat. Això és lo que vostès venen. Però què és lo que vostès van anunciar i va anunciar el president? Va anunciar lo que regula l'article 547 del Codi Civil català, el llibre cinquè, títol quart, capítol setè. Això és lo que regula.

I sap lo que és això? Saps lo que és això? Repeteixin amb mi: saben lo que és això? Propietat temporal. Això és lo que vostès ofereixen: propietat temporal. Propietat temporal, [#06:37]que tal com Espinosa... O sigui, escolti, llegeixi la pàgina web del seu departament, llegeixi-la, que diu que tindrem cent mil euros. Posa cent mil euros la Generalitat, cent mil euros l'altre, que ha d'hipotecar. Al final, qui farà negoci? Qui farà el negoci? Els bancs, els bancs. M'entén?

Vostès, vostès, el Govern de progrés, eh? El Govern de progrés farà el negoci als bancs. Miri, les seves polítiques han fracassat. Prou experiments, experiments amb gasosa. Els catalans estem cansats.

**El president**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Se li ha acabat el temps, senyor diputat. Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Repeteixi amb mi, diputat, i m'atreveixo, escolti, tot el grup parlamentari: complir el Codi civil català és democràcia. És democràcia, diputat. Sí, sí... Home, fins aquí podríem arribar, que un diputat del Partit Popular em parlés de democràcia. Escolti, activarem, activarem...

**El president**

Si us plau. Si us plau.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

En el seu històric, que cadascú té un passat, una història i a qui donar explicacions. Escolti, escolti'm, un segon. Aplicarem tots aquells mecanismes, recursos, polítiques que puguin fer que allò construït i allò que construïm sigui habitatge públic protegit de manera permanent.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Miri, i amb aquests minuts que em queden, amb aquest minut i escaig, li posaré un símbol que crec que il·lustrarà tothom. Fa pocs dies vaig estar a Sort, amb una estructura que simbolitza lo pitjor de les polítiques d'habitatge que s'ha fet en aquest país de mans de governs del Partit Popular, una estructura inacabada.

Sap què ha fet aquest Govern? Adquirir-la, acabar-la, i, a partir de la primavera-estiu del 2027, hi haurà trenta-nou famílies protegides, amb un parc d'habitatge protegit. És aquesta la política que fa el Govern. I, efectivament, complint la llei, efectivament.

Però, com li dic, això està recollit en el Codi civil. I sí, aplicarem aquesta mesura. És una bona mesura. Fomenta el petit propietari, hi insisteixo. No entenc la seva oposició justament respecte a aquesta mesura. D'altres entenc, però justament amb aquesta no l'entenc.

I, a partir de gener-febrer, vostès veuran com surt aquesta convocatòria i tindrà èxit, igual que el fons d'emancipació per a joves, que també van dir: «No funcionarà, no

funcionarà.» Dos mil joves, i cada any 100 milions d'euros destinats a l'emancipació. Per tant, no ens aturaran. Són vostès que bloquegen totes les polítiques d'habitatge, a Madrid i aquí si poguessin. Per tant, el Govern continuarà amb aquesta línia de treball i assegurant un habitatge assequible, digne a la ciutadania de Catalunya.

**El president**

La següent pregunta és sobre el repartiment de persones migrants.

**Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el repartiment dels invasors**

310-00505/15

És formulada pel Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, i té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Domènec.

**Joan Garriga Doménech**

Señor Moreno, hace dos meses, Ceuta sufrió una invasión de ochenta mil personas, acto de guerra híbrida promovido por Marruecos y tolerado por los socialistas, y aún quedan más de diez mil deambulando por la calle. Las consecuencias: más de cuarenta mujeres agredidas sexualmente; catorce víctimas menores; miembros vecinos que han perdido su paz y su tranquilidad; miles de personas durmiendo en las playas, convertidas en asentamientos, como la del Trampolín. Es como si la playa de la Barceloneta se llenase de miles de marroquíes acampados y haciendo sus cosas por allí. Y vuelta de enfermedades que se dan por desaparecidas: tuberculosis, varicela o sarna, y aguas contaminades.

Ante esto y las informaciones de que van a acoger a parte de esos marroquíes, desde VOX, le exigimos que el Gobierno de la Generalitat se niegue al reparto de estos invasores marroquíes en Cataluña y en toda España.

**El president**

Per respondre, té la paraula el senyor Raúl Moreno Montaña, conseller de Drets Socials i Inclusió.

**El conseller de Drets Socials i Inclusió** (Raúl Moreno Montaña)

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies, president. Diputat, Catalunya no participa en cap repartiment d'invasors. Catalunya el que farà és exactament el que ha de fer un Govern responsable, que és complir la llei, protegir les persones i garantir els drets humans.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Domènech.

**Joan Garriga Doménech**

Señor Moreno, no frivolice con lo de los invasores. ¿Se imagina llegar a su casa y encontrársela llena de gente, sus hijos sin habitación, el pasillo ocupado por gente que ni conoce, su hija violada? Esto es lo que ha vivido Ceuta. Cerca de ochenta mil personas entrando en una ciudad de unos ochenta mil habitantes, tanto como la población de Rubí o de Andorra entera.

Senyor Moreno, vostè no nega que acceptaran el repartiment, però mentre parlen d'acollida, a Catalunya, tenim moltes necessitats. 850.000 persones en llistes d'espera a la sanitat, 120.000 sol·licituds d'habitatge de protecció oficial, 128.000 persones atrapades en la fase del sistema de dependència. I darrere d'aquestes xifres, no n'hi ha xifres; hi han persones.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Repartir el problema de Ceuta no és la solució. Cal retornar els invasors immediatament, actuar amb fermesa per no fomentar noves arribades, protegir les nostres fronteres i dir prou a destinar recursos dels catalans a qui entra envaint les nostres fronteres, perquè els recursos són limitats.

Els catalans estem farts de pagar impostos, i tenim masses, masses necessitats a casa nostra per tindre que ajudar als que envaeixen el nostre territori, perquè primer van els de casa.

Per acabar, els hi faig un prec, senyors socialistes. Prenguin exemple del número u de la trama criminal del PSOE i convoquin eleccions.

**El president**

Senyor diputat, vostè ho ha dit: hi ha persones. Es pot garantir la llibertat d'expressió, però sempre s'ha de respectar la humanitat.

Té la paraula, per respondre, el conseller de Drets Socials i Inclusió, l'honorable senyor Raúl Moreno Montaña.

**El conseller de Drets Socials i Inclusió** (Raúl Moreno Montaña)

Persones migrades, senyor diputat. És més fàcil, persones migrades. Miri, el que ha passat a Ceuta és molt greu. És molt greu. Jo crec que caldria recordar que han mort cent cinquanta persones, entre ells menors. Per tant, la gravetat de la situació és molt clara.

L'entrada de desenes de milers de persones en una situació de poc temps és una situació extraordinària. És una situació extraordinària que requereix control fronterer, identificació, retorn quan sigui necessari i correspongui, i una corresponsabilitat entre la ciutat autònoma de Ceuta, les comunitats autònomes, el Govern d'Espanya i Europa.

Però, precisament, perquè és greu, el que es necessita en aquests moments no és o no són eslògans; és responsabilitat política, i exigeix governar. I d'això VOX ha donat un absolut exemple d'incompetència.

Miri, parla d'expulsar massivament quan saben que no es pot fer. Saben que no es pot fer, i els hi és igual. A vostès el que els hi interessa és esgarrapar uns quants vots de Ceuta. El que volen vostès és mantenir la situació a Ceuta. No volen trobar solucions, perquè els hi interessa políticament, a vostès i als seus socis del Partit Popular.

El diputat de VOX, el senyor Figaredo, ja ho deia clarament quina era la seva posició: *cazar inmigrantes, uno a uno*. Pam, pam, pam. Aquesta és la posició de VOX. Fa temps que vostès han perdut la humanitat. Vostès necessiten convertir la immigració en una amenaça que sigui permanent. Del seu feixisme no s'escapen ni els menors. De veritat considera que una nena de tretze anys és una invasora? De veritat ho pensa?

Mira, la posició del Govern de Catalunya ha estat clara. Col·laboració amb la ciutat autònoma de Ceuta, col·laboració

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

amb el Govern d'Espanya a la recerca de solucions, de solucions, que, a més a més, han de ser assumides pel conjunt de les comunitats autònomes. I per saber què s'ha de fer només s'ha de fer una cosa, que és llegir-se la llei, la llei i complir-la. Ho diu clarament. Aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres. Vostès necessiten un amic per guanyar vots i nosaltres tenim una responsabilitat: fronteres controlades, immigració ordenada, integració exigent...

**El president**

Se li ha acabat el temps, senyor conseller.

**El conseller de Drets Socials i Inclusió** (Raúl Moreno Montaña)

...i drets humans sempre.

**El president**

La següent pregunta és sobre les seves actuacions per aturar els desnonaments.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Pregunta al Govern sobre les seves actuacions per a aturar els desnonaments**

310-00504/15

És presentada pel Grup Parlamentari Comuns i, per fer-ne l'exposició, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

**Susanna Segovia Sánchez**

Gràcies, president. Consellera, em permetrà fer un incís. Tant el meu grup com aquest Parlament hem condemnat reiterades vegades l'atac de Hamàs de fa tres anys, com també hem condemnat que s'utilitzi aquell atac per justificar un genocidi que va començar fa dècades i que només en els darrers tres anys porta més de vuitanta mil víctimes, la majoria dels quals o molts dels quals nens i nenes. I també, com la senyora Orriols, qui és còmplice d'aquest genocidi, es converteix també ella és responsable d'aquest genocidi. *(Aplaudiments.)* La senyora Orriols no ho ha pogut sentir. Esperem que després s'ho miri al canal Parlament.

Consellera, ara sí, per vostè. Fa un any que vam pactar aquesta unitat antidesnonaments. En aquesta setmana només hi ha noranta desnonaments

previstos a la ciutat de Barcelona. Ara mateix, el del bloc Llenguadoc està a punt de ser desnonades cinquanta persones, entre elles menors, que es quedaran al carrer. La unitat antidesnonaments ha d'acompanyar les famílies, ha de mediar els serveis socials, ha de mediar amb els jutges. Potser no se li pot dir a un jutge el que ha de fer, com deia el president, però sí que es pot mediar per aconseguir que s'apliqui la llei i es faci cas als informes de vulnerabilitat. I aquesta unitat no està en marxa.

I li demano per què no ha prioritzat que el seu Govern i, si us plau, no em respongui que un tràmit administratiu de cinc mesos perquè hi va haver una impugnació a la licitació, perquè crec que un tràmit per una impugnació no pot ser que siguin cinc mesos si hi ha voluntat política per posar-la en marxa.

**El president**

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern. És la més preguntada avui, si em permet, i té el departament més llarg de tots per ser pronunciat.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Clarament, clarament. Moltíssimes gràcies, president, pel suport. Senyora Segòvia, molt probablement tots voldríem que tot anés més ràpid del que va. Jo això li ho he dit sempre. Vostè em dirà que li dic sempre, però és que les coses són com són, el marc jurídic és el que és i les garanties que hem de donar en un procés administratiu de licitació són les que són. I, efectivament, va haver una entitat del tercer sector que va impugnar i va presentar un recurs sobre les bases de la licitació.

En aquests moments està resolt. En aquests moments, per tant, està en licitació i, per tant, les properes setmanes aquest dispositiu estarà en marxa. Jo crec molt sincerament que, a més, aquest és un dispositiu de més de quaranta professionals, cinquanta, perdó, i 40 milions d'euros. Són les quantitats, les que vàrem pactar, que tindrà un desplegament territorial que, efectivament, anirà en benefici d'actuar de manera més preventiva i no reactiva com està passant ara en aquests moments.

Per tant, en les dues qüestions, actuar sobre els desnonaments, deia, efectivament, no se li pot dir un jutge, quan hi ha una sentència, que no l'apliqui. Es pot negociar,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

es pot i es fa. Per tant, en això estem. Hem aprovat aquest fons de 25 milions d'euros, ampliable, on la resta d'institucions podran col·laborar precisament per poder actuar ja quan no hi ha cap altre remei amb l'adquisició del pis. Però jo també crec, com vostès, que aquesta és una bona unitat, que podrem treballar no només a nivell territorial, sinó que, a més a més, podem actuar preventivament i no reactivament com ens passa ara.

Però també els demanaria: No equivoquem l'adversari. Ja veuen com estan en aquell costat d'allà. No, de debò. Ho dic perquè veuen el bloqueig que hi ha i veuen que qualsevol iniciativa, la mesura de reacció, és portar-la al Constitucional. Per tant, jo entenc que vostès voldrien més ràpid, jo també. Però entenguin també que hi ha uns mecanismes que hem de respectar, perquè d'altra manera abonem la possibilitat de recursos d'inconstitucionalitat de l'altre costat de la bancada.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Susanna Segovia Sánchez.

**Susanna Segovia Sánchez**

Consellera, és que ja portem un any des que la vam anunciar i encara no està en marxa. I si li pregunto pel registre de grans tenidors, ja no sé en quin dels tràmits i la volta burocràtica que està donant aquest registre, que tampoc està en marxa i ja fa més de quatre anys que hauria d'estar en marxa aquest registre. Vostès no són el Govern del conseller Dalmau i de l'agilitat burocràtica? Cinc mesos per resoldre una impugnació. Això no és complir amb la llei i donar totes les garanties. Això és no prioritzar la tramitació. I això és el que ha passat també al seu departament. Amb això i amb altres coses.

Consellera, tenim uns decrets que es van aprovar ahir, que són una victòria del carrer, dels milers de persones que han sortit al carrer i dels centenars que estan acampades i resistint sota la pluja i resistint les manifestacions de la ultradreta que els volen fer fora. Aquests decrets s'han de complir. S'han de fer complir. No es compliran sols. El seu departament té responsabilitats i la unitat antidesnonaments és qui ha d'ajudar a aturar els desnonaments que preveu el decret, parlant amb jutges, parlant amb serveis socials. Consellera, facin la feina no com amb el règim sancionador i, si us plau, facin complir els decrets.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Senyora Segovia, dels decrets, no en dirà. Ha estat un Govern de progrés liderat per Pedro Sánchez qui ha impulsat precisament aquests decrets. *(Remor de veus.)* Per tant, no em dirà que aquí no hi ha un impuls clar.

**El president**

Silenci, si us plau.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Per això li deia: No equivoquem els adversaris. Els decrets, efectivament, es compliran. Abans s'ha posat en dubte, ja ho ha sentit: els decrets es compliran. També li poso en valor coses que hem fet: cent inspectors, la direcció general. És a dir, són moltes les qüestions que hem avançat només en dos anys. Jo li dic: només en dos anys. Vostè em deia: Això és que fa quatre anys que dona voltes. I jo li dic: només en dos anys, direcció general, inspectors, modificació de la regulació d'usos temporals. Són moltes les coses que hem fet i hem de continuar fent-les perquè el problema no està solucionat. Però jo també vull posar en valor l'esforç del Departament i d'aquest Govern en polítiques d'habitatge.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

### Pregunta al Govern sobre les prioritats en matèria de mobilitat

310-00510/15

La següent pregunta és sobre les prioritats en matèria de mobilitat i, per formular-la en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

**Salvador Vergés i Tejero**

Bon dia. Consellera Paneque, hem sabut que es gastaran 250.000 euros en amagar la vergonyosa marca espanyola Renfe i en carregar-se la prestigiosa marca catalana Ferrocarrils, fonent-la en una sola marca comuna. Primera pregunta: Això també els ho va ordenar Pedro Sánchez abans de plegar? Segona: Aquesta és la seva resposta de veritat davant del patiment i la vergonya que estem patint els catalans avui tirats a les vies?

**El president**

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque Sureda, conseller de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

No, senyor Vergés, la resposta sap quina és: 8.000 milions d'euros amb el pla de rodalies, nou material rodant, governança. Jo ara aprofito per preguntar-li perquè com que veig que últimament les votacions aquí s'estan unificant i siguin més homogènies, PP, VOX, Junts, vostès, quan arribin a alguna votació sobre el traspàs de rodalies, millorar competències a Catalunya, què faran? Votaran igual que PP-VOX o votaran amb consciència en benefici dels catalans i catalanes?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Salvador Vergés i Tejero.

**Salvador Vergés i Tejero**

Consellera, dades. Els catalans puntuen Ferrocarrils de la Generalitat amb un notable alt i el drama i la vergonya de Renfe amb un suspès. I ara, almenys quan algú veu un cartell de la Renfe, sap que està entrant en una zona de risc. Nosaltres, Junts per Catalunya, vam posar quinze solucions sobre la taula, una de les quals era la gratuïtat, per cert, quan hi ha retards.

A Catalunya el que necessitem és reforçar l'empresa i la marca Ferrocarrils de la Generalitat i no pas diluir-la en el fang amb Renfe. Escolti'm, és com si vostès, amb el problema del poc ús social del català, el que volguessin fos imposar el catanyol.

Ja n'hi ha prou del seu afany d'homogeneïtzació espanyolitzadora. Ja n'hi ha prou de Sant Jordis a Extremadura. Ja n'hi ha prou de posar la bandera espanyola a dins del Palau de la Generalitat. El president Pujol va crear la marca Transports Públics de Catalunya com un paraigües, però sense eliminar les marques originals, no com fan vostès.

I ara li ha plegat Pedro Sánchez i no és que no hagin completat el traspàs que vostè ara parlava, aquest traspàs fals de la Renfe a la Renfe. És que no han ni fet el traspàs de la R1! És que és molt gros, consellera, quin cinisme! Absolutament demencial! S'imagina com haurien pogut anar de diferents les coses si vostès i els seus socis des del minut zero haguessin fet front comú amb nosaltres a Madrid exigint no el seu traspasset, sinó el traspàs integral de Rodalies? I si ara arriba el PP i VOX a la Moncloa, llavors què? Llavors sí que seran vostès molt exigents? Llavors sí? Quina credibilitat tindran si fins ara han estat agenollats davant de l'amo de Madrid?

Nosaltres, nosaltres, en canvi, Junts per Catalunya, aprofitem avui ja per anunciar que direm ja la data en la qual presentarem la denúncia contra Renfe i Adif, tal com ens vam comprometre. Serà el proper 20 d'octubre, que farà nou mesos exactes del mortal accident de Gelida. Consellera, vostès es volen carregar Ferrocarrils de la Generalitat. Nosaltres volem fer fora la Renfe de Catalunya!

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

**La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica** (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí, moltes gràcies. Anem a imaginar, senyor Vergés, que aquí vostès haguessin governat aquest país del 2010, 2011 en endavant. Anem-ho a imaginar. Anem a fer aquest exercici d'imaginació, anem a imaginar que del 2010, 2011 fins al 2015 no és que es fes un traspàs, traspassat ni res. És que no es va fer res, absolutament res, en l'àmbit de la governança. Res. Zero, zero, zero, senyor Vergés. Això sí que és cinisme! Això sí! Sí, sí, sí, sí, els ho dic a tots vostès, a tots vostès, a tot el grup parlamentari, efectivament. Vostès van tenir un traspàs a punt d'executar fet pels governs del tripartit, i en tots aquests anys –és que vostè parla de traspàs– no van

fer ni un pas, ni un pas per al traspàs, ni millorar la governança. Tampoc van fer cap pas per millorar la infraestructura, ni una, zero, ni un euro per millorar la infraestructura. I així ens l'hem trobat, senyor Vergés. Això sí que és cinisme. Això sí que és cinisme i, a més a més, elevat.

Segons, Ferrocarrils funciona excel·lentment. Li accepto. És veritat. Sí, sí, ho estic gestionant des de fa dos anys. Funciona excel·lentment i continuarà funcionant excel·lentment. Sí, és així, sí. I sí, efectivament, interurbans. Volem fer una marca de transports de Catalunya, sí, perquè volem que el transport públic a Catalunya efectivament tingui la marca del Departament i tingui la governança del Departament. Des de la proximitat, sí, efectivament.

I tercer, home, parlar-me de bloquejos i parlar-me de votacions i parlar-me de què passarà a Madrid, expliquin-ho vostès, expliquin-ho vostès, que resulta que s'han decantat cap al bloqueig i ara veiem com, poc a poc, poc a poc o de cop, com va passar el 2 d'octubre, es passen a la bancada amb el PP i VOX. Per tant, són vostès que han de donar resposta, no pas jo. Jo sé molt bé on estic.

**El president**

La següent pregunta és sobre les millores en l'àmbit social.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

### Pregunta al Govern sobre les millores en l'àmbit social

310-00511/15

I, per formular-la en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Ennatu Domingo i Soler.

**Ennatu Domingo i Soler**

Gràcies, president. Bon dia a tots i totes. Un educador social contractat per una entitat del sector social cobra de mitjana 18.402 euros anuals, però si treballa al sector públic cobra molt més. De fet, la diferència mitjana salarial entre les professionals del sector social i sector públic és de trenta-set per cent. Aquesta situació, com sabem, és insostenible perquè sense sous i condicions de treball dignes no es pot abordar la fuga de professionals cap al sector públic ni garantir uns serveis de qualitat.

Conseller Moreno, ¿creu que és just que un professional per la mateixa feina cobri molt menys si el contracte a una entitat del sector social que si el contractés la Generalitat?

**El president**

Per respondre, té la paraula el senyor Raúl Moreno Montaña, conseller de Drets Socials i Inclusió.

**El conseller de Drets Socials i Inclusió** (Raúl Moreno Montaña)

Gràcies, president. No, diputada, no és just. Per això el mes de març vam signar l'acord de bases per l'equiparació salarial amb totes les patronals, Comissions Obreres i UGT.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Ennatu Domingo i Soler.

**Ennatu Domingo i Soler**

Ahir, avui torna a treure pit de l'acord que va signar el seu departament amb els sindicats i les patronals per millorar el salari de 120.000 professionals del sector social. Aquesta reivindicació, que és històrica, té el risc de quedar-se en una promesa, com moltes polítiques que vostès fan. Les millores salarials encara no han arribat de manera efectiva a totes les plantilles i les negociacions de l'acord i els diferents convenis col·lectius estan bloquejats.

El seu model es basa en el compromís de les entitats socials, del sector social. Si elles apugen els salaris, vostès

Fitxer 054_2PLE7

fan la transferència del finançament, però les professionals no poden dependre de la bona fe de les entitats per tenir un sou digne.

Em pot explicar quan pujaran les tarifes dels serveis perquè les entitats tinguin el marge suficient per poder augmentar els salaris aquest 2026? Ens pot explicar quins mecanismes de control i seguiment té el departament per garantir que el finançament que es destina al sector social reverteix directament en l'augment dels salaris?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Necessitem més professionals per poder garantir el desplegament de serveis de qualitat per poder afrontar els reptes socials de Catalunya, però serà molt difícil si segueixen empobrint les professionals i bloquejant els seus drets laborals.

Conseller, assumeixi la responsabilitat i garanteixi que el finançament que es destina al sector vagi directe a l'augment real dels salaris. Avui tenen una vaga del conjunt del sector social amb un clam molt simple: compleixin el que ja han promès. És simple, conseller.

Gràcies.

**El president**

Per respondre, té la paraula el conseller de Drets Socials i Inclusió.

**El conseller de Drets Socials i Inclusió** (Raúl Moreno Montaña)

Gràcies, diputada. Em sorprèn molt, entre altres coses, perquè jo porto mesos intentant venir a la comissió per explicar a la Comissió de Drets Socials per explicar aquest acord i donaré resposta a totes les seves preguntes.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I no hi ha manera que la comissió em citi per parlar de l'acord de bases per l'equiparació salarial més important que s'ha signat mai a Catalunya, que permetrà increments d'entre un sis i un vuit per cent. Canvia el paradigma. En aquests moments, si les empreses incrementen el salari dels treballadors i treballadores, nosaltres incrementarem les tarifes. No com es feia abans, que incrementaven les tarifes i havíem de veure si s'incrementaven els salaris.

Com ho controlarem? A través de les auditories que demanarem cada any. Quan ho farem? A partir d'aquest mes d'octubre o principis de novembre, que publicarem l'ordre de bases. Si necessita més informació, li dic. Però hi insisteixo, és un dels tres grans acords que ha fet aquest govern, amb totes les patronals i amb els sindicats, Comissions Obreres i UGT.

El Govern ha destinat i ha previst 600 milions d'euros en quatre anys. Aquest any 2026 ja n'hem destinat 150 milions d'euros. Hem fet que el salari de referència sigui de 19.600 euros, que ja forma part del nou model de tarifes i que constitueix el llindar d'accés al segon tram. Sap vostè quant va incrementar el Govern de Junts per Catalunya les tarifes per millorar les condicions laborals del sector? Zero –zero. És

que, és veritat que sorprèn bastant, no? A vostès ara els ha donat, suposo que després dels errors de les darreres setmanes, un cert furor per les polítiques socials, intentar donar lliçons a la gent de que és el que s'ha de fer. És igual. La gent ja sap on són vostès i amb el tripartit de l'obscuritat diguem-ne que vostès hi participen.

Però el compromís d'aquest govern amb els treballadors i les treballadores s'ha signat. Nosaltres complim el que signem –complim el que signem. I ho podrà veure en els pròxims dies i en les pròximes setmanes. El compromís d'aquest govern pel sector social i pels seus treballadors i treballadores no només s'ha quedat en paraules buides d'anys anteriors i de propostes de resolucions aprovades aquí durant anys. S'ha concretat en un acord amb totes les patronals, UGT i Comissions. Vostès no poden posar aquest exemple dels seus anys de govern.

Moltes gràcies.

**El president**

La següent pregunta és sobre les seves previsions econòmiques.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Pregunta al Govern sobre les seves previsions econòmiques**

310-00512/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula el diputat senyor Toni Castellà i Clavé.

**Toni Castellà i Clavé**

Gràcies, president. Bon dia, consellera.

Fa dos anys vostès van accedir al Govern prometent, entre moltes altres coses, un model singular de finançament per Catalunya. Ens han estat dos anys marejant la perdiu: que si ara les eleccions andaluses, que si han de publicar les balances, que si arriba l'estiu… I quan arriba el moment de la veritat, de model singular passem a «cafè per tothom»; de «cafè per tothom» als 4.700 i dels 4.700 a zero, perquè ve Pedro Sánchez, dissol les Corts i es carrega el model.

Això ho sabia, consellera? Això estava premeditat? Ens han pres el pèl a tots i a tothom? Contesti'm, consellera.

Gràcies.

**El president**

Per respondre, té la paraula la senyora Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

**La consellera d'Economia i Finances** (Alícia Romero Llano)

Gràcies, president. Molt bon dia a tothom.

Diputat Castellà, sap vostè que no. Nosaltres, aquest govern, fa dos anys que va arribar a la Generalitat. Ha intentat treballar per aconseguir millorar la vida de la gent i una de les vies ha estat, entre altres coses, aprovar un pressupost i també treballar amb el Govern d'Espanya per tenir un nou model de finançament.

Els vull recordar: des del 2010, que vostès van accedir a la Generalitat, fins l'any 2022, que van marxar, no van tenir cap proposta [#05.24]. No van treballar amb el Govern d'Espanya perquè hi hagués cap proposta sobre la taula. 2010-2022.

Vostè dirà: «En dos anys ha fet poc.» Bé, doncs en dos anys he fet més del que vostè va fer amb dotze. *(Aplaudiments.)* Perquè avui hi ha una proposta sobre la taula. Hi ha una proposta. A vostè li agradarà més, li agradarà menys. Ja sé que vostès estan pel concert econòmic, però, en tot cas, hi havia una proposta que havíem treballat també amb Esquerra Republicana i que era una bona proposta, que portava a la Generalitat 4.700 milions d'euros més.

És veritat, s'han convocat unes eleccions. No ho podíem preveure. No podíem preveure que vostès es posarien al costat dolent de la història, amb PP i VOX votant en contra, sí, de la gent i de l'habitatge. *(Aplaudiments.)* Per tant, s'han convocat eleccions. I què farem? Seguir treballant, perquè esperem que després del 29 de novembre continuï Pedro Sánchez al capdavant del Govern d'Espanya i puguem seguir treballant en un nou model de finançament que serà bo per a Catalunya.

**El president**

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Toni Castellà i Clavé.

**Toni Castellà i Clavé**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies, president. Consellera, amb tots els respectes, crec que sí que era premeditat, i ho sap perfectament. Avui, en aquesta sessió de control s'ha parlat molt de blocs i de votacions. Miri, està bé en seu parlamentària fer públic i vostès ho saben i el president de la Generalitat ho sap: el dimarts de la setmana passada, Junts tenia un acord amb el Partit Socialista Obrer Espanyol per a un decret d'habitatge que millorava en favor de l'habitatge i el seu accés a aquest. I quan van veure que sí que tenien decret i que el podien votar, s'ho van petar. I s'ho van passar perquè no els interessava en absolut tenir un decret. *(Remor de veus.)* El que els interessava és convocar eleccions, i això és immoral. *(Aplaudiments.)*

I, després, sento en aquesta sessió de control el president de la Generalitat interpel·lant Junts, dient-los allò de: «I en aquestes eleccions, a quin bloc estaran vostès? En el bloc de les esquerres i la ultraesquerra o en el bloc de la dreta i la ultradreta?» Doncs sí, li contesto al president: Junts estarà en el bloc Catalunya, en el bloc de defensar els interessos de Catalunya. *(Aplaudiments.)* I bé faria el president de la Generalitat –bé faria el president de la Generalitat– de situar-se en el bloc de Catalunya. Perquè avui, amb tot el respecte, i que li'n tinc molt, a la sessió de control semblava més el director de campanya de Pedro Sánchez. *(Remor de veus.)* Situï's en el bloc de Catalunya. *(Aplaudiments.)*

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I si això és així, dono per descomptat que el proper dimarts en el Consell de Ministres veurem una bateria de decrets per anul·lar el FLA, per la defensa del finançament, per la mancança d'inversions. Segur que els veurem, oi? Malauradament, crec que no, perquè al govern del PSOE li importa un rave Catalunya. *(Remor de veus.)*

Aquest govern ha de fer un canvi de rumb. Catalunya necessita un canvi de rumb. Si us plau, situïn-se vostès en el bloc de Catalunya.

**El president**

Se li ha acabat el temps.

**Toni Castellà i Clavé**

Si hi són, sempre ens trobaran, a Junts.

Gràcies, president.

**El president**

Per respondre, té la paraula la consellera d'Economia i Finances.

**La consellera d'Economia i Finances** (Alícia Romero Llano)

President, miri, el que no podíem preveure era l'error de Junts. Això no ho podíem preveure. I no pot dir vostè d'aquesta manera i amb aquesta vehemència que això estava premeditat. Em sembla, de veritat, que hi ha algunes coses que no es poden dir.

Estem aquí per governar com per governar, com [#09.02 està per governar el] president Sánchez. S'ha donat una situació excepcional que ha provocat les eleccions. Tothom que assumeixi la seva responsabilitat. Però vostè no es pot dir que nosaltres no defensem Catalunya, perquè, escolti, feia tretze anys que no es convocaven bilaterals. Tretze anys, tretze. Les hem convocat. Tenim 25.000 mossos, compromís de noranta jutjats més noranta més, els 8.000 milions d'euros per al pla de Rodalies, el model de finançament… És a dir, hem estat defensant i treballant per Catalunya des del pragmatisme.

En canvi, vostès, sincerament, crec que no ho han fet –crec que no ho han fet. Han votat que no a la reducció de la jornada laboral a trenta-set hores i mitja; no a la moratòria antidesnonaments per a famílies vulnerables; no a l'escut contra els talls d'aigua, gas i llum. Han votat en contra de gravar més a les energètiques, que, per cert, en aquest primer semestre han tingut un benefici net de 9.863 milions d'euros. Han votat que no al consorci d'inversions, que ens ho tiraven en cara. Si van votar vostès que no, i ara han votat que no als decrets d'habitatge.

Mirin, han de decidir vostès on volen estar, si a favor de Catalunya i en contra dels desnonaments o a favor d'aquesta involució que representa el PP.

**El president**

Se li ha acabat el temps, consellera.

## Pregunta al Govern sobre l'acord marc per a la coordinació, la cooperació i la col·laboració entre el Departament de Drets Socials i Inclusió i el món local en matèria de serveis socials en el quadrienni 2027-2030

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

310-00500/15

La següent pregunta és sobre l'acord marc per a la coordinació, la cooperació i la col·laboració entre el Departament de Drets Socials i Inclusió i el món local en matèria de serveis socials en el quadrienni 2027-2030. Per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Mónica Ríos García.

**Mónica Ríos García**

Gràcies, president. Bon dia a tothom.

Honorable conseller Moreno, sovint parlem dels ajuntaments com l'administració més propera a la ciutadania. I és cert, són els primers que reben una família quan té un problema; els que coneixen les necessitats d'un barri, d'un poble, d'una persona gran que viu sola, d'un jove que necessita acompanyament o d'una família que passa per un moment de dificultat. Però dir que els ajuntaments són l'administració més propera no és suficient. Si realment volem que puguin donar resposta a les necessitats de la ciutadania, cal dotar-los de recursos, de capacitat i d'eines. Cal que la proximitat no sigui només un discurs, sinó que vagi acompanyada de compromisos concrets.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I precisament per això crec que és important la signatura del nou contracte programa entre el Govern i els ens locals. Perquè darrere d'un acord com aquest no hi ha només xifres i convenis administratius, hi ha una manera d'entendre com s'ha de governar treballant amb els ajuntaments i els consells comarcals, escoltant-los, compartint responsabilitats i donant-los més estabilitat per poder planificar els serveis que presten cada dia.

Els socialistes defensem que, quan diem que volem reforçar els serveis públics, donar més capacitat al món local o estar al costat de les persones més vulnerables, això s'ha de traduir en recursos i actuacions tangibles. Perquè, al final, la política social es concreta en persones. Es concreta en una persona gran que pot continuar vivint a casa seva gràcies al servei d'atenció domiciliària, en un infant que rep suport, en un jove que troba acompanyament, en una família que necessita els serveis socials del seu municipi o en una persona migrada que necessita suport per incorporar-se plenament a la comunitat.

Per això, voldria preguntar-li, conseller: que suposarà aquest nou contracte programa per als ajuntaments? I, sobretot, que suposarà per a les persones que cada dia són ateses pels serveis socials de proximitat?

Moltíssimes gràcies.

**El president**

Per respondre, té la paraula el senyor Raúl Moreno Montaña, conseller de Drets Socials i Inclusió.

**El conseller de Drets Socials i Inclusió** (Raúl Moreno Montaña)

Gràcies, president. Gràcies, diputada.

Efectivament, fa tot just dues setmanes vam signar l'acord més important amb el món local en l'àmbit de serveis socials que s'ha fet mai a Catalunya. I vull agrair la col·laboració, la negociació, l'empenta i la determinació de la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis, que ens han permès arribar aquest magnífic acord per reforçar els serveis socials de proximitat a Catalunya i donar més capacitat als ajuntaments i els consells comarcals perquè puguin apropar les polítiques socials al territori.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Suposa una inversió de 2.318 milions d'euros, 925 milions d'euros més que el contracte programa actual, gairebé 1.000 milions d'euros més; un increment d'un seixanta-sis per cent en els recursos econòmics, no només per enfortir, sinó també per garantir les millores retributives dels treballadors i treballadores que treballen en els serveis socials.

Destacaré cinc mesures clau. La primera, el reforç de més de mil professionals arreu del territori, amb una especial cura en l'àmbit rural per garantir uns serveis socials de qualitat i de proximitat. La segona. Aprofundim en la transformació del sistema de protecció a la infància posant el focus en la prevenció. Doblem els recursos dels equips d'atenció a la infància, els EAIA, amb un reforç de 472 nous professionals. També doblem l'aportació dels serveis d'intervenció socioeducativa, que ens permetrà doblar el nombre d'infants atesos, passant dels 23.000 actuals als quaranta mil infants. I la tercera, que és una línia prioritària, és l'atenció domiciliària, amb un increment molt important per millorar les condicions laborals de les treballadores i

millorar la qualitat del servei. Hem passat d'un contracte programa anterior de vint-i-un euros hora de servei d'atenció domiciliària a un nou contracte programa de trenta euros hora el 2030 de manera progressiva.

I també consolidem els equips per desplegar el pla Cura i reduir les llistes d'espera en dependència i també el sensellarisme, amb més recursos: 32 milions d'euros, un cinquanta per cent més que l'anterior

Fitxer 8

més professionals, cent quinze nous professionals al territori per atendre situacions de sensellarisme i mil cent noves places.

Per tant, avancem cap a un nou sistema reforçat de serveis socials. Mai és suficient, però el salt de qualitat que hem donat amb aquest contracte programa nou ens ha de permetre més qualitat i més proximitat i, en definitiva, millor protecció al conjunt de la ciutadania.

Gràcies.

**El president**

La següent pregunta és sobre les seves estratègies per fer valer el sector agroalimentari i donar-li visibilitat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Pregunta al Govern sobre les seves estratègies per a fer valer el sector agroalimentari i donar-li visibilitat**

310-00501/15

Per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Manel Ezquerra i Tomàs.

**Manel Ezquerra Tomàs**

Gràcies, senyor president. Molt bon dia diputats, diputades. Conseller, darrere de cada producte que arriba a la nostra taula hi ha moltes històries i molts projectes de vida, moltíssims. I hi ha famílies, explotacions, esforç, investigació, coneixement aplicat i persones que mantenen viu el nostre territori.

Durant molt temps, el sector primari ha reclamat no només poder viure dignament de la seva feina, sinó també que el país conegui i reconegui tot allò que ens aporta. Defensar la nostra pagesia és saber explicar-la, prestigiar-la i fer que la societat catalana se'n senti orgullosa.

Per això li preguntem, més enllà de les marques de la marca Implicat, de la marca Cuina Catalana i els segells de qualitat que des de la conselleria han impulsat com, per exemple, el de la mel, quina estratègia té el Govern per donar visibilitat arreu del país als nostres productes i, sobretot, als productors que hi ha al darrere?

I com farem que la pagesia no sigui notícia només quan té problemes, sinó que sigui reconeguda cada dia com una part imprescindible de Catalunya i de les nostres vides.

Moltes gràcies.

**El president**

Per respondre té la paraula el senyor Òscar Ordeig i Molist, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació** (Òscar Ordeig i Molist)

Molt bé, president, gràcies. En primer lloc, em permetrà que abans de la seva pregunta faci un record per al Josep Grau, que ens va deixar fa pocs dies, exconseller d'Agricultura, exdiputat, exalcalde, expresident de la Diputació de Lleida, un defensor de les comarques de Lleida, un defensor de Catalunya i un defensor del sector agroalimentari. Per tant, un record per a ell i per a tota la família.

És molt important explicar-nos i ja tocava. Ja tocava que la televisió del país tingués un programa de referència setmanal dedicat a l'agricultura, la ramaderia, la pesca i l'alimentació. Una demanda que havíem fet tots moltes vegades, precisament per no parlar només quan hi ha problemes, sinó per posar el focus en aquelles persones que estan fent una feina fantàstica i que a vegades no tenen el reconeixement. Per tant, per primera vegada, TV3 té un programa que es diu *Gent de primera*, els dissabtes.

Com també, a través de la col·laboració important econòmica d'Empresa, de Cultura, d'Agricultura, hem situat també el suport a la gastronomia, que vol dir el suport al producte, també el suport al territori, la nostra gastronomia, de les millors del món, amb aquesta nova sèrie *Gènesi*, que, per cert, quaranta-cinc per cent de quota de pantalla entre els joves del nostre país i que ara l'ha comprat Netflix i, per tant, es podrà veure per tot el món per posar la nostra gastronomia, el nostre país, generar valor afegit en el turisme, en el sector, evidentment, agroalimentari i, evidentment, en el sector de la restauració. Per tant, cap aquí hem d'anar.

I també l'any passat era l'any de la Regió Mundial de la Gastronomia, aquest any serà l'any de posar en valor la cuina catalana. Com també el diumenge estrenem, també a TV3, la nova sèrie *Gent amb DO*. Dotze capítols destinats a promocionar, explicar les DO de casa nostra, el sector vitivinícola que viu un moment molt i molt complicat. Per tant, també en els moments complicats cal la contribució de tots, cal l'aposta pel nostre sector. cal implicar-nos, com vostè diu, en aquesta campanya que tenim, implicar tota la societat catalana.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Com també ja els hi anuncio, els propers dies, amb la consellera d'Educació, presentarem el nou programa de formació alimentària a les escoles. També tots ho dèiem, una demanda històrica per explicar els hàbits alimentaris, la gastronomia, les DO, les IGP, les DOP, l'agricultura, fugint també d'estereotips i que els nostres infants coneguin com s'han d'alimentar.

Comencem amb cinquanta escoles a Catalunya, esperem que això sigui una realitat a totes les escoles de Catalunya, perquè tots els infants han de conèixer com es produeixen els aliments i una alimentació saludable, sostenible, innovadora i que sigui motor de desenvolupament econòmic i rural.

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies, conseller. Si em permeten, m'adhereixo, en nom de la cambra, a retre homenatge al conseller Josep Grau i Seris. Li agraeixo que n'hagi fet referència i em sembla que parlo en nom de tots els diputats i diputades en el sentit de traslladar a la seva família el reconeixement i l'homenatge a un gran servidor públic d'aquest país.

Moltíssimes gràcies, conseller. *(Alguns aplaudiments.)*

### Pregunta al Govern sobre l'elaboració del Pla d'igualtat de tracte i no-discriminació

310-00502/15

I l'última pregunta és sobre l'elaboració del Pla d'igualtat de tracte i no-discriminació. I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Beatriz Silva Gallardo.

**Beatriz Silva Gallardo**

Moltes gràcies, president. Bon dia a tothom. Consellera, a vegades, en aquest hemicicle no parlem prou de les conseqüències que té per a la nostra societat no només la normalització dels discursos d'odi, sinó la discriminació que pateixen moltes persones a la seva vida quotidiana.

Aquest Parlament es va dotar el 2020 d'una llei específica per fer front a aquestes situacions i una de les eines per desplegar aquesta normativa és el Pla d'igualtat de tracte i no-discriminació. Sabem que en un tema com aquest és indispensable que les mesures que s'adoptin responguin al problema real, que la ciutadania hi participi, sobretot aquella ciutadania que habitualment no participa en l'elaboració de polítiques públiques, que pateix tota mena de situacions de discriminació en l'accés a la feina, a l'habitatge, als serveis, al transport públic. Són aquestes persones i el seu entorn més proper les que coneixen millor la realitat.

El seu departament va anunciar un procés participatiu arreu del territori per recollir la mirada d'aquestes persones, per apropar-se a elles, però també a la resta de la ciutadania, i ens agradaria conèixer com està funcionant i quin abast tindrà aquest pla, que entenem que estarà en funcionament el 2027.

Moltes gràcies.

**El president**

Per respondre té la paraula la senyora Eva Menor Cantador, consellera d'Igualtat i Feminisme.

**La consellera d'Igualtat i Feminisme** (Eva Menor Cantador)

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputada Silva. Com bé ha dit, estem treballant en el primer Pla d'igualtat de tracte i no-discriminació de Catalunya amb l'objectiu principal que és que totes les persones que viuen a Catalunya ho puguin fer amb els mateixos drets i oportunitats. Perquè, com bé deia el diputat Pedret, per a nosaltres una persona és una persona.

En aquest sentit, estem donant compliment a la Llei 19/2020, ens dotem d'una eina estratègica que ens permet planificar i orientar les polítiques públiques, precisament, a complir amb aquest principi, per coordinar tota l'acció de la Generalitat, per detectar mancances i per establir prioritats i, sobretot, molt important, impulsar mesures concretes. Vostè s'hi a referit, no?

Aquestes mesures concretes les volem fer sortint dels despatxos, sentir la veu de tothom. Ho fem de manera transversal amb cadascun dels departaments de la Generalitat, però també ho fem amb sessions participatives, com bé també vostè ha dit, amb entitats, amb el món local i sentint, sobretot, la veu de les persones que pateixen les situacions de discriminació per poder donar resposta a aquests problemes reals.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Ho fem amb la campanya «Molts motius per participar» amb Govern Obert. Ho fem també en sessions del territori, que estarem treballant en aquesta via durant tots aquests mesos fins a finals de setembre.

Acabo amb un missatge que s'ha sentit durant tota la sessió del Parlament i és que estem vivint en un moment en què es qüestionen drets, es qüestionen, s'assenyalen persones pel seu origen, pel color de la seva pell, per l'orientació sexual, la identitat o situació econòmica. I aquest pla arriba en un moment molt necessari per posar la igualtat en el centre.

Permetrà executar mesures com, per exemple, que una persona sorda pugui accedir a tràmits de l'Administració amb mitjans adaptats o reduir la bretxa digital que tots sabem que està afectant de manera molt important les persones grans. La igualtat no és un principi o una bandera partidista només, és un principi constitucional que es compleix.

Però, sobretot, és un compromís democràtic, perquè les polítiques d'igualtat existeixen, perquè existeixen desigualtats reals que cal corregir i des del Govern de la Generalitat estem treballant per eliminar-les.

Moltes gràcies.

**El president**

Moltes gràcies, senyora consellera.

## Proposició de llei de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació de Catalunya i del Consell General de les Cambres

202-00055/15

Acabada la sessió de control, continuem l'ordre del dia amb el segon punt, que és el debat i votació del dictamen de la Comissió d'Empresa i Treball sobre la proposició de llei de les cambres oficials de comerç, indústria i serveis i navegació de Catalunya i del Consell General de Cambres. En primer lloc, i d'acord amb l'article 123.1 del Reglament, té la paraula per presentar els treballs de la Comissió la diputada Conchi Jiménez Cruz, que en fou designada relatora.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Conchi Jiménez Cruz**

President, conseller, conselleres, diputats, diputades. Estan entrant els membres de la cambra, el secretari general d'Empresa i Treball, secretari d'Empresa i membres del seu equip, representants de les cambres.

Aquesta intervenció és com a ponent relatora d'aquesta llei. Abans d'entrar en el contingut, permeteu-me donar les gràcies, perquè quan aquests dies veiem aquesta llei damunt la taula i ens preparàvem per votar-la, pot semblar que tot es redueix al text que tenim al davant, però darrere d'aquest text hi ha molts mesos de feina, moltes reunions, moltes hores de lectura, moltes aportacions i moltes discussions o, millor dit, molt debat constructiu entre els diputats i les diputades que hem format part d'aquesta ponència.

També vull agrair molt especialment la feina de la lletrada de la Comissió d'Empresa i Treball que ens ha acompanyat durant tota la tramitació ajudant-nos a ordenar les

aportacions i a donar forma jurídica al text. També vull agrair la feina a la lingüista del Parlament, perquè en una llei cada paraula importa i moltes vegades darrere d'una modificació que pot semblar petita hi ha molta feina perquè el redactat que sigui clar, coherent i jurídicament correcte.

I vull agrair també la feina de tots els grups parlamentaris que hem participat en aquest treball, que no han sigut tots, com sempre, amb posicions diferents, amb moments de més acords i moments de més discrepància, però sempre amb un to constructiu.

Aquesta iniciativa es registra el 8 de juliol del 2025, presentada conjuntament pels grups parlamentaris Socialistes i Units per Avançar, Junts, Esquerra Republicana i Partit Popular de Catalunya. El juliol de l'any 2025 es va acordar la tramitació del procediment d'urgència. Al novembre vam tenir el debat de la totalitat, no es va presentar cap esmena a la totalitat, per tant, va continuar el seu tràmit.

El mes de novembre passat, la Comissió d'Empresa i Treball vota les compareixences i nombra els ponents per constituir la ponència. Van comparèixer, presencialment o per escrit, Foment del Treball, Xarxa d'Economia Solidària de Catalunya, Cecot, Pimec, Fira de Barcelona, Comissions Obreres, UGT, Intersindical, Femcat, Confederació de Cooperatives de Catalunya, Port de Tarragona, l'exdirector del SOC i el president del Consell General de Cambres. Hem intentat recollir i treballar les seves inquietuds i propostes.

El març del 2026 es publiquen les esmenes presentades. Es van presentar un total de cent nou esmenes en total, quaranta-quatre presentades pel Grup Parlamentari de Comuns, setze presentades pel Grup Parlamentari Partit Popular, catorze presentades pel Grup Parlamentari de Junts, dinou presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, setze presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

S'han retirat, en un principi se n'havien retirat tretze, ara m'informava fa una estona que hi haurà una modificació de la votació i que probablement se'n retirin dos més. Per tant, seria un total de quinze esmenes retirades, quatre de Comuns, cinc del Partit Popular, una d'Esquerra Republicana i cinc de Junts.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Esmenes recomanades. Hem recomanat, se'n recomanaran quatre de Comuns, dotze de Socialistes, set del Partit Popular, dotze d'Esquerra Republicana de Catalunya i una de Junts.

Hem transaccionat un total de quaranta-set esmenes entre tots els grups parlamentaris, la majoria del Grup Parlamentari dels Comuns. Però no totes les propostes han acabat incorporades al text, però totes han estat escoltades, valorades i treballades.

El mes de juliol es tanca el dictamen. En aquest moment, els grups parlamentaris dels Comuns i la CUP demanen dictamen al Consell de Garanties Estatutàries d'alguns articles de la proposició de llei. El mes d'agost, a meitats,

Fitxer 9

el Consell de Garanties i el mes de setembre es publica el seu dictamen al Parlament. S'analitzen les conclusions, a part de quatre matisacions de l'articulat que s'han integrat dintre del text, a la llei. Les consideracions, els articles en qüestió, el Consell de Garanties Estatutàries indica que són conformes amb la Constitució i amb l'Estatut d'autonomia, adoptades per unanimitat en tots els punts. I avui, finalment, som al Ple del Parlament per votar la proposició de llei de cambres.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Jo, per acabar, vull donar les gràcies de nou als diputats Elena, Canadell, Mijoler i a la diputada Àngels Esteller per tota la feina que hem fet.

Moltes gràcies.

**El president**

Moltes gràcies, senyora diputada. I, abans d'iniciar el debat del text del dictamen de la comissió, voldria, a efectes de diari de sessions, donar la benvinguda a l'excel·lentíssim senyor Josep Santacreu, president de la Cambra de Barcelona, i als il·lustríssims senyors Jaume Fàbrega, president de la Cambra de Girona; Ramon Alberich, president de la Cambra de Sabadell; Jaume Saltó, president de la Cambra de Lleida; Laura Roigé, presidenta de la Cambra de Tarragona; Sílvia Gratacòs, presidenta de la Cambra de Manresa; Pol Fages, president de la Cambra de Palamós; Mario Basora, president de la Cambra de Reus; Albert Sibils, president de

la Cambra de Sant Feliu de Guíxols; Jordi Seguí, president de la Cambra de Tàrrega; Ramon Talamàs, president de la Cambra de Terrassa; Francesc Faiges, president de la Cambra de Tortosa, i Josep Maria Rovira i Valls, president de la Cambra de Valls, i també a la resta de persones vinculades a les cambres d'aquest país. Benvinguts en nom de tota la cambra.

I tot seguit obrirem el torn d'intervencions dels grups parlamentaris que han reservat esmenes per tal de ser defensades en el Ple per un temps màxim de set minuts, tal com es va acordar a la Junta de Portaveus. Té la paraula en primera instància i en nom del Grup Parlamentari de Junts l'excel·lentíssim senyor Joan Canadell i Bruguera.

**Joan Canadell i Bruguera**

Gràcies, president. Bé, primer de tot, benvinguts a la família cambra, presidents, secretaris, directors, tots els que ens acompanyeu avui.

Avui és un gran dia per a les cambres de comerç de Catalunya, per als centenars de representants de petites, mitjanes empreses, d'autònoms, que de manera altruista dediquen temps i esforços a representar el teixit empresarial dels seus territoris. També els centenars de professionals que hi treballen cada dia, amb rigor i vocació de servei. I és sobretot un gran dia per als centenars de milers de microempreses, de pimes, autònoms, emprenedors, que són la columna vertebral de l'economia catalana i als quals les cambres acompanyen des de fa més d'un segle, com havien fet abans les juntes de comerç, el Consolat de Mar i fins i tot els gremis artesans, i d'això ja fa més de set-cents anys. Pocs països poden lluir aquestes credencials. Tots hauríem de saber que som probablement el país amb més història de suport empresarial com a principal puntal del progrés social, i no hauríem de perdre mai aquest enfocament si volem seguir sent un país avançat. No ho oblidin: només les empreses, amb els seus empresaris i els seus treballadors, generen riquesa i, per tant, benestar.

Però permetin-me que, excepcionalment avui, digui que també és un dia molt especial per a mi. Fa set anys vaig tenir l'honor de presidir la Cambra de Comerç de Barcelona, també el Consell General de Cambres, i avui, set anys després, tinc l'honor de poder contribuir a culminar aquesta proposició de llei amb un text que,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

bàsicament, prové del que havíem consensuat les tretze cambres de Catalunya ja el 2019. Vull donar les gràcies als presidents i presidentes de les tretze cambres que durant aquests anys han treballat perquè aquesta llei s'aprovi avui al Parlament, especialment a la presidenta Mònica Roca i, finalment, al president Santacreu, pel seu impuls definitiu per poder aprovar la llei. I també agrair a la ponent relatora, a la Conchi Jiménez, el seu compromís, la seva voluntat de celeritat i el seu tarannà, sempre dialogant. I ara sí que entro en el text de la llei.

Des de Junts per Catalunya hem volgut respectar aquest text de consens de les tretze cambres i li hem donat suport des del primer moment. Les cambres catalanes portàvem masses anys esperant un nou marc legal. De fet, l'any 2010, la reforma del president Zapatero –el de les joies, deixeu-m'ho dir– va suprimir el recurs cameral permanent, que era la principal font de finançament de les cambres. D'un dia per un altre, les cambres van perdre vora 60 milions d'euros del 2010. Allò va ser una mala decisió, una decisió amb mentalitat espanyola, socialista, en contra de la història set-centenària de Catalunya de suport del Govern a les pimes i autònoms. Si es volia suprimir el recurs cameral s'havia de fer assegurant que les funcions públiques de les cambres tenien el finançament adequat, i això no va passar.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I, malgrat això, les cambres van demostrar una enorme capacitat de resiliència i es van reinventar buscant noves fórmules de finançament, però sovint van haver d'estar més pendents de no desaparèixer que no pas d'ajudar les pime. I durant moments tan difícils com la pandèmia van tornar a demostrar que eren institucions útils i imprescindibles, i vam continuar prestant serveis i acompanyant les empreses. Les cambres han hagut d'esperar més de quinze anys per començar a recuperar aquell finançament que les altres cambres de l'Estat fa anys que reben amb finançament directe dels seus governs autònoms.

Però aquí vull posar una alarma. Em preocupa pel que fa al finançament de les funcions públiques de les cambres. La llei inclou una clàusula perillosa de darrera hora –ho hem de dir–: diu que l'aportació econòmica està subjecte a disponibilitats pressupostàries. Quina seguretat dona això a les cambres? Com poden fer programes i plans a mitjà termini amb aquesta clàusula? Caldrà que es portin bé amb el govern de torn? Des de Junts per Catalunya hauríem preferit un mecanisme

més estable i més blindat, semblant al que ja tenen, i el nostre ordenament preveu, altres agents econòmics. Les cambres són la xarxa més gran de proximitat empresarial de país, i aquesta capil·laritat és un actiu que Catalunya no pot desaprofitar. I, sincerament, penso que tant aquest Govern com el Govern Aragonès no han valorat prou el paper fonamental de les cambres en la col·laboració publicoprivada.

L'altre punt important que preveu la llei són les funcions de les cambres. La llei els encomana funcions essencials i configura les cambres com a aliades de les empreses i del govern de torn en tots aquells àmbits que són determinants per millorar la competitivitat de la nostra economia. Perquè hi ha una idea molt senzilla que no hauríem d'oblidar mai: les cambres són necessàries. Hi ha més de tretze mil cambres al món, tretze a Catalunya, com hi ha més de 8.000 milions de persones al món, 8 milions i escaig a Catalunya. I com més fortes siguin les cambres, més fort també serà el nostre teixit empresarial. Per això, aquesta llei no és per beneficiar les cambres, sinó per beneficiar les empreses i autònoms de Catalunya.

Finalment, des de Junts hem introduït algunes esmenes per millorar el text que han estat acceptades o transaccionades, de les quals vull fer menció de quatre d'elles. La primera és el compromís amb la llengua catalana. Les cambres són institucions econòmiques, sí, però també són eines de país, i cal que es dediquin al foment de la formació en la llengua catalana per a treballadors, emprenedors i empreses, especialment aquelles persones que necessiten adquirir competències lingüístiques per desenvolupar la seva activitat professional.

La segona aportació ha estat posar en valor el Consolat de Mar. El consolat és una de les aportacions més extraordinàries que ha donat aquest país al dret mercantil internacional. La nova llei reconeix aquest llegat per reivindicar que Catalunya fa segles que genera institucions al servei del comerç, la indústria, la navegació, la seguretat jurídica i l'apertura al món. Institucions que han de generar autoestima de país, com sempre ens recorda el president Rull. Per això, la llei preveu la creació d'un arxiu històric del Consolat de Mar. L'objectiu és preservar i posar en valor un patrimoni jurídic, econòmic i institucional únic que testimonia la contribució de

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Catalunya al comerç internacional i al dret mercantil al llarg dels segles. Conèixer aquest llegat és també entendre d'on venim i reforçar la nostra identitat com a país.

La tercera esmena és que hem incorporat l'obligació que l'administració tutelant comuniqui digitalment la convocatòria de les eleccions a totes les empreses i autònoms amb dret de vot, perquè no podem permetre més que voti menys del dos per cent d'electors.

I un quart punt, que correspon a l'esmena 52, que és l'única que hem deixat viva, perquè pensem que en un moment com l'actual, que falta personal qualificat, cal que les cambres tinguin el màxim de competències per crear escoles d'oficis als seus territoris, com, per exemple, la Cambra de Manresa o la Cambra de València estan fent. Demano als grups que votin a favor d'aquest punt.

Per acabar, avui no aprovem simplement una llei de cambres; avui reforcem unes institucions centenàries que formen part de l'arquitectura econòmica del nostre país, les fem més modernes. Per això, des de Junts per Catalunya votarem favorablement aquesta llei, amb la satisfacció d'haver contribuït a fer-la una mica millor i amb el convenciment que avui fem un servei al conjunt del teixit empresarial del nostre país i, per tant, del benestar dels ciutadans de Catalunya.

Moltes gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per defensar les esmenes reservades en el Ple per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller i Ruedas.

**Àngels Esteller Ruedas**

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor conseller. Vull donar-li la benvinguda al president del Consell de Cambres, el senyor Santacreu, i a tots els presidents que l'acompanyen i dir-los que la seva proposta, que ens van lliurar aproximadament ja fa un any, avui la podrem aprovar. I, per tant, en l'esperit i la lletra d'aquella proposta avui veurà que es farà realitat, no?

En aquest sentit, el Grup popular el que diu és que creiem que aquest marc, que actualitza, modernitza i consolida el paper de les cambres de Catalunya, tota la seva

feina que han de fer com a institucions públiques cabdals per afavorir, enfortir i promoure un teixit català productiu competitiu..., avui, en aquest cas, tindran aquest marc que els hi facilitarà perquè puguin desenvolupar totes les funcions que recull la llei i que després m'hi estendré, no?

Com deia, aquesta proposició de llei ha estat promoguda per les tretze cambres, que han treballat intensament per trobar un text articulat que veritablement respongui al marc normatiu que estava aprovat a l'Estat, i que no s'havia desenvolupat, junt amb els reptes que té l'economia i, per tant, introdueix tots aquells instruments i aquell marc necessari perquè pugui ser efectiu. I aquestes tretze cambres formen una capil·laritat a Catalunya imprescindible, amb quatre-cents municipis, molts professionals i moltes empreses que hi estan vinculades i que amb la seva acció i amb el seu treball generosament treballen per al conjunt del teixit productiu. Per tant, aquesta capil·laritat territorial i aquest esperit de servei és un actiu indiscutible per a la competitivitat i per al progrés de l'economia a Catalunya. Per tant, vull recordar –també ho ha fet el senyor Canadell– la llarga tradició de les cambres a Catalunya. Són hereves del Consolat de Mar, de la Junta de Comerç, institucions que van contribuir a obrir el comerç a Catalunya, la seva internacionalització, i també a potenciar les seves empreses.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, com deia al principi, aquesta llei respon a la necessitat d'adequar la regulació del sistema cameral català a la normativa de l'Estat, adaptada als actuals reptes de l'economia, que no són pocs: la competitivitat, la internacionalització, la transformació digital, la transició energètica i una formació permanent de tots els treballadors al llarg de la seva vida. Cal destacar que les cambres són corporacions de dret públic, amb una estructura democràtica, plena autonomia, i que tenen una missió molt clara: representar, promoure i defensar els interessos generals del comerç, la indústria, els serveis i la navegació, i fer-ho amb lleialtat institucional, com sempre ho han fet. I aquesta lleialtat institucional és un eix vertebrador d'aquesta proposició de llei per tal de que les cambres, com fan, col·laborin amb lleialtat amb les diferents administracions, amb les diferents organitzacions empresarials i amb tot el sistema, per tal de, entre tots, contribuir a aquesta millora del teixit productiu i de la cohesió territorial.

Per tant, des d'aquesta visió, aquesta llei què fa? Redefineix, com deia, i ordena les seves funcions, reforça la seva governança, actualitza el sistema electoral, potencia la coordinació entre cambres i reforça el Consell General, i estableix les bases perquè les càmeres disposin d'un model de finançament estable que els hi garanteixi, com deia, la prestació de tots els seus serveis i les seves funcions públiques. Un model mixt: per una banda, públic, perquè pugui desenvolupar totes les seves activitats institucionals i públiques i totes les funcions institucionals que s'han de garantir any rere any perquè puguin continuar amb unes activitats sense que tinguin cap tipus de risc, i, per altra banda, obtenir els rèdits per la seva prestació de serveis, les seves activitats i el seu patrimoni. Per tant, se'ls hi dota de més finançament, però, alhora, també aquesta llei reforça al mateix temps les obligacions de transparència, control i rendició de comptes, com fan. Per tant, aquesta conjugació dels dos elements de finançament és la que ha de garantir que desenvolupin tots els instruments perquè puguin fer les funcions que aquesta llei els

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 10

si atorga. Per tant, nosaltres tenim a les cambres com el cabdal d'una arquitectura institucional i econòmica en la que hi ha molts sectors que han de treballar conjuntament per assolir, com deia, aquests objectius.

El Grup Popular hem presentat setze esmenes que han estat incorporades, una part, la majoria, en el text, unes altres les hem retirat perquè eren de matisos, i pensem que el text aprovat o que avui se sotmetrà a la consideració d'aquest Parlament ja recull aquestes esmenes. I, per tant, el que volíem era acabar de definir bé tots els conceptes de les competències per garantir aquesta seguretat jurídica tan necessària que han de tenir les lleis.

Els legisladors teniu l'obligació de que les lleis siguin prou clares per evitar males interpretacions o sospites que no tenen per què materialitzar-se. Per tant, des d'aquesta visió, creiem que cal i que ha quedat un «repart» competencial clar que pugui afavorir el que és el paper de les cambres.

En definitiva, és una llei per a que les cambres siguin el motor de competitivitat, ajudin a les empreses i a tot el teixit productiu amb la seva pròpia competitivitat, la

innovació, la transformació tan necessària en uns moments en els que hi ha reptes tan importants a afrontar, a Catalunya, a Espanya i al món, amb tota aquesta diversitat i, bé, riscos, no?, també geoestratègics.

Per tant, ara li correspondrà a les cambres que amb aquesta proposta de llei puguin articular tota la seva activitat amb la màxima eficàcia i eficiència. I vull agrair la ponent redactora, a la lletrada i a tots els serveis de la Cambra, i a la resta de ponents que han fet molt fàcil elaborar i treballar, i tots els compareixents, el poder articular aquesta llei, que penso que és un bon instrument per enfortir les cambres de comerç de Catalunya i a tot el teixit productiu.

**El president**

Moltes gràcies, senyora diputada.

I, finalment, per defensar les esmenes reservades del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Lluís Mijoler Martínez**

Bon dia a totes i a tots. Gràcies, president. Bon dia, presidents i presidenta de les Cambres. Bé, els Comuns votarem en contra d'aquesta llei, perquè creiem que el que fa és consolidar un model de governança que vincula, d'una banda, aportacions econòmiques amb el que és poder institucional.

Les cambres són rellevants per al país. Poden prestar serveis que són molt útils: ajudar les petites empreses, facilitar la digitalització, donar suport als autònoms i col·laborar amb les administracions. I és, precisament, per aquesta rellevància i perquè són corporacions de dret públic que els hem d'exigir garanties democràtiques sòlides.

I aquesta llei manté una qüestió profundament equivocada. Reservar una part de les vocalies del màxim òrgan de govern a les empreses que més diners hi aporten. I és així, directament, comprar cadires.

És cert que almenys dos terços dels vocals s'elegeixen per sufragi. Cert, però això no justifica en cap manera una via reservada a l'accés vinculada a la capacitat econòmica. No és democràtic.

Aportar més diners no significa representar millor el comerç d'un municipi, no significa conèixer millor les necessitats dels autònoms, o, sobretot, tampoc significa generar més ocupació de qualitat.

Els diners no són una credencial de representativitat, i aquestes vocalies tenen poder efectiu. Intervenen en els pressupostos, intervenen en l'elecció de la direcció i intervenen en el nomenament dels representants, poden accedir al comitè executiu i poden accedir fins i tot a la presidència. I, a més, han de mantenir l'aportació durant tot el mandat. Si deixen de pagar, perden la vocalia.

Per tant, la llei vincula l'accés i la permanència en el govern d'una corporació pública al manteniment d'una aportació econòmica. I aquest és el model que qüestionem. I per això mantenim esmenes que introdueixen garanties concretes.

Amb les esmenes defensem que la dimensió empresarial es tingui en compte en el cens i en la representació. El comerç del barri, els petits tallers, les microempreses i les PIMEs han de tenir veu efectiva.

També exigim votació de ratificació, encara que no hi hagi competència entre candidatures, i volem impedir que un mateix grup empresarial o empreses vinculades acumulin diverses vocalies de la via de l'aportació econòmica.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquestes esmenes, ho sabem, no eliminen el problema de fons, però, com a mínim. limiten la concentració de poder. Demanem, diputats i diputades, que hi doneu suport.

Una segona qüestió és el finançament públic. La proposició preveu 3, 5 i 7 milions d'euros en les tres primeres anualitats del conveni, això sí, dins de les disponibilitats pressupostàries. 15 milions en conjunt. El text incorpora a justificació, auditories i controls, ho reconeixem, però el control comptable ha d'anar acompanyat d'una governança democràtica i d'un servei efectiu al conjunt del teixit econòmic.

Quan la ciutadania contribueix a sostenir aquestes institucions, té tot el dret a exigir garanties. Per això, amb les esmenes defensem que les actuacions finançades majoritàriament amb recursos públics respectin els principis de contractació pública. Diners públics, contractació pública.

I també proposem procediments oberts basats en mèrit i capacitat per la secretaria general i l'alta direcció. Transparència, concurrència i integritat han de formar part del funcionament ordinari de les cambres.

I també qüestionem la influència sobre les decisions públiques. La llei reforça la participació de les cambres en organismes públics i publicoprivats en l'acció de govern i en els òrgans de govern d'infraestructures.

Això projecta el model de representació interna, doncs, més enllà del que son les pròpies cambres. Una infraestructura afecta també a les persones treballadores, als municipis, als veïns i al medi ambient. Les decisions públiques han de considerar tots aquests interessos.

Els Comuns defensem delimitar el caràcter consultiu d'aquesta participació. Les cambres poden aportar coneixement i propostes. La responsabilitat política ha de respondre a la legitimitat democràtica i a l'interès general.

I també defensem preservar el diàleg social i la direcció pública de la formació professional. El text incorpora salvaguardes per als sindicats i les organitzacions empresarials. Cal assegurar que, a més, tinguin efectes reals.

Proposem delimitar la col·laboració en la formació professional, suprimir atribucions específiques en acreditació de competències i en participació de formació de formació i evitar duplicitats. La formació professional ha de garantir la qualificació, drets i oportunitats de futur per a l'alumnat.

I, a més, i quasi diria sobretot, una exigència democràtica imprescindible: la igualtat de gènere, la igualtat entre homes i dones. Les nostres esmenes estableixen una composició equilibrada, llistes cremallera i mecanismes per garantir-ne el compliment. La renovació de les cambres ha d'obrir les portes dels òrgans de govern i dels llocs de direcció a les dones amb garanties efectives.

I permeti'm que ho digui tal com ho estic veient, en aquesta tribuna, tretze cambres, dotze senyors, una senyora. Aquesta llei, doncs, no només discrimina a PIMEs i autònoms davant de les grans corporacions, sinó que també discrimina per gènere.

També demanem incorporar la transició ecològica justa, la perspectiva de gènere i inclusió, l'economia social i cooperativa a les finalitats camerals. Aquest és el model

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

econòmic que defensem: ocupació de qualitat, igualtat, cooperació i respecte pels límits del planeta.

Diputades i diputats, demanem el suport d'aquestes esmenes perquè aporten millores concretes. Volem cambres útils, democràtiques i representatives de tota la diversitat econòmica del país, però aquesta proposició manté una via reservada de poder vinculada als diners, i reforça la influència institucional sense que es resolgui aquesta contradicció.

Per aquests motius, els Comuns votarem en contra del text final.

Gràcies.

**El president**

A continuació, els grups parlamentaris que no tenen esmenes reservades en el ple, poden fixar llur posició. En primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyor Joan Ignasi Elena Garcia.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Joan Ignasi Elena Garcia**

Gràcies, president. Consellers, diputades i diputats. Avui crec que no és un dia de tretes, de si un govern ho fa més bé o més malament, no? Avui són vostès els protagonistes, els representants de les cambres. Benvinguts, perquè estan a la casa, doncs, de la representació dels ciutadans i ciutadanes del país.

I avui culminem una feinada, una feinada molt llarga. Primer de vostès, de posar-se d'acord totes les cambres en un text, i després també d'aconseguir un consens. Em sembla que és suficient, diguem-ne, dintre de l'espai econòmic dels actors econòmics del nostre país.

Han estat moltes hores, oi, Narcís?, i tants altres amics de les cambres i de les entitats socials i empresarials del nostre país per intentar trobar aquest consens. No ha estat fàcil. És evident, però s'ha aconseguit. I justament perquè ha estat difícil, perquè hem treballat força i moltes hores, segurament és per això que és encara més gratificant.

Avui el que culminem és fixar una legislació, fixar un marc modern, útil i sòlid per a les cambres, perquè puguin treballar en condicions i seguir aportant allò que fan al servei del nostre país, i fer-ho, com deia, respectant els equilibris de tothom.

Funcionaven les coses fins ara. Amb la llei seguiran funcionant i millor amb el rol de cadascú. Per tant, avui no estem fent només una mera actualització normativa; estem fent molt més. Estem donant força, més força, més seguretat jurídica i més capacitat a les cambres del nostre país que fan tan i tan bona feina.

Mira, el nostre país és..., li deia ahir al conseller en una interpel·lació que vam tenir, és un país de ciutats. Té una capital i una àrea metropolitana molt potent, però és un país de ciutats. De ciutats i comarques amb empreses i tradició industrial i econòmica, amb vocació internacional, amb moltes empreses i amb molt treball qualificat, amb molts treballadors qualificats que són l'essència, la substància, una part molt rellevant de com s'ha conformat el nostre país.

I això explica, per exemple, que hi hagi tantes cambres, perquè beuen d'una tradició a les seves comarques i a les seves ciutats de dècades, de molts i molts anys, de segles de treball i de tradició econòmica. I això és molt rellevant i és molt necessari de preservar. Vetllem, per tant, amb aquesta llei una realitat que ha conformat econòmicament el nostre país. I voldria destacar algunes aportacions que fa aquesta llei.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En primer lloc, i necessari en qualsevol legislació, adaptar la llei a la legislació del nostre entorn. En segon lloc, el finançament, del qual n'hem parlat molt. És bo que hi hagi aquesta estabilitat i aquest compromís, i és bo que hi hagi aquesta contrapartida de serveis per la prestació econòmica que reben de l'Administració. Però és que el servei es fa. El servei el fa a l'activitat empresarial i de suport a les empreses, a les petites i grans empreses del nostre país.

Per tant, des d'aquest punt de vista, entenc que hi ha una contraprestació justa, que, de fet, es fa des de les administracions o s'hauria de fer des de les administracions, amb tots aquells qui actuen des de la societat al servei de tercers. En aquest cas, el món empresarial i el món econòmic.

En aquest sentit, la contrapartida és necessària i justa. El respecte al rol, i això ha estat complicat, de tots els agents que actuen en l'àmbit econòmic i de treballadors

del nostre país. I després fixa i defensa el paper en la defensa de la llengua catalana, de la llengua pròpia del nostre país, per part de les cambres, i també en col·laboració amb la pròpia Administració.

Ho deien els diputats que m'han precedit. Efectivament, les cambres, i ho he dit al començament, no són una realitat de fa un quart d'hora, ni de fa tres dies, ni tan sols en fa cinquanta ni cent, sinó que beu d'una tradició del Consolat de Mar i d'una tradició mercantil i econòmica del nostre país que va per segles, no?

I, en aquest sentit, és bo també, i s'ha fet a la llei, recuperar i posar en valor aquesta tradició i també les institucions que la preserven i la mantenen. Hem parlat de l'arxiu, hem parlat del Consolat del Mar. Hem donat també un relleu i una importància, en aquest sentit.

Jo volia acabar fent agraïments, perquè, reitero, podríem estendre'ns molt en relació a la llei, però tenim el temps que tenim. Agraïments a les patronals, als sindicats i a les cambres per l'esforç que s'ha fet per consensuar.

S'ha fet i ha estat, hi insisteixo, difícil, però crec que s'ha arribat a un acord interessant, positiu, bo pe ral país, que, al final, és pel que treballem els qui estem aquí. Gràcies a les tretze cambres, naturalment, i al president del Consell de Cambres per la feina que

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 054_2PLE11

liderar també des de les institucions que representen.

Gràcies a Narcís Bosch, si m'ho permeten, perquè han estat moltes, moltes les hores, les converses, els *mails* i el treball, jo crec que molt seriós i rigorós que hem fet tots plegats.

Gràcies, ho he dit, a patronals i sindicats també pel seu captenIment i pel seu treball.

Gràcies a la lletrada, que, a més, avui també ens acompanya, a la lingüista i a tots els ponents, que han vingut, perquè hem fet, crec, una bona feina, amb generositat, cadascú naturalment des de les seves posicions.

Gràcies també a l'Anna Teixidor, perquè també ha fet molt bona feina i ens ha ajudat molt a fer possible que les coses passessin.

I finalment, deixin-me donar les gràcies també a la ponent relatora, perquè a vegades les diferències polítiques queden a un cantó i s'ha de posar en valor quan una persona en aquesta casa treballa amb generositat, al servei de buscar un resultat, amb dedicació notable i amb molta intensitat. I, per tant, em sembla que, i ho hem comentat moltes vegades als ponents, recullo el que em sembla que pensem tots de l'agraïment a la ponent relatora, en tant que ponent relatora.

Gràcies.

**El president**

En nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

**Javier Ramírez Gutiérrez**

Gracias, señor presidente. Me permitirán que empiece mi intervención por el final, por los agradecimientos. El señor Elena, el señor Canadell agradecían el trámite parlamentario, agradecían a todos los ponentes, agradecían a las cámaras y yo me sumo a ello. Lo que pasa es que en política el cinismo también hay que denunciarlo. Y digo por qué. Cómo se entiende que llevamos más de diez años para actualizar esta ley, más de diez años sin lecturas únicas, sin trámites de urgencia, sin imponer esa importancia que tenía esa actualización jurídica, venimos ahora a decir ¿el qué? ¿A sacar pecho de una cuestión que la Ley 4/2014 ya les obligaba antes del 31 de enero de 2015, actualizar la ley catalana? ¿Y ahora venimos con los agradecimientos, once años después? ¿De verdad, señor Elena? ¿De verdad, señor Canadell?

Porque, claro, es que después de escucharles a ustedes realmente el criterio político se desvanece por completo. Y se desvanece, porque ya han escuchado a los señores de Comuns, votan en contra porque no intervienen suficiente en las cámaras, porque no tienen suficientes planes de igualdad, de políticas de género, agendas *woke*... Es decir, en definitiva, por no intervenir lo suficiente en las cámaras. Y por eso votan en contra. Claro, algunos les quedan ya muy pocos votos, solo hay

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

que ver los dos diputados que quedan, pero es que supongo que el 29 de noviembre veremos el resultado que le apoyan a ustedes.

Porque es intervencionismo, ese intervencionismo tan atroz y tan comunista que ustedes aplican de manera constante en *todos* los ámbitos de la política, pues tiene el resultado que tiene.

Miren, ¿saben lo que pasa? Que las cámaras de comercio realmente lo que hay que dejar es dejarles trabajar, sacar las manos de su función. Esa función de proteger, difundir, pero sobre todo representar al comercio, a la industria, a los servicios.

Pero, claro, este proyecto de ley no pretende eso. Este proyecto de ley toca dos temas. Uno es el tema de la financiación, y, claro, después del año 2010 ¿qué? Evidentemente, se eliminó la cuota obligatoria cameral, pues había que buscar financiación o había que buscar alternatives de financiación. Claro, ¿cuál es la propuesta de la Generalitat? ¿No intentar que esas cámaras sean más competitivas y que puedan autofinanciarse, etcétera? No, no, no. Es decir, entramos dentro de la elección, precisamente, del proceso de esas cámaras y por detrás les damos dinero.

Y, claro, yo planteó aquí una cuestión: ¿realmente prioriza la independencia de las cámaras y de ese bien común que tienen que perseguir? Y se lo hago al señor Sàmper, porque entiendo que ha estado de lleno en esta tramitación. Bueno, entiendo que usted no responderá. Pero la realidad es la siguiente, y es que no.

Y le pongo otro ejemplo, señor Sàmper. Ustedes olvidan que la empresa catalana tiene que competir con el globalismo, con China, con Estados Unidos, con esas políticas de puertas abiertas que ustedes aplican, con esos aranceles que Europa no aplica y permite que hayan las situaciones que tienen. Y ustedes pretenden, en vez de ayudar al comercio, a las cámaras..., no, no, no, barreras burocráticas. Barreras burocráticas para decir, oiga, la Cámara de Comercio Nacional, que es la que tiene que representar con el resto de cámaras a nivel internacional, esto lo va a hacer en la cámara catalana. Oiga, pero si tiene que haber coordinación entre cámaras, la representación internacional no puede ser de la cámara. Bueno, esto sí que lo recoge, el proyecto.

¿Pero usted realmente piensa, señor Sàmper, que con las dificultades que tiene la empresa catalana, que cada vez somos menos productivos, menos competitivos, los

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

costes disparados, tenemos que hacernos pequeños? Es que lo que tenemos que hacer es que seamos más competitivos. Y para eso no requiere que ustedes ahoguen más a estos miembros que precisamente lo que pretenden es dar aire a esas empresas. No, ustedes quieren acotar más esas cámaras. Pero eso me sorprende que los señores de Comuns no voten a favor de este proyecto de ley.

Miren, nosotros aquí somos muy claros: nosotros no podemos dar apoyo a un proyecto que, insisto, crea barreras y no da facilidades a las cámaras. Porque la iniciativa privada, ¿dónde está, señor Sàmper? Porque, claro, en el derecho público de estas cámaras hay dos diferenciaciones: los servicios públicos que prestan las cámaras y esos servicios que no son de materia pública y, por tanto, eso se tiene que autofinanciar. Lo que es evidente que si eso lo cubre la Generalitat con esos convenios plurianuales, pues está financiando de manera lícita. Y usted de eso es consciente.

Por tanto, ante ello, ¿qué planteamos? ¿Qué planteamos? Alguno me hace así desde el desto. Pero, claro, la realidad es que en este proyecto de ley, en vez de dar seguridad jurídica, en vez de intentar que esa financiación llegue de manera real, pretendemos que esos convenios sean regulados a través de la Generalitat de Cataluña y, por tanto, a través de la discrecionalidad de la Administración y en función de qué tipo de presupuesto tengamos ese año. Y luego vendrán que no pueden atender las necesidades de las cámaras, porque, claro, la señora Capella no ha conseguido el famoso y la famosa financiación singular.

Por tanto, para acabar, nosotros tenemos claro que esa actualización se tenía que hacer. Se ha hecho en base a la regulación estatal, pero no tenemos nada claro cómo se van a gestionar esos convenios plurianuales y esa financiación. Por tanto, nosotros somos muy claros: decimos sí a las cámaras, sí a su independencia, sí a poder seguir desarrollando su tarea de fomento, protección y desarrollo del comercio, de la industria y, sobre todo, de los servicios. Pero como tenemos fundadas dudas de que realmente ese desarrollo pueda ser suplido por la Administración y que la independencia no está completamente asegurada, nuestro voto será la abstención.

Muchas gracias.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Per fixar la posició del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

**Laura Fernández Vega**

Bé; aquesta podria semblar una llei molt tècnica, una llei de cambres de comerç, reglaments, vocalies i plans camerals, però, en realitat, per nosaltres avui discutim una qüestió molt més antiga i molt més profunda, i és qui ha de tenir poder a les nostres institucions. I encara més concretament, ¿tenir més diners pot donar-te més poder polític? I per nosaltres la resposta, molt senzilla, és que no. Nosaltres creiem que si es combinen la minoria amb la riquesa i el gran nombre amb la pobresa per definir així els règims, es diu «oligarquia», aquella en què els rics, que són pocs, tenen les magistratures i democràcia, aquella en [#0:09:50] els pobres, que són molts en número. I això no és Karl Marx; és Aristòtil.

Aquesta llei diu que les cambres són corporacions de dret públic que han de tenir una estructura i un funcionament democràtics, que representen els interessos generals del teixit empresarial i que col·laboren amb les administracions públiques. Però després estableix que una part dels membres del seu màxim òrgan de govern hi poden entrar perquè representen les empreses que fan les aportacions econòmiques més grans. No perquè hagin rebut més vots, no perquè en termes territorials siguin més representatives, no perquè representin la petita i mitjana empresa, que és la que té problemes competencials respecte de les més grans, sinó perquè aporten més diners. I aquestes empreses que aporten més diners no renuncien pas al sufragi ordinari, sinó que poden votar i presentar-se com qualsevol altra empresa. I al mateix temps, disposen d'una segona porta d'entrada reservada per la seva aportació econòmica.

El text, a més, condiciona la permanència d'aquestes vocals al manteniment de l'aportació durant tot el mandat. Nosaltres vam portar aquesta qüestió al Consell de Garanties Estatutàries. El consell ha considerat que aquest sistema entra dins dels marges constitucionals, perquè, com a mínim, dos terços del ple continuen essent escollits per sufragi directe. Sota la nostra opinió, això ja diu bastant de la concepció de mínims de la democràcia que ve traspuant per aquesta sala.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Però el Parlament no està obligat a legislar buscant quin és el mínim democràtic que permet la Constitució espanyola. Nosaltres hem de decidir quin model institucional volem per a Catalunya i quina és una forma democràtica a l'alçada de Catalunya. I des d'una perspectiva republicana, hi ha una línia que no hauríem de travessar, que és que la desigualtat econòmica no pot convertir-se en desigualtat política. La riquesa no hauria de donar drets addicionals sobre el govern d'una institució pública. Per això, votarem favorablement a les esmenes dels Comuns que intenten corregir aquesta arquitectura, malgrat que hi ha estructures que no s'han de corregir; s'han de tombar.

Per últim, aquesta llei estableix un finançament públic estable de les cambres: 3 milions el primer any, 5 el segon, 7 el tercer. Mirin, el que no pot ser és que socialitzem el finançament i privatitzem el poder. I aquest és el nostre desacord de fons amb aquesta llei. No discutim que hi hagin de ser escoltades, com han de ser escoltats els sindicats i les organitzacions. No discutim que no hi hagi espais de representació política també de les organitzacions econòmiques. Discutim una cosa molt més senzilla, i és que els diners puguin convertir-se en una via privilegiada d'accés al poder en aquests espais de representació, perquè al Parlament no acceptaríem que els grups polítics poguessin comprar seients i, per tant, no ho acceptaríem tampoc en aquestes cambres. Els diners no poden valer més que els vots. I en democràcia no hi ha d'haver accionistes preferents.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Com que la setmana que ve ens visita Luigi Ferrajoli i, llavors, a tots els grups ens encantarà el que diu, i jo crec que és un honor tenir-lo aquí, perquè precisament crec que té un coneixement molt més interessant del dret que el que moltes voltes passa per aquí. M'agradaria dir que ell sosté que l'estat constitucional de dret té com a dret principal que no sols el «ser» del dret és regulat per normes, sinó que el «debe ser» del dret és regulat per normes, perquè resulta positivitzat per un sistema de regles que disciplinen les pròpies opcions de les quals el dret ve pensat i projectat. Per tant, amb opcions de valors eticopolítics, igualtat, dignitat de les persones i drets fonamentals, realitza una crítica al iuspositivisme dogmàtic defensat per autors com Hans Kelsen o Eberhard, que seria aquell en el qual preval la formalitat o vigència d'una disposició legal, malgrat contradir principis supranormatius en el sistema jurídic concret mentre no siguin derogats de la forma que el mateix ordre jurídic

determini. És a dir, Luigi Ferrajoli no estaria a favor de que el fet de que hi hagi un mínim que pugui ser acceptable o que determinades lleis promoguin estructures en les quals puguin ser acceptables, siguin *per se* democràtiques. Es distancia d'això i s'inscriu en el iuspositivisme crític, en el qual els drets equivalen a vincles de substància i no de forma, que condicionen la validesa substancial de les normes produïdes i expressen al mateix temps els fins als quals està orientat.

Aquesta seria una dimensió substancial de l'estat de dret que tradueixen «dimensió substancial» de la pròpia democràcia. Això ho va publicar el 1999. Aquesta democràcia substancial es vincularia amb el compliment en conformitat de l'estat social i democràtic de dret. Això el 98. D'aquesta manera, la democràcia no seria un mer conjunt de normes en el qual el seu pressupost és merament informatiu i racional, amb un procediment determinat, sinó que comprendria de manera simultània una sèrie de valors vinculats amb la igualtat, la dignitat i els drets humans, que al seu torn serien mecanismes d'invalidació o desestimació d'aquelles pràctiques, però també normes no conformes a aquest. Això és l'aposta que nosaltres tenim per a tots els espais que siguin institucions. Serveixi per a aquest Parlament, que també s'hauria d'atendre quins són els valors eticopolítics i quina és la democràcia substancial a la qual donen suport, i serveixi també per a aquestes cambres.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, considerem que és un vici prou gran, perquè, si no s'accepten aquest tipus d'esmenes que serveixen per canviar aquest tipus d'estructura antidemocràtica, no votem a favor d'aquesta llei. Ho volem dir clar, perquè creiem que per intervencions que fan anar boles de malabars ja hi ha hagut la que m'han precedit, en la qual semblava que no haguessin donat suport als aranzels de Trump en el seu moment, que crec que són bastant més durs que la posició de la CUP respecte del que necessiten o no les empreses d'aquest país.

Per tant, per nosaltres no només va de forma i de lo sigui acceptable per un consell de garanties que a dia d'avui aquí encara no legisla. Per nosaltres té a veure amb contingut i per tant, que els seients puguin tenir a veure amb com es compra o no es compra i amb els diners que tenen no és democràtic. Per nosaltres no és acceptable. Hi votarem en contra.

Gràcies.

Fitxer 054_2PLE12

**El president**

En nom del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

**Sílvia Orriols Serra**

Les cambres de comerç són una peça històrica del nostre país i un element clau del desenvolupament econòmic de Catalunya al llarg dels segles. Són la prova vivent que Catalunya no s'ha construït ni fet a si mateixa només des de palaus institucionals o despatxos amb bones vistes; Catalunya s'ha forjat als obradors, als tallers, als mercats, a les fàbriques, als comerços, als masos, a les barques. Aquesta és la Catalunya real, la que ha assumit riscos i ha generat riquesa. Les cambres són hereves de la Llotja de Mar, del Consolat de Mar i de la Junta de Comerç. Mentre la majoria d'estats europeus encara no havien desenvolupat ni pensat estructures comercials pròpies, Catalunya ja presumia d'institucions econòmiques solvents.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Les normes comercials estipulades pel Consolat de Mar van esdevenir referència internacional a tota la Mediterrània. La Llotja acreditava la força d'un país que vivia del treball, de la negociació, de saber relacionar-se. Una tradició mercantil que forma part intrínseca de la nostra identitat nacional i que avui ens obliga a veure les cambres no com unes corporacions administratives sotmeses a regulació tècnica i prou, sinó com organismes que ens expliquen Catalunya i la seva singular organització en milers de petites i mitjanes empreses. Comerciants i industrials, autònoms i emprenedors que sostenien l'economia catalana molt abans que desembarcaren les grans multinacionals i que el primer d'octubre es van mantenir fidels al país mentre els inversors estrangers desertaven.

La diversitat productiva del país és una de les nostres grans fortaleses. Empreses agroalimentàries de Ponent, indústria metal·lúrgica al Vallès, sector químic al Camp de Tarragona, teixit manufacturer a Osona, ventilació al Ripollès… Tota aquesta riquesa productiva no pot veure's limitada per la legislació bàsica estatal. Cal que la

normativa catalana defineixi el paper institucional de les cambres, en permeti l'actualització organitzativa i en reforci la utilitat econòmica. Si volem que continuïn sent eines eficaces al servei de les empreses i de la nació, necessitem que es renovin, que arrelin al territori, que siguin útils. Cal protegir-les de tota ingerència política, el país no necessita un instrument partidista més, sinó un digne representant directe del teixit empresarial davant les institucions catalanes. I no poden fer d'altaveu d'un sector concret, sinó del conjunt del teixit productiu de la demarcació que representen. La representació institucional exigeix aquesta mirada llarga i aquesta pluralitat empresarial. Votarem a favor d'aquesta llei, però no sense reflexionar abans sobre el model econòmic que necessita Catalunya.

Les cambres poden excel·lir en l'assessorament a empreses o en la recerca de la competitivitat empresarial, però no poden ni els pertoca suplir els errors d'un govern que ofega les petites i mitjanes empreses. La pressió fiscal creixent que el socialisme exerceix damunt qui genera ocupació i riquesa, sumada a la burocràcia inacabable, la inseguretat jurídica, la manca de sòl, el dèficit energètic o la insuficiència d'infraestructures per culpa de la desinversió crònica de l'Estat espanyol dificulten el dia a dia de milers d'empreses catalanes. Avui en dia, emprendre esdevé una cursa d'obstacles. Els marges de benefici cada cop són més minsos, però els riscos que l'empresari ha d'assumir no es minimitzen. La millor política industrial no és anunciar constantment subvencions, sinó deixar que les empreses conservin una proporció major dels recursos que generen. Sense parlar del desajust real que hi ha entre la formació que s'imparteix des del sistema d'ensenyament i les necessitats reals del mercat laboral. Les empreses reclamen perfils professionals que no troben, mentre milers de joves acumulen titulacions sense que això els obri les portes de cap empresa.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Si volem tornar a ser una economia capdavantera, necessitem innovació i tecnologia, hem de encaminar-nos cap a la robotització, hem de poder prescindir de mà d'obra barata. Les cambres poden jugar un paper determinant, promovent i facilitant aquesta adaptació. Considerem vital el fet que la llei mantingui la capil·laritat del sistema cameral i preservi la presència de cambres arreu de la nació. Perquè Catalunya no s'acaba a l'àrea metropolitana, totes les comarques hem de poder incidir en les decisions o polítiques que afectin el teixit empresarial propi. Les

cambres recullen aquestes particularitats econòmiques de cada territori *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* millor que qualsevol estructura centralitzada, i és aquesta proximitat la que permet detectar necessitats i preveure problemes.

Compartim la voluntat que la llei preservi l'adscripció universal de totes les empreses. No cal dir que les cambres han de jugar un paper important en el foment i normalització de la llengua nacional i pròpia del país dins de l'àmbit empresarial. La nostra no és només una llengua de cultura, és també una llengua de treball i de negociació. No hi haurà una economia nacional forta si no mantenim la personalitat econòmica de Catalunya i no dotem el català de l'exclusivitat que mereix. I en tot això, les cambres de comerç hi tenen un paper principal. I acabo, president, aquesta proposició de llei és també un reconeixement més que merescut a les cambres catalanes i al seu paper històric i cabdal en el desenvolupament econòmic i empresarial del país.

Visca Catalunya lliure!

**El president**

I finalment, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Conchi Jiménez Cruz.

**Conchi Jiménez Cruz**

Conseller… President, conseller, consellers, conselleres, consellera. Diputats i diputades. Secretari general d'Empresa i Treball, secretari d'Empresa, membres del seu Departament, president del Consell de Cambres, membres…, presidents i membres…, i presidenta de les cambres de comerç que esteu a l'hemicicle i els que ens acompanyen a una sala annexa.

Abans de començar amb el tema, volia fer dues matisacions: que surti VOX i digui que no pot tenir clar res de la llei ho entenc perfectament, perquè no ha vingut a cap reunió ni ha fet cap aportació. *(Aplaudiments.)* Però que surti Aliança Catalana i digui que tan important són les cambres per Catalunya quan no ha vingut ni a una sola reunió ni ha fet una sola aportació, això crec que no li interessa massa el futur de Catalunya i la importància que tenen les cambres a Catalunya. *(Aplaudiments.)*

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Començo. És una llei que s'havia de fer. És una llei que arriba després d'un procés llarg, amb molta feina tècnica i també amb voluntat d'arribar a un acord. És una llei que no perjudicarà a ningú. Voldria agrair la feina feta amb les cambres de comerç i en especial, si m'ho permeten, el senyor Narcís Bosch i l'Anna Teixidor.

Aquesta proposta neix també de la necessitat de donar resposta a una realitat que feia anys que esperava una actualització. Avui a Catalunya tenim tretze cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació. La Cambra de Barcelona, la de Girona, la de Lleida, la de Manresa, la de Palamós, la de Reus, la de Sabadell, la de Sant Feliu de Guíxols, la de Tarragona, de Tàrrega, de Terrassa, de Tortosa i de Valls. Totes elles tenen una realitat pròpia, unes empreses diferents i un territori diferent, però comparteixen una mateixa responsabilitat: donar servei i representar els interessos generals de l'activitat econòmica del seu territori. I crec que això és important posar-ho en valor.

La normativa catalana que regula les cambres era la llei 14/2012, és a dir, una llei que fa més de 20 anys. El 2014, l'Estat va aprovar la Llei Bàsica de Cambres Oficials de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació. Aquesta llei estatal establia que les comunitats autònomes havien de tractar la seva normativa abans del 31 de gener del 2015. Aquí faig un parèntesi. Hi ha una normativa estatal, s'han presentat esmenes, hi havia queixes que no s'havien acceptat i que no es recollien uns punts. Evidentment, no podem introduir esmenes que siguin contràries a la normativa estatal. Si hi han coses o punts d'aquesta llei que ara es desenvolupen perquè són les estatals i no esteu conformes, el que s'ha de fer és renegociar i tornar a plantejar-ho a nivell estatal, no aquí a Catalunya. Per tant, és evident que aquesta adaptació ha trigat massa. No es tracta només d'adaptar una llei catalana a una llei estatal, es tracta també d'actualitzar el model de cambres que tenim a Catalunya, donar li més seguretat jurídica i adaptar-lo a la realitat econòmica actual.

Aquesta llei reconeix clarament les cambres com a corporacions de dret públic, amb personalitat jurídica pròpia i amb funcions de caràcter públic. Les cambres són òrgans consultius i de col·laboració amb les administracions públiques i poden tenir un paper important en àmbits com la internacionalització de les empreses, la digitalització, la innovació, la formació professional, l'emprenedoria, la creació i la

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

consolidació d'empreses i la simplificació administrativa. També poden col·laborar amb programes públics i projectes vinculats a les empreses i al desenvolupament econòmic del territori, i això és especialment important en un moment en què les empreses estan vivint transformacions molt importants. La digitalització, la transició digital, la transició energètica, els canvis en el mercats internacionals i la necessitat de trobar professionals qualificats obliguen les administracions i el teixit empresarial a treballar plegats. I aquí les cambres poden ser un instrument útil, coneixen el seu entorn, especialment les petites i mitjanes empreses, els autònoms i els negocis, i tenen aquesta proximitat.

Em faltarà temps, per tant, no vull deixar de…, vull fer una matisació. Per tant, aquesta llei actualitza el marc jurídic que ordena millor les funcions de les cambres i que ordena…, intenta donar noves eines per continuar fent una feina útil al nostre teixit productiu. Només voldria fer un aclariment, el tema de la paritat que s'ha parlat abans. La llei regula…, no es designen persones, es designen empreses, per tant la paritat són empreses, no són persones, són empreses, no es pot designar aquesta paritat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També vull dir que les cambres no són agents socials *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* –si em disculpa, mig minut–, els agents socials en l'àmbit del diàleg social, de la negociació col·lectiva i de la representació dels treballadors i treballadores i de l'empresariat són les organitzacions sindicals i empresarials més representatives. I això és un punt que també volem deixar clar, perquè les cambres ho han deixat clar, hi ha hagut un punt de conflicte aquí.

I ja per acabar, jo crec que necessitem totes les parts, sindicats, associacions empresarials, però també necessitem les cambres i per això és importantíssim tenir avui aquesta llei.

I acabo, si m'ho permet, amb una salutació a la Conselleria d'Empresa, al conseller Sàmper, al secretari general, el secretari d'Empresa, Jaume Baró, i el seu equip, la Maite, l'Albert Mayoral i el Jordi Miró, que hem treballat tots plegats, a la Marta Esquius, que sempre està, agraïment a les Cambres de Comerç i al seu president del Consell de Cambres per la seva col·laboració en treballar, agraïment també a

PIMEC i els sindicats i a Foment pel diàleg que hem tingut i tota la participació, a la lletrada, a la lingüista i al gestor parlamentari, perquè sense ells aquesta llei no seria una realitat, i als diputats i diputades dels grups parlamentaris que hem treballat. I per acabar, només el meu company del grup parlamentari, el Marc Rojas, que és el nostre jurista del Grup Parlamentari Socialista, per la gran feina que fa sempre.

Gràcies.

**El president**

Sí, senyora Orriols, em demana la paraula. Per què em demana la paraula?

**Sílvia Orriols Serra**

Per al·lusions, senyor president. *(Remor de veus.)*

**El president**

Per al·lusions i contradiccions Molt bé, té la paraula mig minut.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Sílvia Orriols Serra**

Sí, és simplement per respondre a aquesta acusació que no vam assistir-hi, i realment és cert, no podem assistir a totes les ponències *(forta remor de veus) (alguns aplaudiments)* ni a totes les comissions. Comprendran que no és el mateix un grup parlamentari de quaranta-dos diputats que un de dues diputades. *(Remor de veus.)* Ja sé que vostès batallen per ensorrar el sistema d'ensenyament públic i que la gent no sàpiga ni comptar per crear aquesta generació d'incultes i dependents

**El president**

Senyora diputada, ja no té la paraula.

però a dia d'avui la societat catalana encara sap comptar, farà els seus comptes i ens trobarem a les urnes.

**El president**

Acabat el debat, cridem a votació.

Fitxer 13

*(Pausa llarga.)*

Senyores i senyors diputats, procedim a la votació del dictamen de la Comissió d'Empresa i Treball sobre la proposició de llei de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació... Disculpin. I del Consell General de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació de Catalunya.

Abans d'iniciar la votació, el senyor Cid i Colomer demana la paraula. Per què demana la paraula?

**David Cid Colomer**

Sí. Gràcies, president. Simplement per si abans de la votació es pot llegir l'esmena 72, que és una esmena del nostre grup parlamentari.

**El president**

L'esmena 72. Molt bé.

*(Pausa.) (Veus de fons.)*

Fer-ne... Sí, ara comencem la votació. En primer lloc, votarem les esmenes reservades als grups parlamentaris, però abans fem avinent que la ponent del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya ha anunciat la retirada de les esmenes números 12 i 17.

Passem a votar les esmenes reservades del Grup Parlamentari Comuns, que són les esmenes números 1, 8, 9, 10, 16, 25, 30, 37, 38, 43, 48, 59, 60, 62, 63, 69, 70, 71, 72, 75, 76, 89, 90 i 98. Demano a la diputada i secretària tercera de la Mesa del Parlament, la senyora Rosa Ibarra, que procedeixi a fer la lectura de l'esmena 72.

**La secretària tercera**

«Les candidatures i propostes de designació de vocals previstes en els apartats *a*, *b* i *c* han de respectar el principi de composició equilibrada de dones i homes. Quan les candidatures siguin de llista, l'ordre de les persones candidates ha de seguir el sistema de llista cremallera. En el conjunt de cada via d'elecció o designació dins de cada cambra, cap sexe no pot superar el seixanta per cent ni ésser inferior al

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

quaranta per cent. La provisió de vacants i les substitucions han de respectar igualment aquest principi.»

**El president**

Comencem la votació.

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 124 vots en contra, 9 vots a favor i cap abstenció.

Votem ara l'esmena reservada del Grup Parlamentari de Junts, que és l'esmena número 52. Comença la votació.

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 71 vots en contra, 47 vots a favor i 15 abstencions.

A continuació votem el text del dictamen de la proposició de llei. En primer lloc, de conformitat amb allò que estableix l'article 124.2 del Reglament... Ah, sí. Disculpi, disculpi. Havia de demanar a la presidenta del Grup Parlamentari de Junts que expressés el sentit del vot de la diputada senyora Judith Toronjo en les dues votacions que hem dut a terme, la votació de les esmenes dels Comuns i la votació de l'esmena de Junts. La dels Comuns?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Mònica Sales de la Cruz**

El vot és no.

**El president**

I la de Junts?

**Mònica Sales de la Cruz**

El vot és sí.

**El president**

Doncs demano que es tingui per sumat en la confecció de l'acta de la sessió.

A continuació, doncs, votem el text del dictamen de la proposició de llei. En primer lloc, de conformitat amb allò que estableix l'article 124.2 del Reglament, passem a votar articles i apartats del dictamen atenent les peticions de votació separada que han demanat els grups parlamentaris.

En primer lloc, votem els articles següents del dictamen. L'article 4.2.*u*. L'article 4.2.*w*, l'article 63.*h*. i l'article 70 apartats 1, 2, 3 i 5. Comença la votació.

*(Pausa.)*

Senyora Sales?

**Mònica Sales de la Cruz**

Sí.

**El president**

Aquests articles han estat aprovats per 99 vots a favor, 20 vots en contra i 15 abstencions.

En segon lloc, votem l'article 70.4 del dictamen. Comença la votació.

*(Pausa.)*

Senyora Sales?

**Mònica Sales de la Cruz**

Sí.

**El president**

Aquest article ha estat aprovat per 114 vots a favor, 20 vots en contra i cap abstenció.

Finalment, votem la resta del text del dictamen. Comença la votació.

*(Pausa.)*

Senyora Sales?

**Mònica Sales de la Cruz**

Sí.

**El president**

El text de la proposició de llei de les cambres oficials de comerç, indústria, serveis i navegació i del Consell General de Cambres Oficials de Comerç, Indústria, Serveis i Navegació de Catalunya ha estat aprovat per 114 vots a favor, 9 vots en contra i 11 abstencions.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Proposició de llei de protecció de l'agricultura professional directa**

202-00069/15

El tercer punt de l'ordre del dia és el debat i votació de la proposta de tramitació, directament i en lectura única davant del Ple, de la proposició de llei de protecció de l'agricultura professional directa. D'acord amb l'article 138.2 del Reglament, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el Grup Parlamentari de Junts, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el Grup Parlamentari Comuns i el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra van sol·licitar la tramitació en lectura única davant el Ple d'aquesta iniciativa legislativa. La Mesa, d'acord amb la Junta de Portaveus, va acordar d'elevar al Ple la proposta de tramitació en lectura única sol·licitada. Com bé saben, aquest primer debat segueix les normes establertes per als debats a la totalitat. Els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts cadascun.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En primer lloc, intervindran els grups parlamentaris proposants. Per tant, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Manel Ezquerra i Tomàs.

**Manel Ezquerra Tomàs**

Gràcies, president. Consellers, diputats, diputades. Avui portem al Ple una proposició de llei que parla d'agricultura professional directa, però que en realitat parla també de territori, d'activitat econòmica, de pobles i de futur. Una explotació agrària no és només una empresa que produeix aliments. Al seu voltant hi ha feina, proveïdors, tallers, cooperatives, comerç, serveis i activitat econòmica. I sobretot, hi ha persones que viuen, treballen i s'arrelen al territori mentre a la vegada el cuiden i el mantenen viu.

Per això és important explicar bé què estem fent avui, especialment a qui no està familiaritzat amb conceptes com el de l'explotació agrària prioritària i el paraigües que pot suposar aquesta nova llei per als qui hagin perdut aquesta qualificació. Les explotacions agràries prioritàries són una figura creada per la legislació estatal per identificar explotacions professionals que compleixen determinats requisits de

treball, renda i titularitat. No és simplement una denominació administrativa. Aquesta qualificació permet tenir accés preferent a determinats ajuts, polítiques públiques i a beneficis fiscals.

I aquesta figura ha estat útil des del 1995, que va ser creada. Però el sector agrari ha canviat molt en la darrera dècada. Durant aquests anys, moltes explotacions han crescut, s'han modernitzat i han fet inversions importants per poder continuar essent competitives. I aquí apareix una paradoxa. Una paradoxa que la política té l'obligació de resoldre. La normativa de les explotacions prioritàries estableix, entre altres requisits, que l'explotació ha de generar almenys una unitat de treball i que la seva renda unitària de treball s'ha de situar entre el trenta-cinc per cent i menys del cent vint per cent de la renda de referència. Això significa que una explotació pot continuar sent professional, continuar treballant directament la terra, continuar generant ocupació i haver fet precisament les inversions que li demanava el món en general per ser viable.

Mentre es feia això, [#11.50] deixava de complir alguns dels paràmetres que li permetien mantenir la qualificació de prioritària. Aleshores, quan es perd aquesta qualificació, també es poden perdre instruments que precisament havien estat creats per ajudar aquestes explotacions per tal d'assegurar la seva rendibilitat. I, si no hi ha rendibilitat, deixen de ser viables i estan abocades a desaparèixer. I això no ho volem ningú. Aquestes circumstàncies expliquen per què aquesta qüestió mereix atenció. En els darrers cinc anys, el nombre d'explotacions agràries prioritàries a Catalunya ha disminuït un quinze per cent, i això també ho constata el Departament d'Agricultura, la transformació estructural que ha patit en aquests darrers anys, amb una disminució –entre el 2015 i 2025– important.

I per aquest motiu presentem aquesta proposició: fer adaptar les eines públiques a aquesta nova realitat. I aquí també vull reivindicar una cosa: la importància d'escoltar les organitzacions agràries. Una salutació al representant d'Unió de Pagesos aquí que tenim present. I, amb aquesta escolta, la millor definició que se li podia aplicar és la d'explotacions agràries professionals directes. L'objectiu és que siguin destinatàries dels suports públics i de les polítiques agràries de Catalunya, mantenint similituds amb la figura de les explotacions agràries prioritàries. I això es concreta

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

en coses molt tangibles: preferència en l'accés a terres públiques, assegurances agràries subvencionades, formació, ajuts a la modernització, transferència tecnològica, innovació, cooperació... I la llei també introdueix una prioritat específica per als joves i les dones, dos col·lectius especialment rellevants quan parlem de relleu generacional.

I hi ha un últim element que també convé destacar. Aquesta proposició va ser presentada conjuntament per sis grups parlamentaris, i això és una bona notícia i llança un missatge. Més enllà de les diferències, hem sabut trobar el que ens uneix. En aquest sentit, el sector primari crec que ens ho agrairà. Fa anys que la pagesia demana aquesta unitat. Aquí la tenim. Fem-ne ressò i a veure si entre tots els grups som capaços de llançar aquest missatge que, treballant amb unitat i amb l'objectiu de facilitar la vida a les persones, arriben els fruits.

Avui fem un pas endavant per protegir la pagesia professional perquè cap explotació quedi enrere, i aquesta llei adapta les polítiques agràries a la realitat actual de les explotacions, garantint que continuïn tenint prioritat en totes les mesures de suport encara que la seva estructura hagi evolucionat i modernitzat. I el que aquesta llei planteja, en definitiva, és una cosa molt concreta: que les nostres polítiques agràries s'adaptin a la realitat de les explotacions d'avui i a les del futur.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Moltes gràcies.

**La vicepresidenta primera**

Moltes gràcies, diputat.

Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts i té la paraula la diputada Jeannine Abella i Chica.

Fitxer 14

**Jeannine Abella i Chica**

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Diputats, diputades, públic que ens acompanya, molt bon dia.

Avui portem a debat una llei signada per sis grups parlamentaris d'aquesta cambra, com deia el portaveu que m'ha precedit, i que ha de servir per protegir i agilitzar el reconeixement de l'agricultura professional directa. Fins ara, la declaració d'explotació agrària prioritària es reconeix per una resolució que, per no perdre el costum, abans de ser reconeguda s'han de fer trenta mil tràmits. I des de que hi ha el PSC al Govern, ha passat el següent: que els reconeixements tarden més del que els nostres pagesos i ramaders poden esperar. El juny de 2025, cansats d'esperar la declaració d'explotació agrària prioritària per tal de poder invertir en els seus negocis, des de Junts per Catalunya vam entrar preguntes al Govern demanant el motiu pel qual a mig 2025 encara no s'havien resolt les peticions de l'any 2024, amb tot el que això comporta, i és només un exemple. Aquesta llei va i ve a fer una feina que no ha fet el Govern: simplificar i desburocratitzar. I ho dic així perquè aquesta llei, senyor portaveu, no és pas mèrit de cap dels sis grups que l'hem presentat, sinó que és una proposta feta directament per Unió de Pagesos, així que crec que avui és de justícia que agraïm la feina a Unió de Pagesos per haver fet possible aquesta llei. *(Aplaudiments.)*

L'exposició de motius ens dona dades que ens haurien de fer reflexionar a tots. En cinc anys han caigut un 15,61 per cent les explotacions agràries prioritàries. En vint-i-cinc anys hi ha un 45,32 per cent menys d'autònoms agraris. Això són 17.072 pagesos i ramaders menys que l'any 2000. Només un vint-i-quatre per cent de dones són caps d'explotació i només un quatre per cent de pagesos i ramaders catalans tenen menys de trenta-cinc anys. I nosaltres ens preguntem: com s'aguanta això? Aquesta llei ajudarà, però és només una part. Amb aquestes dades, o hi ha un gir en les polítiques d'aquest Govern situant l'agricultura com a prioritat real, i prioritat real no és obrir totes les portades dels diaris amb un munt de paques de palla, o aviat aquestes paques de la foto les hauran d'afegir amb intel·ligència artificial perquè no hi haurà qui les embali. Vostès tenen a les mans donar aire al sector o ser testimonis de com es mor, i això no és menor. La llei aprofita també per posar noms a les coses, a partir d'aquí també els requisits per ser explotacions agràries professionals directes, prioritat per als joves, per a dones i altres situacions de preferència amb un únic objectiu: que les ajudes siguin per a qui realment treballa la

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

terra, les granges, per a qui viu de l'agricultura, no pas per a qui figura al registre de la propietat.

I aprofito aquests minuts que em queden per comentar un tema i fer un prec. Aquest Parlament va aprovar, a instàncies de Junts per Catalunya, que els atacs de fauna salvatge s'havien de poder justificar a través de declaració responsable, pagar ràpid i al preu que toca. Aquest punt anava més enllà i demanava reconèixer els estimbaments i els avortaments que es produïen com a conseqüència de l'atac o de la presència de fauna salvatge protegida. I saben? Això és un mandat parlamentari i és d'obliga... D'obligat compliment, perdó. I no és el que ens arriba, precisament, que està passant al Pallars Sobirà. Evidentment no parlem de regalar els diners, parlem de confiar més en el ramader i, ja que tenim ossos, que no vinguin a discutir els animals que s'han d'indemnitzar, perquè valen més els viatges dels tècnics que pagar els animals.

I acabo, com deia, amb un prec als sindicats i a les entitats agràries. La situació límit a la que ha arribat el sector primari és insostenible, això ho compartim tots, i aquest moment ha portat a que hi hagin convocatòries i mobilitzacions al carrer durant aquest mes d'octubre. Mobilitzacions que, evidentment, des de Junts per Catalunya recolzarem. Ara bé, és igual si l'arrossaire a qui paguen el quilo d'arròs per sota del preu de producció és afiliat a JARC o a Unió de Pagesos, si el pagès que veu com el que va sembrar ahir avui està arrasat per la fauna salvatge porta la samarreta de Revolta Pagesa o fa la Dun amb Asaja, o si el ramader dona suport a Ramaderes.cat. Això és el de menys. Jo penso que, des de la més absoluta modèstia, el moment demana unitat i d'aquí el nostre prec: per l'agricultura, per la ramaderia, per la pesca, uniu-vos i feu-ne una de grossa.

Moltes gràcies.

**La vicepresidenta primera**

Gràcies, diputada.

És el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i té la paraula la diputada Montse Bergés i Saura.

**Montse Bergés i Saura**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies, presidenta.

Conseller, diputades, diputats, representants d'Unió de Pagesos.

Divendres la pagesia torna a sortir al carrer i les setmanes següents hi haurà més mobilitzacions. I quan la pagesia surt al carrer, aquest Parlament l'ha d'escoltar. Les mobilitzacions són el reflex d'una realitat que no podem maquillar. La pagesia catalana viu una situació complexa, difícil i, en molts casos, límit. I no n'hi ha prou amb dir que estem al seu costat, cal demostrar-ho. No n'hi ha prou amb ajuts que no arriben, compromisos sense calendari o bones paraules. La pagesia no viu de promeses, viu de renda, de feina i de polítiques que es compleixin. I aquest és el sentit de la proposició de llei que avui debatem. Des d'Esquerra Republicana defensem un model agroalimentari català basat en explotacions professionals familiars arrelades al territori i treballades directament per la pagesia. Per això, aquesta llei té un objectiu clar: protegir i desenvolupar l'agricultura professional directa. Som plenament conscients que cada vegada és més difícil consolidar aquestes explotacions i, per tant, des d'aquest Parlament tenim el deure de posar a disposició del sector totes les eines possibles. Vull agrair a Unió de Pagesos la proposta de text que ens van presentar i que ha permès registrar aquesta iniciativa sense canviar ni una coma, feta des del coneixement directe del sector i de les seves necessitats. Perquè les dades són clares: els ingressos dels agricultors són un quaranta per cent inferiors als dels treballadors de la resta de sectors. I parlem d'una activitat especialment exposada a la sequera, les gelades, les pedregades i altres episodis extrems que poden arruïnar en qüestió d'hores la feina de tot un any, i ho estem veient cada cop amb més freqüència. L'equació és molt senzilla: sense viabilitat econòmica no hi ha pagesia i sense pagesia no hi ha futur per al nostre sistema alimentari. A això s'hi afegeixen l'augment de costos de l'energia, de les matèries primeres, els marges cada vegada més estrets, vendre per sota dels costos de producció i una incertesa global que castiga especialment les explotacions. Aquest increment de costos és inassumible i aquesta pèrdua de viabilitat té una conseqüència especialment greu. Ens estem jugant el relleu generacional i la viabilitat de l'agricultura professional directa penja d'un fil.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Segons el darrer cens agrari a Catalunya, tal com recull el preàmbul de la proposició de llei, només un 4,12 dels caps d'explotació té menys de trenta-cinc anys, mentre que gairebé el quaranta-u per cent supera els seixanta-cinc. Les dones caps d'explotació representen només el 23,88 del total i d'entre elles, només un 2,55 té menys de trenta-cinc anys. Per tant, està clar que el futur està molt complicat. No podem limitar-nos a diagnosticar el problema, hem d'actuar. I aquesta proposició de llei ho fa. En primer lloc, defineix les explotacions agràries directes en mans d'agricultors professionals que tinguin la consideració de petita empresa, perquè és molt important saber a qui volem protegir. Volem protegir els qui treballen directament la terra, assumeixen el risc, produeixen els aliments i mantenen viu el territori. I, en segon lloc, estableix una preferència per aquestes explotacions en l'accés als recursos, ajuts i polítiques públiques, amb una atenció especial als joves i a les dones caps d'explotació. I parlem de mesures concretes: preferència en l'accés a la terra i a la superfície agrària pública, suport a les assegurances agràries, ajuts per millorar les estructures de producció, programes de digitalització, assessorament tècnic, mesures de mitigació del canvi climàtic i suport a la innovació, cooperació i relleu generacional. En definitiva, aquesta llei parteix d'un principi molt senzill: qui viu de la terra i treballa la terra ha d'estar al centre de les polítiques agràries, que han de ser polítiques que promoguin canvis estructurals.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Vaig acabant. És responsabilitat d'aquest Parlament contribuir a revertir una tendència que posa en risc un sector estratègic del país. Necessitem un sistema agroalimentari que reforci la nostra sobirania alimentària, l'equilibri territorial i la vida al món rural. I això només serà possible si produir aliments a Catalunya és viable. Hem de dibuixar un horitzó ambiciós que permeti fer realitat les transformacions necessàries. Per això, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana defensarem les eines necessàries perquè la pagesia professional pugui continuar vivint de la seva feina, perquè avui no està en risc només una explotació o una collita, avui està en risc un model de país. Menys promeses i més compliment. Menys pedaços i més polítiques estructurals. I més eines perquè qui treballa la terra pugui continuar vivint de la terra. Això és el que pretén aquesta llei.

Moltes gràcies.

**La vicepresidenta primera**

Moltes gràcies, diputada.

Per part del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya té la paraula el diputat Jaume Veray Cama.

**Jaume Veray Cama**

Gràcies, vicepresidenta.

Conseller, diputats, diputades.

El Grup Parlamentari del Partit Popular el primer que vull dir és que votarem a favor del que parlem avui, que és de tramitar en lectura única aquesta proposició de llei de protecció de l'agricultura professional directa, de la qual en som copromotors.

Però volem explicar una mica també el sentit del nostre vot i expressar algunes reserves sobre el procediment escollit, perquè avui decidim tramitar aquesta iniciativa, i compartint l'objectiu, això no ens obliga a considerar que la lectura única sigui la via més adient. Però tots sabem que l'article 138 explica el que explica i diu que això es vincula al procediment de la naturalesa de la iniciativa o a la simplicitat de la seva formulació. I l'acord entre tantes forces polítiques, aquest consens, és rellevant, sí, però no ens estalvia de valorar també aquells altres requisits, perquè un text pot ser breu i, tanmateix, tenir conseqüències que mereixen un examen detingut. Perquè aquí, en aquest text, definim beneficiaris, establim preferències en polítiques públiques i preveiem un tractament fiscal favorable. Considerem, doncs, que potser la tramitació ordinària hauria permès treballar millor aquests aspectes i fins i tot millorar la precisió del text. També tenim algunes reserves sobre algun contingut. Alguns preceptes formulen orientacions genèriques i mandats que potser necessitaran una concreció posterior, però ho diem amb tota la voluntat constructiva. Perquè senyors, legislar bé també és una manera de protegir la pagesia. Per què, doncs, donarem suport a la tramitació en lectura única? Doncs perquè la iniciativa neix d'una demanda del sector, en concret d'Unió de Pagesos, i aprofito per saludar la seva representant –Raquel, benvinguda– i agrair-li la feina que han fet, perquè compartim també el problema que vol afrontar. Per això ens hem volgut

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

comprometre i hem participat en aquest acord i assumim la responsabilitat de contribuir a donar-hi resposta.

La proposta té un objectiu molt clar: reforçar la protecció de les petites explotacions agràries gestionades per professionals que viuen del seu treball al camp i donar-los preferència en polítiques de suport públic. Parlem de persones que assumeixen els riscos de l'explotació, que hi dediquen temps, recursos, esforços i que necessiten poder continuar desenvolupant una activitat econòmicament viable. I ho repeteixo: necessiten poder continuar desenvolupant una activitat econòmicament viable. El sector ha posat damunt la taula un problema que mereix resposta: explotacions professionals que han perdut la condició de prioritàries i amb aquesta, la seva preferència en determinades mesures de suport. La iniciativa que avui tractem vol donar, doncs, resposta a aquesta situació, perquè darrere de cada explotació hi ha activitat econòmica, hi ha producció d'aliments, hi ha oportunitats perquè les nostres noves generacions es quedin als municipis. Aquesta realitat justifica el nostre compromís. Ara bé, aquest consens, aquesta realitat, ampli també ens ha de fer ser exigents. La protecció que anunciem o que s'anuncia haurà de tenir una aplicació efectiva, entre altres, en els criteris dels ajuts, en l'accés als programes públics o en les mesures fiscals que afavoreixen la continuïtat de les explotacions. Aprovar un mandat, senyors, no és haver-lo complert. Caldrà saber com s'aplica, amb quins recursos i quins terminis.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 054_2PLE15

i la condició de beneficiari s'haurà de poder acreditar amb procediments senzills. El pagès ha de dedicar totes les hores, tot el seu temps, a la seva explotació. Només li falta ara, amb la feina que tenen, haver-se de convertir en un expert en formularis. Igualment, les prioritats per als joves i les dones han de contribuir a generar oportunitats reals d'incorporació i de continuïtat al sector.

Donarem suport a aquesta tramitació amb reserves, amb les reserves que ja hem expressat, i exigirem que el seu desplegament estigui a l'alçada del que avui defensem. Perquè, senyors meus, la pagesia necessita seguretat, necessita menys càrregues i necessita unes administracions que li facilitin la feina, que se la sentin al

costat. Aquest, i no un altre, és el sentit del nostre vot favorable a la lectura única i a la proposta. I amb aquest compromís, com ja he dit, hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

**La vicepresidenta primera**

Moltes gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya.

**Núria Lozano Montoya**

Gràcies. Bon dia. Conseller, diputades, diputats... I una salutació per a la representació d'Unió de Pagesos que avui ens acompanya. Aquesta és una norma que Comuns vam valorar positivament ser un dels grups proposants, i, per tant, ja avanço que donarem suport a la seva tramitació per lectura única, perquè compartim una idea molt clara: qui treballa la terra és qui ha de tenir prioritat en el suport públic. Parlem de persones que es posen al capdavant d'una explotació, que hi treballen, que en prenen les decisions i que assumeixen els riscos per tirar-la endavant. Persones per a les quals, doncs, una mala collita o una inversió que no poden afrontar condicionen, i no poc, el futur del seu projecte. Per tant, la nostra responsabilitat entenem que és ajudar a fer possible que aquestes explotacions siguin viables, que una família pugui continuar dedicant-se a la pagesia, que un jove que vulgui començar tingui una oportunitat per fer-ho i també que les dones pageses tinguin reconeixement i capacitat de decisió.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Perquè quan una explotació tanca, les conseqüències van més enllà d'aquesta finca. Afecten també l'activitat, els municipis dels entorns, els comerços, els serveis i el manteniment del territori. I, per tant, protegir la pagesia és defensar la capacitat de produir aliments, però també de decidir sobre el nostre sistema alimentari, i, en conseqüència, és una qüestió que ens afecta a tots, amb independència d'on puguem viure.

Aquesta proposició de llei estableix preferències en l'accés als suports públics per a les petites explotacions agràries professionals directes, amb una atenció específica a dos col·lectius que ens semblen molt rellevants: els joves i les dones. Hi estem plenament d'acord. Els recursos públics han de contribuir a sostenir aquesta feina i

donar-li continuïtat. I és des d'aquest suport i des de la responsabilitat de ser un dels grups proposants que al tràmit d'esmenes volem contribuir també a millorar algunes de les qüestions que planteja el text per guanyar en claredat, en facilitat d'aplicació, i complir l'objectiu que ens hem fixat.

No obstant, fent referència al text que avui sotmetem a la lectura única, tres aspectes a destacar en aquesta proposta. El primer és que entenem per activitat agrària el poder conrear, però també el poder vendre el resultat d'aquesta activitat o elaborar, per exemple, oli amb les seves olives. La llei ha de reconèixer aquesta feina també de transformació i ha d'explicar amb claredat quines activitats hi queden incloses.

També he de precisar què significa gestionar una explotació, que nosaltres compartim que, efectivament, té a veure amb participar de manera efectiva i real en la seva activitat i en la presa de decisions. Tenir terres o accions d'una societat per si sol no acredita aquesta dedicació, i deixar-ho ben definit donarà seguretat a la pagesia i facilitarà que el suport arribi a qui correspongui.

El segon aspecte és la incorporació dels joves, perquè començar requereix temps, terra, inversió i acompanyament. Per això té sentit reconèixer les persones que estan preparant la seva incorporació abans que tinguin el projecte plenament en marxa, concretant com s'acredita aquest compromís i quan s'ha de materialitzar, explicant què és el que es vol fer, amb quins mitjans i amb quin termini permetria donar suport al projecte i comprovar-ne la seva evolució. I en cas que apareguin dificultats excepcionals, cal poder donar més temps. Volem, doncs, que el suport als joves es converteixi, esdevingui, en noves explotacions i oportunitats reals.

I el tercer aspecte és qui pren les decisions quan l'explotació pertany a una societat. Hi ha famílies i grups de pagesos que s'organitzen en societats o cooperatives i aquesta és una possibilitat que ha d'estar protegida. Alhora, hem de garantir que els professionals agraris persones físiques tinguin no només la majoria del capital d'aquestes persones jurídiques, sinó també els drets de vot i control efectiu de l'explotació. Cal evitar que una majoria sobre el paper amagui que les decisions les pren algú altre, i que siguin els mateixos professionals agraris qui prenen les decisions sobre el futur del seu projecte.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquests elements reforcen el propòsit que compartim: protegir la pagesia professional de caràcter familiar i donar-li perspectives de futur, també protegint els seus interessos enfront dels fons voltors, que també especulen ja a pagès, i que l'especulació ha arribat per obtenir guanys a qualsevol preu i escanyar el petit agricultor i el petit ramader, que és justament l'objecte principal de protecció d'una norma d'aquestes característiques.

Per tant, avui donarem suport a la lectura única i continuarem treballant perquè aquesta llei sigui una eina útil per a les persones que es dediquen a aquesta activitat agrària, perquè darrere de cada productor hi ha una feina, una feina que ens mereix tot el respecte i que ha de tenir el futur garantit.

Moltes gràcies.

**La vicepresidenta primera**

Gràcies, també, diputada. Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra, té la paraula el diputat Dani Cornellà Detrell.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Dani Cornellà Detrell**

Bon dia a tothom. Conseller, diputats, diputades, membres d'Unió de Pagesos que ens acompanyen... Bé, com saben, el nostre partit, la CUP, també ha firmat aquesta proposta de llei, que evidentment tot el mèrit és d'Unió de Pagesos i no pas dels partits. I més que mèrit és el reconeixement a qui realment sap què passa al sector perquè el viu i el treballa cada dia d'una manera o altra, sigui al sindicat o sigui treballant la terra. Per tant, doncs, naturalment, la CUP firma aquesta proposta i donarà suport a la tramitació i també, en principi, al text final que en pugui sortir, perquè entenem, doncs, això, que cal donar suport al sector i, sobretot, als qui el coneixen perfectament.

Tot i això, ens fa por que això al final és una llei més i, com saben, aquí i a Madrid s'aproven moltes lleis, però després no es compleixen. Aquí podríem parlar de la llei d'espais agraris i a Madrid podríem parlar de la llei que ha de garantir els preus justos per a la pagesia. I actualment no es compleixen: ni hi ha preus justos per a la pagesia ni s'han desenvolupat, doncs, les lleis que s'han aprovat aquí al Parlament de Catalunya.

Per tant, nosaltres el que sí que demanem és que si aquesta llei s'aprova, i amb aquesta unanimitat que sembla que hi ha –són molts grups parlamentaris molt diferents que hi estem donant suport–, que després es faci un desplegament efectiu i real, perquè si no, no serveix per a res la feina que estem fent aquí i el que transmetem a la pagesia, a Unió de Pagesos i a tot el sector és que és molt fàcil aprovar lleis, però és molt difícil tirar-les endavant, i molt poc compromís polític per desenvolupar-les.

Per tant, que aquesta llei serveixi per fer un canvi, un canvi que realment el sector necessita. I el necessita perquè, com ens expliquen en aquesta proposta, amb vint-i-sis anys, del 2000 fins a l'actualitat, s'han perdut un quaranta-cinc per cent de les persones afiliades per compte propi, per activitats agrícoles, ramaderes i forestals de la Seguretat Social. Un quaranta-cinc per cent és una xifra molt elevada en un sector que ja ha anat patint, fins i tot abans del 2000, una regressió important al nostre país.

Per tant, sí que cal que aprovem aquesta proposta de llei, però alhora caldran moltes altres mesures per garantir que el sector no s'acabi d'enfonsar. És evident que aquesta llei el que pretén és posar sobre la taula que l'agricultura professional directa tingui, jugui, un paper importantíssim, i evidentment que l'ha de jugar, perquè al final els professionals que al dia a dia treballen la terra, la defensen, i a més fan un servei en aquest país –no ens enganyem, per moltes qüestions, que tampoc ara no parlarem, però que ells saben perfectament que gràcies a ells evitem catàstrofes majors de moltes coses–, doncs, els hem de posar al centre i garantir la seva supervivència.

Per tant, està bé que els posem al centre i que, a més, es posin mesures per garantir, en aquest cas, que els joves i les dones també siguin una prioritat en aquest tipus d'explotacions agràries professionals. Perquè, com les dades també ens diuen, que el relleu generacional és molt baix, que quasi no existeix, que hi ha una població de les explotacions agràries que té una edat molt avançada, que hi ha molt poques dones..., per tant, també hem de prioritzar tant els joves com les dones.

I evidentment, totes aquestes situacions de preferència que es van descrivint aquí a la llei, tant en la concessió d'ajuts, en l'adjudicació de superfície agrària, etcètera,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

etcètera, són necessitats reals que ens poseu damunt la taula i que els diners públics, les ajudes públiques, han de servir per a això, per garantir que aquest sector no només sobrevisqui, sinó que el que hauríem d'intentar amb aquesta política i les que han de venir és que torni a créixer i torni a agafar un pes molt més rellevant al nostre país, perquè el necessitem i el necessitarem.

Per tant, doncs, gràcies, Unió de Pagesos, i avui aprovem aquesta primera tramitació i esperem que en breu s'aprovi definitivament.

Merci.

**El president**

A continuació, per tal de poder-se posicionar sobre aquesta iniciativa o sobre la tramitació per lectura única, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de VOX, el diputat senyor Rafael Villafranca Mercé.

**Rafael Villafranca Mercé**

Gràcies, president. Consellers, diputats, representants d'Unió de Pagesos... El binomi burocràcia més hiperregulació constitueix un autèntic viacrucis que el que fa és boicotejar la viabilitat del sector. Per això, moltes explotacions agràries tanquen. Homes i dones del camp estan més temps omplint formularis que treballant la terra.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

L'ecologisme antiagrari, les polítiques de descarbonització, el fanatisme climàtic, el pacte verd europeu, el nomadisme i la pèrdua d'oficis manuals són altres causes que afecten el nostre sector primari i provoquen l'èxode rural. El camp s'abandona perquè aquestes polítiques el que fan és augmentar els costos de producció i reduir la competitivitat. Polítiques que han afavorit l'expansió sobre el terreny agrícola de centenars de milers de plantes solars que amenacen la continuïtat de les explotacions i produeixen un impacte visual gens agradable per a l'espai agrari. Hem substituït així oliveres centenàries per ferralla fotovoltaica. És això l'ecologisme?

L'exposició de motius justifica aquesta proposició de llei, entre altres causes, per la reducció de les explotacions agràries i l'envelliment dels nostres agricultors. En els darrers cinc anys, a Catalunya s'han tancat quasi un setze per cent de les explotacions familiars agràries. Moltes d'aquestes finques han estat comprades per grans empreses sense cap vincle amb la terra. Empreses que adquireixen hectàrees

com a inversió, com també havien pogut comprar fàbriques d'automòbils o botigues de roba.

A Catalunya

Fitxer 054_2PLE16

quasi el quaranta-u per cent dels agricultors tenen més de seixanta-cinc anys. Manca, doncs, relleu generacional.

La present proposició de llei té com a objectiu oferir un blindatge a l'agricultor professional titular d'una explotació agrària que almenys tingui un cinquanta per cent de la seva renda total que procedeixi d'activitats agrícoles o complementàries i que, a més, el vint-i-cinc per cent dels seus ingressos procedeixin de la venda directa dels productes de la seva explotació. Amb tot això es dona prioritat concreta als joves i a les dones. Hem de dir que la present proposició de llei ja comptava amb un important precedent, com és la *ley de modernización de explotaciones agrarias*, de 4 de juliol de 1995, que establia un sistema d'ajuts i beneficis fiscals.

L'agricultura mai ha estat un ofici fàcil, mai ha estat una garantia de negoci. Els nostres pagesos depenen de fenòmens naturals incontrolables: una calamarsada, la sequera o una plaga a la producció fan que el seu treball sigui precari i exposat en moltes ocasions a la ruïna. Però també depenen d'altres fenòmens més externs, com s'ha dit, l'excessiva burocràcia, que demana una urgent desregularització, o la política agrària comuna, que incompleix de forma reiterada el principi de preferència comunitària dels nostres productes al permetre l'entrada d'aliments procedents de tercers països no comunitaris amb els quals no podem competir, ja que gaudeixen d'una disposició més laxa en temes fitosanitaris, mediambientals, fiscals o laborals.

Tot plegat, això afecta la rendibilitat, i ja sabem que sense rendibilitat no hi ha futur i sense futur no hi haurà relleu generacional.

Estem, doncs, davant la devastació del nostre sector primari, on des de l'altar del comerç global, des de l'arrogància de les elits i de la tecnocràcia europeista se sacrifica la nostra agricultura.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

A la ciutat, molts urbanites han donat l'esquena al camp, s'ha perdut el sentit de la vida rural. I hem de ser conscients que mengem almenys tres cops al dia i que els aliments no apareixen als prestatges dels nostres supermercats com per art de màgia. Darrere es troba l'esforç d'aquestes persones completament arrelades a la terra que la treballen generació rere generació.

Entenem que aquesta proposició de llei pateix d'una falta de concreció i claredat que pot donar lloc a problemes d'interpretació. Existeixen errors materials, defectes de redacció i tècnica legislativa i, a més, mostra un contingut ideològic en lo referent al canvi climàtic, com també per raó de gènere. En definitiva, es tracta d'una llei manifestament millorable. Tot i això, votarem abstenció a la tramitació de lectura única, perquè som conscients de la precarietat i dificultats del nostre sector primari, dels nostres agricultors. I presentarem esmenes parcials a aquelles disposicions normatives que tinguin un contingut ideològic.

A VOX reivindiquem el nostre camp, la nostra pagesia i el seu vincle amb la terra. No tan sols perquè el sector agroalimentari és un sector estratègic per a la nostra economia i supervivència, sinó també perquè l'agricultura és un dels pilars de la nostra civilització. No hi haurà cultura sense agricultura.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

I finalment, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

**Sílvia Orriols Serra**

Esperem sincerament, i pel bé del país, que aquesta proposició de llei no es converteixi en l'enèsim anunci buit d'un govern que de moment no ha assumit cap de les grans demandes del sector agrícola i ramader. La pagesia catalana no necessita més declaracions de suport ni promeses llançades a l'aire per aturar mobilitzacions; necessita que modifiquem substancialment les seves condicions de treball i de vida. Prou de perdre temps capficats en el laberint burocràtic del que som víctimes. Prou d'haver de competir amb països sense regulacions mediambientals i laborals. Prou d'haver d'assumir en solitari les pèrdues que provoquen les males collites o les plagues.

Que en només cinc anys es perdi el quinze per cent d'explotacions agràries hauria de ser un indicador prou contundent perquè poséssim fil a l'agulla. Que el quaranta-u per cent dels nostres pagesos tinguin seixanta-cinc anys o més hauria de posar el focus en un relleu generacional que no existeix, precisament, per la manca de perspectives del sector agrari. Cada explotació familiar que tanca és activitat perduda a la cooperativa, població perduda al municipi i aliments que no arribaran mai damunt les nostres taules.

L'abandonament de terres i les cases enrunades certifiquen que els despatxos de la capital no són el lloc adient per prendre decisions que afecten el món rural. La protecció de l'agricultura ha de passar necessàriament i inequívocament per una política de producció, d'equilibri territorial i de continuïtat del país. Cal contribuir a la innovació i actualització. Al món rural la modernització no pot ser vista com una traïció al llegat, sinó com la condició que permet fer viables les explotacions i fer atractiu el relleu generacional.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

No compartim explícitament els articles setè i vuitè, on estableixen preferències per als joves i per a les dones. Considerem que qualsevol que vulgui dedicar-se al sector, independentment de la seva edat i del seu gènere, ha de gaudir del suport econòmic i gestor de l'Administració. Atesa la mancança greu de candidats, no té cap sentit descartar-ne només perquè no s'adiuen amb els paràmetres del relat *woke* que intenten imposar repetidament a la societat. La política d'incorporació no pot discriminar ningú, ha d'engrescar i impulsar tothom.

Cal orientar les ajudes cap a inversions productives, maquinària, regadius, infraestructures i millora tecnològica. Necessitem un sector modern, competitiu, capaç de generar riquesa i millorar els marges de benefici. Els ajuts poden ser imprescindibles per afrontar crisis o inversions importants i han d'aconseguir que l'explotació tingui més capacitat de producció o de guanys. El que no podem consentir és la dependència permanent de la nostra pagesia a les convocatòries. Dependre de subvencions genera inestabilitat i els fa vulnerables als canvis legislatius i governamentals.

Som davant una proposició de llei que no s'aplicarà immediatament, perquè qui l'ha redactat l'ajorna almenys fins a l'aprovació del proper pressupost. Per tant, generen

el titular i la fotografia avui, però de moment no s'executaran. La foto dels polítics sempre arriba abans que les millores que ha de menester el sector.

La política agrària comuna sovint obvia les necessitats dels nostres agricultors. Si el petit productor cada cop necessita més recursos i temps per interpretar requisits, justificar pràctiques o evitar penalitzacions, alguna cosa no rutlla bé. No pot ser que s'imposin càrregues sense tenir en compte les especificitats de cada explotació. No és el mateix una familiar que una empresarial, amb departament administratiu propi.

Tampoc és de rebut que la Generalitat denunciï la burocràcia de Brussel·les i, en paral·lel, afegeixi nous formularis, comprovacions o requisits. No és acceptable que les mesures garantistes amb el medi ambient acabin expulsant dels camps a qui treballa. Si l'Administració exigeix menys consum d'aigua, ha d'ajudar a modernitzar el reg. No poden continuar carregant sobre el pagès el cost de cada nova exigència.

I no podem continuar consentint que entrin productes al mercat que no compleixen amb les condicions exigides als nostres pagesos. Sovint els aliments importats compleixen les normes europees de seguretat aplicables, però això no significa que compleixin amb el conjunt de condicions laborals, ambientals i de producció que ens imposen aquí. Aquesta diferència afecta els costos i competitivitat del nostre sector agrícola i l'enfonsa en la misèria. No podem continuar llençant taronges del delta mentre consumim les del Marroc. L'Administració ha d'intervenir. Volem controls efectius i reciprocitat en els acords comercials. O tots moros o tots cristians.

Catalunya ha de preservar la seva capacitat de produir aliments. Ha de protegir les explotacions familiars i ha de reforçar el producte propi. Per això cal revisar i derogar els acords comercials que perjudiquen el nostre sector i reformar la PAC per millorar-ne la viabilitat econòmica.

Cal identificar la procedència dels aliments, donar visibilitat a les denominacions d'origen i assegurar una informació veraç. Cal comprovar i garantir la traçabilitat dels productes, que no ens venguin com a català allò que no ho és.

Hi votarem a favor malgrat les reticències, perquè en un sector tan castigat qualsevol petita millora suposa una passa endavant.

**El president**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Acabat el debat, cridem a votació.

*(Pausa llarga.)*

Senyores i senyors diputats, procedim ara a la votació de la proposta... *(remor de veus.)* –si us plau, silenci–, de la proposta de tramitació en lectura única davant del Ple de la proposició de llei de protecció de l'agricultura professional directa.

S'entén que els vots afirmatius són favorables a la tramitació en lectura única i els vots negatius en contra

Comença la votació.

Senyora Sales...

**Mònica Sales de la Cruz**

Sí.

**El president**

El resultat ha estat el següent: 123 vots a favor, cap vot en contra i 11 abstencions.

Vist el resultat de la votació, aquesta proposició de llei es tramitarà en lectura única davant el Ple. Per a aquesta tramitació, la Mesa ha fixat un termini per a la presentació, tant d'esmenes a la totalitat com d'esmenes a l'articulat, que finirà el divendres 9 d'octubre a les dotze del migdia.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

### Proposició de llei de foment del mecenatge (debat de totalitat)

tram. 202-00082/15

El quart punt de l'ordre del dia és el debat de totalitat i votació de l'esmena a la totalitat presentada a la proposició de llei de foment del mecenatge.

En primer lloc, d'acord amb l'article 116. 2 del Reglament, intervindran els tres grups parlamentaris proposants per un temps de cinc minuts cadascun d'ells, tal com va acordar la Junta de Portaveus.

En primer terme, i en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Guillem Mateo Sellas.

**Guillem Mateo Sellas**

Gràcies, president. Consellers, conselleres, diputades i diputats, avui intervinc per defensar la proposició de llei del foment del mecenatge de Catalunya que impulsem conjuntament amb el Grup d'Esquerra i el Grup de Junts amb el meu grup, Socialistes i Units per Avançar.

I avui els he de dir que no iniciem simplement la tramitació d'una llei, sinó que avui iniciem el debat, un debat de país. Un debat sobre com volem impulsar la participació de la societat en els grans projectes col·lectius, sobre com enfortim el nostre teixit associatiu, cultural, científic, social i també, per descomptat, com som capaços de fer el possible perquè més persones, més empreses, més entitats col·laborin en el bé comú, en el projecte d'aquesta societat, perquè Catalunya ha estat històricament terra de mecenatge. I deixin-me que ho remarqui: terra de mecenatge.

Ja al segle XIX, el mecenatge va tenir un paper determinant en el desenvolupament del país, impulsat per una societat civil compromesa i amb voluntat de modernització. Però el mecenatge no va només de recursos, no tant sols; el mecenatge va d'idees, d'institucions, de patrimoni i, sobretot, també va de progrés. I gràcies a aquesta tradició, Catalunya ha construït

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 17

beques, ateneus, equipaments culturals, projectes educatius, iniciatives socials diverses i que encara avui formen part del nostre patrimoni col·lectiu. I aquesta tradició està estretament vinculada a una de les millors expressions del catalanisme polític: la convicció de que els grans avenços del país són fruit de les institucions del país, de l'administració pública, però també alhora són fruit d'una societat civil activa, compromesa, i són moltes les generacions de catalanes i catalans que ho han entès perfectament, que servir el país també vol dir, també significa contribuir a la cultura, contribuir a la llengua, contribuir a l'educació, contribuir al desenvolupament social de tots i cadascun de nosaltres. I aquest, precisament, és un llegat que avui, amb aquest tràmit, recollim. I per això és tan important que iniciem aquesta tramitació de la primera gran Llei del mecenatge de Catalunya.

Ara bé, el nostre suport a aquesta iniciativa no respon sols a una convicció de present, sinó sobretot de futur. I des del meu grup, Socialistes i Units per Avançar,

compartim plenament l'objectiu d'afavorir i reforçar una cultura més sòlida, per ampliar així els beneficiaris del mecenatge. Però també volem ser molt clars, el mecenatge és una eina molt important, molt important, però complementària. Ha d'ajudar a impulsar projectes, a generar oportunitats, però mai en cap cas ha de substituir els pilars del nostre estat del benestar. I precisament per això treballarem perquè aquesta llei sigui una llei rigorosa, ambiciosa, però que atorgui també seguretat jurídica.

Diputades i diputats, malauradament, malauradament, hi ha pocs projectes que al seu voltant congreguin tan consens polític de diferents sensibilitats, i això és un punt molt important. I per això defensem que aquesta tramitació sigui amb voluntat de consens, de millora, de construcció compartida i, per tant, que sigui una llei que permeti posar al dia una tradició profundament catalana, però sobretot, que sigui una llei útil per al país.

I permeti'm acabar amb una imatge de fa un temps. quan vaig esdevenir diputat, el setembre del 24, un mes després, el primer acte al que vaig anar acompanyant a la companya, diputada, amiga Rocío García, el meu primer acte va ser un acte de la de la Fundació Catalunya Cultura la Nit de l'Empresa i la Cultura 2024. Per aquell llavors, en el meu primer acte estava mirant arreu a veure com funcionava tot, no?, i de les diferents reflexions que va haver-hi entorn a la cultura, va haver-hi una frase que em va impactar, que se'm va quedar molt gravada i que des de l'inici d'aquests treballs per a aquesta proposició de llei he tingut molt present i crec que és una frase que conté el sentit i l'ambició que ha de tenir aquesta llei, però sobretot crec que pot ser una frase que sigui l'ànima d'aquesta llei, que no és cap altra que «la cultura és el motor transformador de la societat».

Moltes gràcies.

**El president**

En nom del Grup Parlamentari de Junts té la paraula l'excel·lentíssim senyor Joan Canadell i Bruguera.

**Joan Canadell i Bruguera**

Gràcies, president.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Primer de tot, saludar els representants de Fundació Catalunya Cultura, del Consell de Mecenatge, de la Coordinadora de Fundacions.

Bé, hem de dir que la societat civil catalana ha estat sempre implicada en el progrés de Catalunya. Molt abans que existissin moltes de les estructures públiques que avui coneixem ja es construïen ateneus, biblioteques, hospitals, escoles, museus, centres de recerca i institucions culturals. Forma part de la nostra història i de la nostra manera de fer país. El modernisme, per exemple, fa únic al nostre país, és una aportació cultural dels empresaris del segle XIX i part del XX. La Sagrada Família potser n'és encara avui al màxim exponent. Per cert, diputat Dalmases, ens recordava vostè fa dos dies com va començar tot, a través del seu rebesavi, en Josep Maria Bocabella, qui va aconseguir 600.000 socis l'any 1866 a l'Associació Sant Josep, que va servir per començar la construcció del temple de la Sagrada Família, gran exemple de mecenatge social que ha perdurat durant més de 150 anys. Que diferent d'altres nacions de l'Estat! Potser per això li molesta a VOX que ara posem una eina més per promoure el mecenatge a Catalunya, per posar eines pròpies del segle XXI.

Junts, òbviament, votarem en contra d'aquesta esmena a la totalitat i donarem suport a tramitar-ho de forma urgent perquè fa massa temps que ha estat paralitzada, aquesta llei. De fet, Junts ja la vam registrar fa gairebé dos anys, i va estar aturada pel tripartit amb excuses diverses fins que la vam haver de retirar per entrar un text acordat, hem de dir-ho, extraparlamentàriament. Mirin, aquella llei que vam registrar era molt similar a l'actual. Només calia que fessin el tràmit parlamentari, les esmenes que vostès volguessin i avui ja tindríem aquesta llei aprovada, ho estaríem celebrant amb el mateix text que vostès han presentat perquè tenen majoria per aprovar-la. La ciutadania està farta de la lentitud dels polítics, i el PSC diu que treballa per agilitzar l'Administració, però ja veiem que és just al revés, hem trigat dos anys per presentar aquesta llei.

Senyors del PSC, vostès una vegada més mostren la seva manera de fer, de posar pals a les rodes a tot el que no promouen vostès, no permetent un debat parlamentari com i quan calia i menystenint el Parlament una vegada més. Han optat per negociar bilateralment amb el sector i els han tallat les ales, quan el que calia era portar la llei

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

que proposava el sector, tramitar-la, escoltar els representants, fer les esmenes que calgués i votar segons la majoria. Però una cosa més important per nosaltres encara, el text inicial, a petició del sector, preveia l'entrada en vigor immediata un cop aprovada la llei, i el text que hem hagut de registrar –després de la pressió del PSC perquè si no, no s'acceptava– preveu l'entrada en vigor a partir de l'aprovació dels nous pressupostos –anant bé els del 2028–, però qui assegura, tal com estan les coses, que hi podrà haver pressupostos el 2028?

En tot cas, com deia, tenim una societat civil potent, tenim fundacions, tenim associacions, empreses, creadors, universitats, centres de recerca, entitats socials i esportives disposades a impulsar projectes d'interès general. I tenim ciutadans i empreses disposats a contribuir-hi, per tant, és important aprovar una llei de mecenatge i per això hi hem donat suport.

Una llei que incorpora instruments per facilitar les donacions al micromecenatge, les cessions d'ús i els projectes d'especial rellevància. Però també és cert que nosaltres hauríem volgut una llei encara més ambiciosa, la que va aprovar…, la que va proposar en el text inicial la Fundació Catalunya Cultura, fruit d'una feina de consens de molts actors de la societat civil que fa anys que treballen per aconseguir una autèntica llei catalana de mecenatge. Però insisteixo, vostès solets amb el tripartit els han tallat les ales.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El text inicial plantejava un model molt més ambiciós, especialment pel que fa als incentius fiscals, perquè recordin, en els darrers tres anys la Generalitat ha recaptat un trenta-set per cent més de l'IRPF dels catalans, i ni salaris ni població han crescut tant, ho sabem molt bé. I nosaltres ens sentim còmodes amb aquella ambició, perquè sí, volem fomentar el mecenatge i l'incentiu ha de ser potent perquè canviïn els comportaments.

Junts ha signat, com deia, la proposició de llei, perquè considerem que Catalunya necessita aquesta llei i perquè el tripartit governant és això o res. Però durant la tramitació parlamentària anuncio que intentarem que el text millori i que mantingui l'ambició inicial que va impulsar aquesta iniciativa en el seu origen. Perquè quan un ciutadà o empresa decideix ajudar un projecte cultural, una universitat, un centre de recerca, una entitat social, està contribuint al bé comú. I per nosaltres és molt

important que els ciutadans puguin decidir-ho tot i també on van els seus impostos. Patim un dèficit fiscal, tots ho saben, entre 26 i 30 mil milions d'euros si comptem el vuit o nou per cent del PIB de les balances. Estaria bé que almenys una part del que paguem els catalans es quedi en entitats socials, culturals, esportives o científiques del nostre territori, si així ho desitgen els ciutadans. És una petita forma de sobirania que nosaltres hauríem ampliat encara més, però que en el tràmit de la llei, com dic, veurem què defensen altres partits que diuen ser sobiranistes com ERC *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* i la CUP.

Acabo ja, president. Nosaltres volem la independència, com diu el president Puigdemont, mentrestant, hem de construir tot allò que ens hi acosti. Decidir una part dels nostres impostos és una petita manera més de sumar en aquesta línia. Per tant, votarem que no, òbviament a l'esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

**El president**

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyor Joan Ignasi Elena Garcia.

**Joan Ignasi Elena Garcia**

President, consellers i conselleres.

És que ho fa irresistible, senyor Canadell *(rialles) (alguns aplaudiments)*, ho fa irresistible. Miri, sap què és el que no es fa? El que no es fa és reunir-se amb la societat civil que et presenten una proposta i d'amagat de tots els partits presentar-la sol. Això sí que no es fa. *(Aplaudiments.)* Se'n recorda, no? No se'n recorda? I fer una roda de premsa sol per presentar allò que han treballat altres com si fos seu. Això és exactament el que no fa consensos en aquest… senyor Dalmases, relaxi's, que no vulgui intimidar-me a mi també, si us plau. Calma, calma.

Parlem de mecenatge. Si us plau, parlem de mecenatge, que ja ve de molts anys, abans parlar del segle XIX, però ve de fa dos mil anys, ja va començar, perquè al final és el que es deia de proposar, defensar, com deia l'Antoni Vila Casas, ajudar a fer coses bones per al país. Relaxi's, senyor Dalmases, per l'amor de Déu.

**El president**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

No interactuïn, si us plau. Continuï.

**Joan Ignasi Elena Garcia**

És millor no fer diàlegs. Al final el mecenatge és el que és. És que hi ha gent que decideix aportar una part dels seus beneficis, una part dels seus recursos pel bé comú, per fer coses bones per al país, i això és positiu. I això no va en detriment d'allò que fan les administracions públiques. Pot haver una llei de mecenatge amb un sistema fiscal que defensen partits liberals, partits conservadors, o pot haver lleis de mecenatge amb un sistema impositiu que defensin partits socialistes, socialdemòcrates o d'esquerra alternativa. És possible amb totes les opcions, perquè la llei de mecenatge fa que, al marge del sistema impositiu, les persones que els recursos els destinen no a la seva vida privada, sinó que una part la volen donar per a activitats que consideren positives per al seu país, doncs les aporten. I aquesta és la concepció. Per tant, no hi ha una discussió entre sistema fiscal progressiu i just i llei de mecenatge, en aquest sentit és per això que nosaltres donem suport a aquesta llei.

Per tant, des d'aquest punt de vista creiem que és una molt bona notícia el treball que s'ha fet des de la Fundació Catalunya Cultura, que ens ha permès presentar una llei que té un consens positiu i que, a més a més, permet que amb els anys, amb el temps es pugui anar ampliant els recursos, les opcions, les possibilitats que estiguin incorporades a la llei. Com per exemple es fa en l'àmbit de l'esport, que també s'incorpora, perquè també té una dimensió com la cultura de cohesió del país. També té una dimensió de presència al conjunt del territori, que és positiva, que és positiva per al conjunt de la societat, per a la cohesió i també per a la iniciativa i per a les coses que es fan des de la societat.

Per tant, des d'aquest punt de vista, també pensem que és positiu donar suport, ajudar, donar beneficis a aquells que, al marge del sistema fiscal, fan aportacions a persones que tiren endavant projectes i propostes, en aquest àmbit o en d'altres també que s'han anat incorporant en l'àmbit de la llei i que pensem també que són aportacions positives. Parlàvem de l'esport, però també es fa en altres qüestions, com per exemple les cases de cultura fora del país, que hi ha a la nostra nació i que

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

es presenten, i que fan propostes i fan projectes i fan cultura i fan promoció del nostre país, fora del país.

En aquest sentit, creiem que el treball que s'ha fet és molt positiu. Penso que podem millorar col·lectivament la llei, vull agrair molt especialment doncs això, a la Fundació la feina que ha fet, també en Galofré, que ens ha «apretat» molt a tots, perquè…, bé perquè l'acabem presentant, perquè s'acabi proposant. I perquè quan ha parlat, s'ha parlat abans dels consensos i de les imposicions i etcètera, «oh, és que aquesta llei ha de ser de consens», el màxim consens possible, i és bo que sigui així, o és que hi ha algú que està en contra dels consensos, que són tan bons per al país? Per coses d'aquestes que són de tothom i no d'un partit, que són projectes de país i que transcendeixen legislatures i transcendeixen governs és bo que hi hagi aquest consens. Per tant, felicitats a tots els que ho han fet possible i confiem, encara, que al final d'aquesta tramitació tinguem una millor llei, i això sí, votarem en contra de l'esmena a la totalitat.

Gràcies.

**El president**

Prego al públic assistent que no expressin ni mostres d'adhesió ni de desaprovació de les intervencions que hi ha, el reglament és molt categòric en aquests termes.

El Grup Parlamentari de VOX en Cataluña hi ha presentat una esmena a la totalitat. Per defensar-la té la paraula el diputat senyor Javier Ramírez Gutiérrez.

Fitxer 18

**Javier Ramírez Gutiérrez**

Gracias, señor presidente. Empezaré con una previa muy rápida contestado al Grupo Parlamentario Socialista y a la señora Jiménez, refiriéndose a nuestra ausencia en el proyecto de cámaras. Miren, ¿saben lo que es esto? *(L'orador mostra un full.)* Una propuesta de resolución que pedía actualizar la ley de cámaras y aumentar su financiación. ¿Saben qué hicieron ustedes? Votar en contra. Octubre del 2024. No se preocupen… *(Alguns aplaudiments.)* No se preocupen, que me

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

encargaré personalmente que esto llegue a todas las cámaras de comercio, para que vean su falsedad y su mentira.

Señor presidente, entremos en materia. Nosotros somos muy claros, categóricos. Siempre lo hemos dicho, estamos de manera total a favor del mecenazgo y a favor de que las empresas y los particulares puedan donar para realizar proyectos culturales, deportivos, etcétera. Ahora bien, una cosa es eso y otra cosa es lo que plantea esta propuesta. Porque una cosa es fomentar el mecenazgo y otra muy distinta incorporar una evidente selección ideológica e identitaria. Es decir, lo que hace el separatismo y el separatismo y el socialismo en cada cosa que toca siempre cuando hay una cultura.

La proposición no se limita a promocionar el mecenazgo, no. Crea un régimen tributario autonómico complementario con nuevas deducciones en el IRPF, beneficios en sucesiones y donaciones, una bonificación en el impuesto sobre transmisiones patrimoniales y actos jurídicos documentados. Muy bien, pero ¿cómo lo van a hacer? Porque aquí empieza uno de nuestros principales motivos de preocupación: más complejidad fiscal. El Estado ya dispone de un régimen específico para incentivar el mecenazgo. La normativa estatal permite actualmente una deducción del ochenta por ciento para los primeros 250 euros donados y del cuarenta por ciento sobre el resto, porcentaje que puede llegar al 45 en determinados supuestos y recurrencia. Esta proposición añade una segunda capa autonómica de incentivos, obligando a coordinar beneficiarios, bases, porcentajes y límites con el régimen estatal. Y claro, yo me pregunto ¿esto es promoción y fomento de la cultura o es burocracia e inseguridad jurídica? Porque esto crea dudas a la hora de solicitar esas ayudas y esas deducciones.

Y mire, nosotros precisamente lo que defendemos es lo contrario. Un sistema fiscal sencillo, transparente y comprensible para todos los ciudadanos, empresas y entidades. Pero claro, falta una memoria económica suficiente. Y ese es probablemente uno de los aspectos más preocupante. La proposición, que eso es muy claro, crea deducciones, reducciones y bonificaciones fiscales, y eso significa una cosa muy sencilla: menos ingresos potenciales para las arcas públicas. Y de verdad se lo digo: genial. Estamos completamente de acuerdo. Todo aquello que

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

ustedes ingresen, menos recursos para gastar en chorradas y en situaciones que no competen a los catalanes, de verdad que estamos completamente de acuerdo, en que ustedes ingresen menos, y lo celebramos, pero esa no es la situación.

Porque ustedes son conscientes de que no podemos aprobar nuevos beneficios fiscales sin ver y saber cuánto van a costar. No basta con aplazar sus efectos al siguiente ejercicio presupuestario. Antes de aprobar una norma, de naturaleza, debería existir una memoria económica suficiente detallada que permita conocer sus consecuencias para las cuentas públicas. Ni rastro, solo propaganda. Luego dirán que, como no han aprobado la financiación singular, no hay recursos para esas empresas y para aplicar esas deducciones, ¿no, señora Capella?

¿Quién decide qué proyectos merecen un trato fiscal privilegiado? ¿Usted, señora Capella? ¿La Plataforma per la Llengua? ¿Quién? ¿Quién? ¿Quién? Porque es el matiz de esta modificación legislativa, la discrecionalidad de la administración. ¿Qué es relevante? ¿Qué es un proyecto de sustancial relevancia? ¿El que opine la Generalitat? ¿El que opine la señora Capella, Esquerra, los comunes? Claro, es que esto es lo que ustedes tienen que explicar. Pero, claro, ¿sabe qué pasa? Que la propuesta no desarrolla suficientemente los criterios materiales que deben justificar esa selección. Y esto es fundamental, porque cuando una decisión administrativa tiene consecuencias tributarias, los criterios tienen que ser objetivos, transparentes y verificables. No puede imperar la discrecionalidad de la administración. ¡Qué inseguridad jurídica! ¿No lo ven, ustedes?

Es inaceptable que determinados proyectos obtengan ventajas fiscales simplemente porque el gobierno de turno –en este caso los socialistas, que les queda bien poco– decida qué es la especial relevancia. Y eso lo marca la normativa, sin establecer requisitos previos o concurrencia competitiva. Y claro, una ley que introduce evidentemente un sesgo identitario y sectario. La proposición incluye entre los posibles beneficiarios a las comunidades catalanas en el exterior y contempla entidades vinculadas a determinadas políticas lingüísticas. La proposición contempla expresamente entidades dedicadas al fomento del catalán y del occitano, mientras que no establece ni una sola previsión equivalente al castellano, que también es lengua oficial de Cataluña.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

*(Alguns aplaudiments.)*

Supongo que esto alguno o alguna también lo aplaudirá. Porque claro, siempre con lo mismo: monolingüismo y demonización del castellano. Es inadmisible. Y señores de la bancada de izquierda –y creo que esto es el eje por el cual nosotros hemos presentado una enmienda a la totalidad–, si una entidad desarrolla una actividad social, científica, cultural, deportiva o asistencial de interés general, debe poder acceder a los incentivos en función de esa actividad, con criterios objetivos. No en función de la lengua que promueve, no en función de su orientación separatista o socialista y mucho menos en función de su contribución a una determinada y supuesta construcción nacional. Es que es tremendo. Pero seguimos.

Como no puede ser de otra manera, demasiada administración y demasiado control político. La proposición crea además el Consell per al Foment del Mecenatge, un órgano consultivo adscrito al departamento competente en materia de economía, integrado por representantes de la Generalitat y expertos designados por el Govern. Es decir, más cargos y más *sottogoverno* para los de la bancada de izquierda, es decir, y también para Esquerra. Y claro, los [#06:06] señores de Esquerra y el PSC deben ponerse de acuerdo porque, según su propuesta, hay una contradicción técnica de su funcionamiento. Por un lado, sus sesiones serían deliberativas y sus contenidos no se someterían a votación, pero, por otro, se establece que su reglamento deberá determinar el régimen de adopción de acuerdos. ¿En qué quedamos? ¿Se ponen ustedes de acuerdo o no? Más inseguridad jurídica.

Miren, no necesitamos burocracia ni ir en contra del fomento de la iniciativa privada. Necesitamos facilitar que ciudadanos, empresas y entidades puedan destinar libremente sus recursos a aquellos proyectos que consideren de interés. El papel de la administración debe ser garantizar la seguridad jurídica, la transparencia y las reglas claras; no decidir qué proyectos son más convenientes desde el punto de vista político o identitario. Miren, esta propuesta tiene un problema de fondo, y pretende presentar como una gran política al fomento de la cultura del mecenazgo cuando en realidad construye un nuevo entramado fiscal y administrativo, con impacto económico que no está suficientemente cuantificado ni calificado, y con una selección de beneficiarios que serán los de siempre.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Nosotros lo tenemos muy claro. Defendemos un verdadero fomento del mecenazgo basado en transparencia, segura jurídica y criterios objetivos. Un sistema que incentive la participación privada sin convertir los impuestos en instrumentos de ingeniería social separatista. Y acabo, señor presidente. Un sistema que no cree más burocracia de la necesaria y, sobre todo, un sistema cuyo impacto económico esté perfectamente cuantificado *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* antes de comprometer recursos públicos. ¿Los catalanes no tenemos el derecho y el deber a saber en qué se va a destinar nuestros impuestos?

Por eso, todos esos motivos, desde VOX defendemos nuestra enmienda a la totalidad y solicitamos el rechazo a esta proposición de ley. Porque fomentar el mecenazgo, sí. Utilizar los impuestos de los catalanes para financiar una determinada agenda cultural e ideológica, va a ser que no.

Muchas gracias.

**El president**

Ara és el torn perquè la resta de grups parlamentaris puguin fixar llur posició. I en primer terme, per fer-ho i en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Míriam Casanova Domènech.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Míriam Casanova Domènech**

Moltes gràcies, president. Abans de tot, també voldria agrair que ens acompanyin les entitats promotores, perquè el mecenatge ha tingut i té un paper molt rellevant en el desenvolupament de les activitats culturals, socials i científiques a Catalunya. Gràcies a la destacada col·laboració publicoprivada a la nostra societat, que sempre hem defensat des del Partit Popular.

A Catalunya són moltes les entitats, com fundacions, associacions, centres de recerca, que porten a terme activitats amb finalitats d'interès general, com en els àmbits de cultura, assistència social i inclusió social, educació, esport, ciència, innovació tecnològica, defensa dels principis democràtics, entre altres, però totes elles amb la dificultat que necessiten finançament per realitzar-les. I, per donar resposta a aquesta realitat, des del Partit Popular creiem que el millor instrument és el mecenatge, entès com les contribucions privades de persones físiques o

jurídiques que, de manera altruista, atorguen en benefici de les activitats amb interès general. I ho creiem així perquè permet superar la dependència en els ajuts públics, reduir la despesa pública i millorar l'eficiència en l'assignació dels recursos. Per això votarem a favor de l'inici de la tramitació d'aquesta llei de foment del mecenatge a Catalunya, atenent també la demanda històrica del sector civil i cultural català.

Si bé voldríem deixar clar que el nostre vot definitiu dependrà de que la futura llei inclogui veritables incentius fiscals per tal que sigui atractiu el mecenatge. En aquest sentit, ja els avanço que, pel que fa als incentius en l'IRPF, l'impost sobre la renda de les persones físiques, considerem insuficient la deducció del quinze a vint per cent i amb un límit del deu per cent de la quota íntegra autonòmica. Cal incrementar aquests percentatges de deducció, com també ampliar el límit, i per a totes les activitats d'interès general i no només per finançar esdeveniments d'especial rellevància.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per altre costat, tampoc compartim l'exigència de limitar els rendiments a 36.000 euros anuals, derivats de l'activitat professional d'artistes o creadors per poder-se beneficiar de desgravacions en l'impost de successions i donacions. Però, sense ànim d'entrar ara en més concrecions fiscals, perquè ja tindrem temps en la ponència, en conjunt, creiem que el que és important és que hi hagi el compromís, per part del Govern, per augmentar continuadament els incentius fiscals a favor del mecenatge a Catalunya. I sempre acompanyat de l'informe d'avaluació d'impacte, tal com estableix la disposició addicional. M'agradarà saber si el govern socialista accepta aquest compromís, tot i ser contrari al seu model de fiscalitat al màxim.

Per altre costat, tenim dubtes quant a les entitats o persones beneficiàries del mecenatge. Per una banda, creiem que cal garantir que els incentius fiscals no es vinculin a criteris ideològics o d'identitat política, sinó que s'han de dirigir estrictament a l'interès general. A més, considerem que cal facilitar a les entitats la inscripció en el registre del seu àmbit de la Generalitat de Catalunya, especialment les que no tenen estructura administrativa, com succeeix, per exemple, en algunes associacions d'esport de base o clubs esportius sense ànim de lucre.

En definitiva, des del Partit Popular donem suport al reconeixement i el foment del mecenatge a Catalunya, amb beneficis fiscals específics i atractius, i per a totes les

activitats i entitats d'interès general. I veiem adequat que es reguli en forma de llei, de llei que complementi l'estatal i subjecta a una avaluació contínua que permeti al Govern actualitzar i ampliar els incentius fiscals a Catalunya en els successius anys.

Moltes gràcies.

**El president**

En nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor David Cid i Colomer.

**David Cid Colomer**

Gràcies, president. Bé, des del nostre grup parlamentari, des del Grup Parlamentari dels Comuns, ja fa temps que compartim diàleg i intercanvi d'opinions sobre la necessitat o no que Catalunya tingui una llei del dret al mecenatge. I jo crec que, evidentment, sí, la resposta és sí. El que evidentment nosaltres no pensem és que no necessàriament ha de ser aquesta o ha de ser aquest text original.

He de dir que no ha estat una sorpresa, però sí que és curiós de veure que a nivell parlamentari passen coses estranyes a vegades, que és que grups parlamentaris que signen conjuntament un text –en aquest cas, el PSC, Esquerra Republicana i Junts per Catalunya– es tirin els plats pel cap. Ja sé que amb el senyor Canadell això pot passar. A mi em va passar en uns pressupostos de la Generalitat, que jo els aprovava i quasi m'insultava mentre els votava, però no deixa de ser curiós. Però vostès han triat. És a dir, nosaltres vam estar parlant concretament amb el Partit Socialista i amb Esquerra Republicana sobre la necessitat d'avançar en una llei del mecenatge, però vostès van preferir pactar amb Junts per Catalunya el text inicial i avui tenim aquest text.

Vostès van triar. Hi havia una altra possibilitat? Sí. Per què? Perquè jo crec que la llei té aspectes interessants. Jo ho reconec. I de fet, per exemple, crec que és potent des del nostre punt de vista el que té a veure, per exemple, amb la part del petit mecenatge. Jo crec que sí, hi ha una part molt important amb el que són, per exemple, les deduccions fins als cent cinquanta primers euros. Crec que té a veure precisament amb... No? Es parlava de la tradició del mecenatge català. Crec que té a veure amb això, també amb la voluntat de contribuir a millorar el país d'una bona

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

part de la societat catalana, independentment fins i tot dels recursos que tingui. Podríem parlar, tot i que no és probablement el nostre model, però que crec que és un model que és complementari i és un èxit. És la Marató de TV3. Pot tenir sentit, per exemple, amb el tema de la recerca. Jo sempre vaig criticar i soc molt crític quan, per exemple, el

Fitxer 19

Mas després de les retallades va voler fer «La marató de la pobresa». I jo crec que també en el detall, com diu la meva àvia... El diablo está en los detalles. I crec que està bé també, perquè a més a més, el projecte amplia aquestes deduccions no només a nivell del sector cultural, sinó també en altres aspectes com poden ser, per exemple, també la recerca científica o, evidentment, també fins i tot en temes esportius. Ara, això és la part positiva. Però convindran amb mi que, al meu entendre, des d'una òptica progressista, hi ha elements en els quals la tendència del projecte derrapa. I quan comences ja amb les deduccions, a vegades t'embriagues.

Jo posaré dos exemples que al meu entendre són una gran derrapada, però, en tot cas, intentarem esmenar-ho amb el text, a veure si ens en sortim. La primera és que és una deducció del noranta-cinc per cent de l'ITP si tu compres, en aquest cas, per exemple, un equipament, un edifici, un pis i el cedeixes temporalment mentre dura l'esdeveniment. Tots els que sabem com funciona això ja estem fent càbales de... Una deducció del noranta-cinc per cent de l'ITP quan tu compres un edifici o una «vivenda», el cedeixes temporalment, per exemple, a un esdeveniment esportiu que dura tres mesos i després recuperes la propietat. Home, convindran amb mi que una mica derrapem, sobretot si ho comparem amb les dificultats que té qualsevol persona normal per pagar l'ITP en una «vivenda» habitual. Primera, aquesta. I l'altra, que jo també crec que és una gran derrapada, que són els projectes d'especial rellevància, perquè algú deia «no està degudament especificat què és un projecte d'especial rellevància, ho decideix el Govern». Mirin, a dia d'avui això ho decideix el conseller de la Presidència, que és el senyor Dalmau, i si vol els hi faig un llistat dels projectes d'especial rellevància que tindran bonificacions fiscals si aquesta llei s'aprova en els propers anys: la Ryder Cup, la visita futura o no del papa, el Mundial

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

d'«Espanyita» 2030, aquest segur que al senyor Dalmau també li agrada, i potser a Esquerra Republicana uns nous Jocs Olímpics d'hivern. Sí. Sí. No em digui que no, senyora Capella. Per a vostè era un projecte d'especial rellevància. I, per tant, jo el que dic és que... Home. Home. O sigui, una cosa és el mecenatge... Perquè també avui sentia la consellera Romero que deia: «No...». Perquè clar, qui posarà diners en aquests projectes? Per exemple, deia: «Les empreses elèctriques, que tenen un benefici net a principi, en aquest cas, d'aquests primers sis mesos de pràcticament 9.000 milions d'euros». Doncs les deduccions fiscals no seran per a la senyora Maria, que posa cent cinquanta euros per ajudar a «La marató», sinó que seran per a Endesa quan posi diners per, en aquest cas –sí, senyor Canadell–, el Mundial d'Espanya 2030.

Moltes gràcies. Això fa la seva llei.

**El president**

En nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

**Laura Fernández Vega**

Bé, abans de parlar de mecenatge potser hem de llegir la llei, perquè mecenatge sona molt bé, sona que algú té diners i veu una obra de teatre, un projecte científic o una entitat social i pensa «vull col·laborar-hi i pagaré». I a mi això em sembla preciós i em sembla que és cap on hauria d'anar aquesta llei, per això nosaltres no votarem a favor de l'esmena a la totalitat. El problema és que el diable sempre està en els detalls i una part d'aquesta suposada donació la pagarem entre tots els catalans. I no és una metàfora i no és una cosa que m'estigui inventant, és el que diu la llei. Parlem de mecenatge privat, però al final una part la paga Hisenda. I Hisenda, segons diuen els anuncis aquests que surten una vegada rere una altra, som tots. Tots menys els Carceller, la família Carceller de la Damm, que de cultura en programen, però que Hisenda, regular, i que per evitar la presó per frau fiscal van haver de pagar 93 milions d'euros. Ells no són Hisenda. Però més enllà d'això, la majoria som Hisenda. Llavors, tria el mecenes, però paguem tothom. Tria el mecenes aquells projectes que són vàlids i no són vàlids, però paguen el conjunt dels treballadors. Exercici pràctic amb números perquè ens fem una mica una idea

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

del que estic parlant. Amb una donació de 250 euros a una entitat o projecte que compleixi els requisits de la Llei 49/2002 i d'aquesta, per règim estatal estem parlant de fins a un vuitanta per cent de l'exempció, és a dir, dos-cents euros recuperats. Per la deducció catalana proposada en aquest text, un quinze per cent, 37,50. Total recuperable fiscalment: 237,50 euros de 250. Total de cost per al mecenes directe: 12,50. Potencialment, noranta-cinc per cent del cost econòmic a través d'una cosa que es diu donació. Home, doncs de donació, poquet. I a part de sortir ben barat, què passa? Home, doncs que llavors l'orientació de quins projectes prosperen i quins no, la publicitat, el blanqueig, les portades de La Vanguardia se les emporta un grup determinat de gent. I home, penso i el nostre grup pensem que si al final el noranta-cinc per cent són caixeres de Mercadona i no, per exemple, Joan Roig, jo prefereixo que se'ls doni les gràcies a elles. Jo prefereixo que siguin elles les que tinguin les portades de La Vanguardia, prefereixo que siguin elles les que convidin a les gales, prefereixo que siguin elles a les que se'ls digui que ho fan molt bé. Si al final el noranta-cinc per cent són treballadors i no, per exemple, el fundador de Glovo, millor que se'ls reconegui a aquests treballadors i, sobretot, que ho puguin decidir.

Això no és una llei de mecenatge privat. Això és una llei de com hi ha determinats mecenes que poden decidir l'orientació dels diners públics i, per tant, de determinats projectes públics i de com es paga entre tothom. I això no és per on hauria d'anar. Nosaltres, llavors, per tant, defensarem que mecenes sí, però sota el valor íntegre, perquè el que no pot ser és que sigui a través de deduccions fiscals i que ho paguem la resta. Impostos també. I que llavors potser no ens hauríem de trobar que les organitzacions de cultura, que la recerca científica i que tantíssims projectes absolutament essencials i importants en la vida hagin d'estar buscant finançament de caràcter privat que acabem aportant fins i tot fins a un noranta-cinc per cent des del conjunt de la ciutadania perquè estan infrafinançats per l'àmbit públic. Potser uns bons impostos i deixar-nos de deduccions fiscals a qui més té, que en l'àmbit de l'habitatge és una santa barbaritat, i que aquests diners directament s'orientin a aquest tipus de projectes. Perquè d'altra forma, aquests projectes també queden segrestats. Es finançarà una obra cultural al País Valencià que anés sobre la dana per part de determinades empreses que van enviar els treballadors i que a sobre siguin aquests treballadors els que paguin aquests diners? Home, doncs em sembla

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

que no. L'orientació que decideixen els mecenes és de quins projectes surten i quins no. Si són qüestions de caràcter essencial, això s'ha de decidir des de l'àmbit públic. Si són el noranta-cinc per cent dels diners de caràcter públic, s'ha de fer des d'aquí. Si estan infrafinançant projectes que són necessaris, doncs llavors busquem millor finançament per l'àmbit públic i destinem-ho al que toca. Si no, després ens trobem amb qüestions tan demencials com el que va passar amb AstraZeneca, que quan es van fer estudis d'on provenia, a través d'una via, d'una altra, de les exempcions, d'on havien estudiat, de qui havia acabat finançant aquest projecte, un noranta-set per cent era d'inversió pública. Això són estudis que es van fer des d'Anglaterra. Per tant, després què ens vam trobar? Que això no es venia com si fos un noranta-set per cent de caràcter públic, que això s'havia de pagar de forma privada. Si hi ha qüestions que són de caràcter essencial, financem-les com pertoca. Però a mi no em parlin de consens. I ja em diran, diputat Elena... Ja em diran quins són els beneficis fiscals socialistes. D'això en parlarem després, perquè tampoc vull ara que tinguem un diàleg com vostè ha dit. Però els beneficis fiscals socialistes a mi no em sonen. Els de socialdemocràcia, no ho sé. Els liberals, un *tanto*. Per tant, crec que centrem-nos en que no té cap mena de sentit que hi hagi aportacions de caràcter públic a través de decisions de caràcter privat.

Moltes gràcies.

**El president**

I finalment, per fixar la seva posició, en nom del Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

**Sílvia Orriols Serra**

Catalunya té una tradició pràcticament innata d'associacionisme que no neix dels despatxos de l'administració, sinó d'iniciatives populars que afloren a les viles i ciutats que la conformen. Entitats sense ànim de lucre, seus pagades amb quotes, hores no remunerades de feina, aportacions altruistes, vilatans que somien a complir objectius, preservar tradicions i costums singulars o millorar la vida i formació dels seus ciutadans. La cultura catalana ha sobreviscut perquè l'han apuntalat catalans disposats a tot, especialment en èpoques fosques de persecució nacional. Gràcies als ateneus, generacions senceres de veïns han tingut accés a llibres i

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

representacions teatrals. Què seria d'aquest país sense les corals, esbarts, colles geganteres, agrupacions sardanistes, bastoners, castellers o grups de teatre amateur? Milers i milers de persones que aixequen la persiana d'un local, que freguen i guarneixen escenaris, que preparen una exposició o traspassen a les noves generacions les peculiaritats d'una dansa sense esperar-ne res a canvi. És un deure de les institucions catalanes reconèixer aquestes entitats, però també distingir-les de les estructures que els copien el llenguatge o els estatuts per obtenir una falsa legitimitat. No són el mateix una entitat arrelada al territori que una organització dedicada a reproduir consignes de partit. No és el mateix una fundació que preserva patrimoni o impulsa recerca que un casal que limita l'accés i la participació segons ideologia. No poden tenir el mateix tracte ni les mateixes atencions. A Ripoll, per exemple, tenim el Casal Popular La Metxa, que consta registrat com a associació cultural, però que a l'hora de la veritat és el cau de l'extrema esquerra, on es fan les pancartes que després es pengen a llocs no autoritzats, on se celebren festes majors alternatives sense autorització municipal, amb venda de tapes i de begudes inclosa sense obtenir llicència. Clar, la seva percepció de cultura dista molt de la que reconeix oficialment l'Institut d'Estudis Catalans. Per tant, no pot ser equiparable a entitats que sí que contribueixen sense ànsies dogmàtiques a la preservació de la cultura catalana. I la distinció és important, perquè aquestes darreres sí que mereixen finançament públic, però les altres no. Que es nodreixin de quotes d'afiliats i, evidentment, que aquestes quotes d'afiliats no puguin desgravar-se més fiscalment que qualsevol quota d'afiliació a una formació política, que és el que acaben sent. La dependència permanent de finançament públic de la majoria d'entitats culturals les fa vulnerables, perquè el Govern pot fàcilment premiar la conformitat i castigar la discrepància, aconseguint que per necessitat econòmica s'acabin reformulant determinats conceptes. Quan et veus obligat a triar entre el que necessita i vol el teu públic o el que t'exigeix qui t'atorga la subvenció, l'autonomia cultural desapareix. Quan els partits polítics troben en les entitats un espai per projectar influència o acomodar persones del seu entorn, la finalitat fundacional queda relegada i anul·lada. Per això és important cofinançar-se per altres vies, i aquí és on intervé el mecenatge, particulars i empreses que volen garantir la continuïtat d'una activitat o associació i fan aportacions per contribuir-hi.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies a aquest gest, moltes entitats i clubs esportius del país han aconseguit sobreviure. Quina és la contrapartida? Doncs pèrdua d'ingressos a nivell fiscal. Aliança Catalana defensa la creació en català, la transmissió del patrimoni i el coneixement de la nostra història. La llengua del país no pot convertir-se en un detall decoratiu. Les institucions tenen un deure envers la continuïtat de la nostra identitat nacional. Per això defensem un mecenatge atent al contingut, als resultats i a la qualitat. Cal valorar què es fa, a qui arriba i què ens aporta. I en l'àmbit esportiu, el mecenatge i el voluntariat són claus per a la continuïtat de la majoria de clubs del país, així vam defensar-ho, de fet, les setmanes passades en tres propostes de resolució que els proposants d'aquesta proposició de llei van rebutjar al debat de política general. Per tant, menys cinisme. Una bona llei de foment ha d'oferir seguretat jurídica i ha de distingir entre donacions sense contraprestació i patrocinis publicitaris, perquè clarament no són el mateix. Proposen crear un consell consultiu amb vuit representants de la Generalitat i sis experts nomenats pel Govern. Com garantirem que valoraran els casos en base al coneixement i servei real al país i no per afinitats amb qui governa? Volem criteris públics per als nomenaments, declaracions de conflictes d'interès i transparència en les recomanacions. I volem també que les entitats petites d'arreu del territori tinguin veu. Barcelona no pot acaparar ni capitalitzar sola la importància cultural o esportiva dels projectes d'arreu del país.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Donarem suport a la tramitació perquè volem que la societat catalana tingui més capacitat per consolidar iniciatives, però serem exigents amb els beneficiaris perquè creiem en la responsabilitat de fiscalitzar. Defensarem els ateneus, casals i fundacions que fan feina útil i criticarem qualsevol intent de convertir-los en un instrument ideològic o partidista amb beneficis fiscals. Perquè els impostos els paguem entre tots i ningú té dret a gestionar-los ni a deixar de recaptar-los en benefici d'uns pocs.

**El president**

Acabat el debat, cridem a votació.

*(Pausa llarga.)*

Fitxer 20

Senyores i senyors diputats, procedim a la votació de l’esmena a la totalitat de retorn de la proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari de VOX.

Comença la votació.

Senyora Sales?

**Mònica Sales de la Cruz**

No.

**El president**

El resultat de la votació ha estat el següent: 123 vots en contra, 11 vots a favor i cap abstenció.

Atès que l’esmena a la totalitat ha estat rebutjada, aquesta iniciativa pot continuar la seva tramitació.

Se suspèn la sessió, que reprendrem a un quart de quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT